YAZANLAR:
RENÉ CLAİRE
ARMAND SALACROU

ŞEYTANIN GÜZELLİĞİ

SENARYO

ÇEVİREN:
MUZAFFER GÖKMEN

Sinema yayınları No. 2 - Ankara

René Clair ve Armand Salacrou

Şeytanın Güzelliği

(La beauté du diable)

Senaryo

Çeviren :
Muzaffer Gökmen

Kültür Matbaası
Ankara — 1957

Ö N S Ö Z

Bugün, sinemacılığın ileri olduğu memleketlerde, meşhur filmlerin senaryolarının neşredilmesi artık bir gelenek haline gelmiştir. Şüphesiz, bunlar her bakımdan örnek olabilecek mükemmeliyete erişmiş senaryolar arasından seçilmektedir.

Memleketimizde sinema sanatı kadar, sinema fikriyatının da gelişmemesinden dolayı, henüz böyle bir neşriyata ihtiyaç hissedilmemesini tabiî görmek icabeder. Bu nevi eserlerin sinema sanatının tekâmülündeki hissesi tahmin edilemiyecek kadar büyük olmaktadır. İyi bir örneğin, mükemmele ulaşmak için, sadık bir klavuz vazifesi göreceği aşikârdır. Yeter ki, seçilecek senaryo misal teşkil edecek kadar eksiksiz, sağlam ve edebî olduğu kadar da didaktik mahiyetiyle okuyucuyu bir kaç cephesiyle birden ilgilendirebilsin. Bir filmin, hele sevdiğimiz bir filmin, kâğıt üzerinde nasıl yazıldığını görmek ve adetâ onun anatomisini teşrih masasında bütün teferruatiyle müşahede etmek, az meraklı olan bir şey midir?..

Zaman akımı içinde insanların alâka ve problemleri daima değişebilir. Hattâ filmin teknik formu bile değişebilir. Bu metinler ister edebî veya didaktik eser olarak, isterse sinema için yazılmış orijinal mevzular olarak, muhteviyatı kadar, sinema tarihi için de ayrıca bir döküman, bir vesika değeri taşırlar. Bilhassa sinemacılar ve senaristler için böyle güzel bir nümune eserin defalarca okunması çok şâyanı tavsiyedir. Bir vakanın, bir psikolojinin, bir entrikanın, nasıl ve ne şekilde aksiyon haline sokulup, usta ellerde nasıl sinematografik bir

ifadeyle izah edildiğini, bu şekilde bizzat incelemek imkânı elde edilmiş olur.

Dünya sinemacılığında Billi Wildeir, Cesare Zavattini, Charles Chaplin, René Claire gibi teknik senaryo yazmakta mahir ve üstad kimseler bütün sinema âleminde sayılabilecek kadar azdır. Dilimize çevirdiğimiz «Şeytanın Güzelliği» senaryosu böyle usta elden çıkmış bir eserdir. Bu tercümeyi, doğrudan doğruya filmin çevrilişine esas tutulan, daktilo ile yazılmış orijinal senaryodan yapmış bulunuyoruz. Esasen «Şeytanın Güzelliği» senaryosu henüz tab'edilmiş de değildir. Filhakika, diğer rejisörlerin, senaristlerin ve hele René Claire'in bundan çok daha şöhretli ve neşredilmiş senaryoları varsa da, bizim için bu eserin seçilmesindeki asıl maksat ikidir : Evvelâ, mevzuunun dünya edebiyatının çok tanınmış bir eseri olmasından dolayı, okuyucularımız için yabancı sayılmaması... İkincisi de, böyle bilinen bir mevzuu alışık olunmıyan bir senaryo formu içinde daha kolaylıkla anlaşılabilmesi endişesi, tercihimizin mucip sebeplerini teşkil etmiştir. Bu bakımdan okuyucunun teknik bir senaryoyu daha müşahhas olarak takip edebilmesi mümkün kılınmıştır. Zira, bir dramın, bir filmin, bir romanın tipleri, işlenişi ve hudutları ayrı ayrıdır. Sinema da böyle dünya edebiyatının meşhur bir kahramanını verirken, onu kendi bünyesi içinde, tıpkı bir metamorfoz hâdisesine tâbi tutuyor.

Umumiyetle bütün senaryolar, filmin çevrilmesi sırasında, montajda ve seslendirildikten sonra, moviola üzerinde epey değişikliğe uğrarlar .Halbuki «Şeytanın Güzelliği» senaryosu üzerinde en ufak bir ilâve veya çıkarma yapılmamış ve böylece filmin çevrilmesine hazırlanmış olan safhası aynen muhafaza edilmiştir. Yazarlarımızın ve yerli filimciliğin en çok senaryonun bu haline ihtiyacı vardır. Çünkü bizim için bu sahada neşriyatın ilk oluşu, hem de bulunduğumuz hususî durum bakımından, hasılı her cihetten, senaryoculuğa bu eserin iyi bir misâl olabileceği kanaatindeyiz.

Fransa'nın olduğu kadar bütün sinema çevrelerinin en değerli senarist ve rejisörü olan René Claire, «Şeytanın Güzelliği» senaryosunu çağdaş Fransız yazarlarından Armand Salacrou ile işbirliği etmek suretiyle yazmıştır. Bu eserin kaleme alınışında Salacrou'nun ne nisbette ve hangi yönden yararlı olduğunu kestirmek biraz zorsa da, eserin edebî muhtevası ve dialogların tesbit ve teşkilinde mühim bir rolü olduğu tahmin edilebilir. Fakat şurası muhakkak ki, Salacrou'nun bu eser üzerinde hissesi pek azdır. René Claire, dünya edebiyatından aldığı her esere kendi damgasını vurarak, onu kendi temperamanını verebilecek çapda büyük bir otoritedir. Temas ettiği en ufak bir vakaya bile Rene Claire'vâri bir hüviyet, bir espri kazandırmaması imkânsızdır. Çünkü René Claire'in yapısı bunu icabettirir.

René Claire ilk filmini 1923 de çevirmiştir : «Paris qui dort». Bundan sonra, sinema tarihinde çok kıymetli yeri olan, «Sous les toits de Paris», «Le Million», «A Nous la Liberté», «Quatorze Juillet», «The ghost goes West», «and Then there Were none», «Le silence est d'or» gibi unutulmıyacak büyük eserler yapmıştır.

René Claire'in bütün bu belirli özelliklerine rağmen «Şeytanın Güzelliği» onun uslûp ve mizacına en az uygun olan eserler arasındadır. Bu hususdaki pek çok değişik mülâhazalara rağmen, böyle klâsik bir mevzuda bile, film, kül olarak gene de rejisörünün şahsîyetini ve uslûp farklılığını muhafaza edebilmiştir.

Senaryonun başında, yazarları tarafından da işaret edildiği gibi, «Şeytanın Güzelliği» filminin mevzuuna, çok tanınmış ve çok kullanılmış FAUST efsanesi material teşkil etmiştir. Modern cemiyetteki insanın inanışlarına çok aykırı olan böyle bir masalı, zamanımızda sinema için ilgi çekici bir hale sokmak, riski büyük olan bir cesaret meselesidir.

Faust efsanesinin menşei 1587 ye kadar uzanır. (Das Faustbuch johannen Spiesz) Asıl efsanede olduğu gibi, Marlow'un, Lessing'in hattâ Goethe'nin faustlarında da bir takım mantıkî boşluklar sezilir. René Claire ise, bu eserleri gözden uzak tutmamakla beraber, her üç şâirden de ayrılarak, hikâyeye daha mantıkî ölçüler içinde müstakil bir inkişaf yolu vermeğe çalışmıştır. Anlaşılıyor ki, filmine (Ruhunu Şeytana Satan Adam) cümlesini hareket noktası olarak kabul etmiştir. Bizzat rejisörün sözüyle, mevzuunu Faust teması üzerine bir takım fantastik variasyonlarla kurmuştur, denilebilir.

René Claire'in Faust'unu daha iyi takip edebilmek ve aradaki farkları daha iyi seçebilmek için, içlerinde en çok yaygın olan Goethe'nin Faust'una şöyle bir göz atmak fena olmaz: Bilindiği gibi trajedi semada bir prolog ile başlıyor. Prologdan sonra Faust'u çalışma odasında görürüz. Faust, yaşamak, hayatta görülmemiş derecede şümullü bir saadet içinde yaşamak istiyor. Tamamen idealist olan Faust'u memnuniyetsizlikten kurtarmak için her şeye muktedir olduğuna inanan Mephistopheles, gayet şeytanca konuşarak aralarında bir mukavele aktederler. Bu suretle Mephistopheles, Faust'un her arzusunu yerine getirmeğe razı olur. Ama eğer bir gün Faust saadetten, hazdan sarhoş olup'ta mukkades anın durması isterse, o zaman ömrü bitmiş olacak ve bahsi kaybedecektir. Goethe'nin Faust'unun bu meşhur mukavelesi, eseri merkezileştiren en mühim düğüm noktasını meydana getiriyor.

Mephistopheles, onu kendi âleminde alıp, asıl dünyayı ve hayatı tanıtır. İlkin ideallerini tek tek öldürür, sonra da onu insanoğlunun en zayıf tarafı olan bedenî hazlarla mağlup etmek gayesini güttüğünden, bir kadını buna vasıta olarak kullanır. Faust'u Gretchen isminde sâf ve mâsum bir kıza âşık eder. Kızı da derhal onun arzularının pençesine atar. Faust, Gretchen'i iğfal eder, ondan çocuğu olur, kızın ağabeyisini öldürür,

Gretchen de çocuğunu boğar, bu cinayetinden dolayı da idama mahkûm edilir. Faust, Gretchen'i kurtarmak isterse de o, buralardan kaçmakla ıstıraplarından kurtulamıyacağını bildiğinden, her şeyi reddeder. Bin türlü azap içinde Heinrich! Heinrich! (Faust asıl ismini söylemiştir.) diyerek ölür. Bu iki kısımdan ibaret olan Goethe'nin Faust'unun birinci kısmının sonudur. Faust mukaveleyi kaybetmiş, mağlup olmuş sayılabilir. Şâir, insanın müsbet varlığım Faust'ta menfî varlığını da Mephistopheles'de tecelli ettiriyor. İnsan ise, bu iki kuvvet arasında bir kıymet olarak ele alınır.

R. Claire ve A. Salacrou'nun ise, Faust efsanesini daha modern, daha beşerî ve daha cazip bir hale getirmek istedikleri muhakkak. Meselâ, en büyük değişiklikleri başta ve esasdadır. Mukavele imzalandıktan sonra Profesör Faust, Mephistopheles olur ve Profesör Faust'un ruhu da Mephistopheles'in fizik'i ile birleşerek Heinrich oluyor. (Yukarıda da işaret ettiğimiz gibi Faust'un asıl adı.) Demek ki cismanî varlıklar bakî kalıp, ruhlar trampa ediliyor. Faust bu şekilde serbestçe macerasını yaşıyor görünürse de, Goethe'nin Faust'unda olduğu gibi, daima Mephistopheles'in kontrolü altındadır. Kanla imzalanan mukavelename de gene birinciye nazaran daha zayıf ve daha az tesir edicidir. Hele senaryoda verilmek istenilen optimizm hiç te tatmin edici değil, boş ve nazarî bir optimizm olarak kalıyor. Faust neye ve kimin namı hesabına isyan etmektedir? Neden mukavelenamenin ahkâmına riayetsizlik gösterir? Filmde bu kısımlar da karanlığa gömülüyor. Kısmen modern olabilecek bir Faust'un ne kendisi ve ne de başkaları için hiç bir ideali yok. Yalnızca, şahsî ve küçücük saadeti için mücadele ediyor. Eserin bir kısmını teşkil eden, aynada görülen istikbalin olayları, seyirci için asıl müphem kalan yerlerdir. Mephistopheles de ikinci veya üçüncü sınıf bir şeytan olacak ki, bu sefer, Faust eserin sonunda kurtuluyor

R. Claire ve A. Salacrou muhakkak ki alışılmış olan Faustlardan ayrı bir şey yapmak istemişler ve eserlerine traji-komik bir atmosfer vermeğe çalışmışlardır. Bu cephelerden Goethe'nin Faust'u daha derin ve daha ihatalıdır. Üstelik filmde mevzuun cereyan ettiği devir ile, efsanenin karakteri de daha sarih ve kat'î şekilde çizilmeliydi. Efsanenin sahipleri malûm. Halbuki René Claire vakasını 18. asırda İtalya'da Barok devrine almış. Fakat filmde bir italyan havası olmadığı gibi, bu bakımdan hangi devir ve muhite atfedilebileceği de kolayca kestirilemiyor. Gerçi senaryoyu okurken, Antuan'ın sırtında 19. asır başlarında görülen bir kostüm giymiştir, mealinde bir not vardır. Ama eserin bütünü için kâfi bir ip ucu sayılmaz.

Kanaatimizce, gene Fransız rejisörü H. Clouzot Manon filmini yaparken, zamanımızın içtimaî bir olayını alıp, nasıl Manon Lesko romanının mevzuu ile mezcederek yeni birşey vermişse, René Claire'den de evvelâ böyle birşey bekleniyordu. Bu şekilde Faust efsanesi sinemanın geniş imkânları içinde, daha şümullü olarak ele alınmak suretiyle modernize edilseydi, herhalde, o zaman eser daha beşerî bir hüviyet alabilirdi.

«Şeytanın Güzelliği» eserinin analizi üzerinde uzun uzun durmak bize fazla birşey kazandırmaz. Verdiğimiz bu küçük izahat senaryoyu da takip etmemiz için kâfidir sanırız. Zaten bizim asıl maksadımız, senaryo tekniği bakımından eserin sağlamlığını tanımaktır. Nihayet, bir film'in kâğıt üzerinde, teknik karakterdeki izahı ile (plânlar, makinenin hareketleri, dialoglar v.s.) diğer lüzumlu unsurun nasıl tesbit edildiğini ve nihayet sinematoğrafik narratifin bünyesini görmektir. Bu tercüme eser. evvelce yayınlamış olduğumuz «Senaryo Tekniği» nin âdeta bir devamı mahiyetindedir. Bu iki kitabı hakkiyle etüd eden bir kimsenin iyi bir senaryo yazabilmesi için pek az şeye ihtiyacı kalmış oluyor demektir.

«Şeytanın Güzelliği» senaryosu, gerek teknik noktai nazardan ve gerek nazariyatın pratikdeki tatbikinin tetkik bakımından cidden mükemmel bir örnektir. Hakikî bir sinema dilinin gramerini, senaryo tekniğinin incelikleriyle, tipik görünüşlerini temamen bu örnekte bulabiliriz. Makinanın hareketlerini, geçişlerini, narrativin ve aksiyonun ritmini, dialogların ölçü ve değerini her senaryoya material teşkil eden hamuleyle, geniş teknik izahı bu sayfalar üzerinde görebileceğiz.

Şüphesiz bir filmin en nazik ve en hayatî çalışma devresi olan bu senaryo safhası, eğer gereken titizlik ve bilgiyle yazılmamışsa hataların ne filmin realizesinde, ne de bittikten sonraki çalışma sırasında önüne geçilemez. Hele bazı zuhuru muhtemel olan filmin devamsızlığı gibi kusurlar montajda bile tashih kabul etmezler. Düzeltilen yerler de müessiriyetini kaybederler.

Netice itibariyle, senaryo, filmin temeli ve esası olduğunu düşünerek ona göre ehemmiyet kazanmalıdır. Rejisör tıpkı bir yapı ustası gibi, eline verilen malzemenin değeri nisbetinde bir iş yapar. Sinema sanatında da temel malzeme şüphesiz senaryodur. Bu da yüksek bir teknik ve seviye işidir. Bilgisiz ve yetkisizce yazılan bir senaryodan da hiçbir zaman iyi bir işçilik beklenilemez. Aksi takdirde rejisör de ondan ancak fena bir film yapmıya muvaffak olabilir. Yani, şunun gibi: binici istediği kadar iyi olsun, at iyi sıhhatlı yetiştirilmemiş ve o teknik kabiliyete hazırlanmamışsa, binicinin, giriştiği yarışı kazanamıyacağı daha lk anlarda belli olur.

Temamen bilgili ve teknik personele dayanan sinema, tıpkı bunun gibidir. İyi bir binici ancak iyi bir atla maniaları devirmeden atlıyabileceğinden, iyi rejisör de ancak sağlam bir senaryoyla maksada ulaşabilir.

Muzaffer GÖKMEN

PLÀN ADLARININ KISALTIMLARI

(U. P.)	Umumi Plàn
(O. U. P.)	Orta Umumî Plân
(B. P.)	Boy Plân
(A. P.)	Amerikan Plân
(Bel. P.)	Bel Plân
(O. P)	Omuz Plân
(Baş P.)	Baş plân

Jenerik'in sonunda şu yazı gözükür:

Anlattığımız hikâye FAUST esinden ilham alınarak yazılmıştır.
«Ruhunu şeytana satan adam.»

Fondü Kapalı

La Beauté du Diable

(Şeytanın Güzelliği)

Fondü Açık

Menşei: İtalya — Prodüksiyon: Üniversalia Produzione, ENIC, Franco-London Film, 1950 - Prodüktör: Salvo D'Angelo - Reji: René Clair - Süje ve Senaryo: R. Clair ve Armand Salacrou - Fotoğraf (Operatör): Michel Kelber - Dekoratör: Léon Barsacq ve Aldo Tomassini - Müzik: Roman Vlad...

OYNIYANLAR :

Michel Simon (Faust ve Mephistopheles)
Gerard Philipe (Heinrich Faust)
Nicole Besnard (Margarete)
Simone Valère
Carlo Ninchi
Paolo Stoppa
Raymond Cordy
Gaston Modot

DİĞER ROLLER :

Gino Saltamerenda, Tullio Carminati, Franco Coop, Mario Gallina, Guglielmo Bernabo, Nerio Bernardi, Claudio Ermelli, Erminio Spalla, O. V. Gentilli Arturo Bragaglia...

Filmin Fransızca Kopyasında ismi: **La Beauté du Diable.**

FAUST'UN ÇALIŞMA ODASI — (gündüz)

FONDÜ AÇIK

1 - (O. P.) — Jenerik müziği biterken, kadr alevlerle dolar. Travelling geriye hareket ederken de tuhaf bir fırına Antuvan ile bir hizmetçinin çalı çırpı attığı görülür. Antuvan'ın etbisesi XIX uncu asrın başlarında giyilen kostümlerdendir. Sıcak hissettiğinden alnını siler. Fırından uzaklaşırken, elinde bir s ü p ü r g e ve bir p a ç a v r a vardır. Etrafta, bir şişe yığını, tüpler ve ilmî aletler farkedilir. Antuvan, kitaplarla dolu geniş laboratuvarda ilerleyip, çalışma masasına kadar gelir. Masanın etrafı y ı r t ı l m ı ş ve atılmış kâğıt parçaları ile doludur. Antuvan, üzerlerine basarak geçer. Yerde açık ve tersine kapatılmış büyük bir kitap vardır. Adeta sabırsız bir el tarafından atılmış gibidir. Antuvan kitabı o şekliyle kaldırır.

2 - (BAŞ P.) — Antuvan'ın elinde açık duran kitabın bir sayfasında, korkunç bir şeytan başının resmi görülmekte.

3 - (A. P.) — Antuvan dehşetle kitabı kapatıp, masanın

üzerine koyar. Haç çıkarır, sonra gene yerleri süpürmeye başlar. Arada bir de endişe ile kitaba bakmaktadır. Neşeli bir müzik duyar. Antuvan, açık bir pencereye doğru fırlar.

BÜYÜK MEYDAN

4 - (U. P.) — Yukardan. Antuvan'ın omzundan ve kalın parmaklıklı pencereden dışarıyı alırız. Büyük Meydanda bir bayram alayı görülmektedir. Alayın etrafını birtakım insanlar çevirmiştir.

5 - (O. U. P.) — Alayı daha yakından görürüz. Kalabalığın arasında, kumpanyanın adamlarıyla beraber süslenmiş birkaç araba vardır. Erkekler çalgı çalmakta. Bunların arkasın da bir kız, bir ayıyı çekmektedir. Daha arkasında da kafileyi keçi, kaz, köpek gibi hayvanlar takibeder.

ÜNİVERSİTENİN CEPHEDEN GÖRÜNÜŞÜ

6 - (BEL P.) — Kız ve ayı. Bir köşeden de gayet karakteristik giyinmiş bir kısım kalabalık görünür. Nihayette, üniversitenin pencerelerinden biri açılır.

ÜNİVERSİTENİN ANFİTİYATROSU
(dışardan pencereden görünüş)

7 - (BEL P.) — Açık bir pencereden anfitiyatro görülür. iki talebe pencereden müziği dinlemektedir. Bir hademe gelip, pencereyi kapar.

8 - (BEL P.) — İçerden görünüş. Hademe pencereyi kapar. Kamera hademeyi takip eder, ve anfitiyatroyu U. P. da y a k a l a r. Talebeler, rektörün nutkunu dinlemektedirler. Rektörün kürsüsünün etrafını profesörler çevirmiştir.

REKTÖR : Efendiler, üniversiteye girişinin ellinci yıldönümü neşeyle kutlanırken, bir bakımdan üzülüyoruz da...

9 - (BEL P.) — Rektörün kürsüsünün sıralardan görünüşü.

REKTÖR : ..... Bu adam, elli sene yalnız insan hakkındaki bilgimizi derinleştirmek ve zenginleştirmek için yaşamıştır. Bu, muhterem dekan profesör Heinrich Faust'dur.

Kamera geriler ve PANORAMİK yapar. O. P. da Prof. Faust sakalları beyazlaşmış bir ihtiyardır. Gözlükleri vardır. Dalgın bir şekilde, sanki yüz kilometre ötelere bakmaktadır.

REKTÖR : Heinrich Faust ! Hayatınız daima bizim aramızda geçti. Siz bizim için olduğu kadar talebeleriniz için de daima bir örneksiniz.

Faust dinlemez. Kendi kendine konuşuyor gibidir.

10 - (O. U. P.) — Kürsünün bir kısmı. Faust gidecek gibi kalkar. Geçerken, yanındaki şahıs merakla onu durdurur. Faust sonnambul gibi uyanır; yerine döner. Bu sırada rektör konuşmaya devam eder.

REKTÖR : Siz zenginlikten nefret ettiniz. Bütün şerefleri, en tabiî neşe ve eğlenceyi bile reddettiniz. Hatta bunlara hayatımız da bir dakika dahi yer vermediniz.

Rektörün konuşması hâlâ devam eder.

11 - (O. U. P.) — Bahçeden bir köşe. Talebeler fısıltı ile hadiseyi tefsir etmektedirler. Nihayette bir talebe, bir kapının yanında BOY plândadır.
12 - (O. P.) — Talebenin yüzü gölgede ve tebessüm ediyor gibidir.
13 - (O. P.) — Faust, oradaki mevcudiyetinden adeta endişe içindedir.
14 - Talebe gölgededir.

REKTÖRÜN SESİ : Fakat, asıl mühim olan Profesör faust'un çalışmalarının sona erdiği fikrinde olmasıdır.

Bu esnada talebe kuvvetle gülmeye başlar.
15 - (O. P.) — Faust ürkmüştür.
16 - (U. P.) — Talebelerin omzundan dipdeki kürsüyü görürüz. Faust kalkmak üzeredir. Herkes ona bakar. Rektörün nutku biter. Salon alkış içindedir.

FONDÜ KRUVAZE

ÜNİVERSİTENİN AVLUSU

17 - (O. U. P.) — Faust dershaneden çıkıp, kameraya doğru ilerler. Kendi kendine konuşuyor gibidir. O. P. a gelince, kamera durur.

FAUST (heyecanlı): Sus! Hiçbir şey işitmek istemiyorum !

18 - (O. U. P.) — Nihayette Faust yalnızdır. Üç talebe arkasından ona doğru ilerlemektedir. Yaklaştıkları zaman profesörü selâmlarlar. Faust onları görmez. Kameraya, doğru birkaç adım daha attıktan son-

ra, talebeler uzakaşmasına rağmen, selâmlarına mukabele eder.

19 - (A. P.) — Üç talebe Faust'a doğru geri döner. Ona acı ve komik bir eda ile bakarlar.

20 - (O. U. P.) — Faust gene uzaktan kameraya doğru ilerlemektedir. Kamera geriye hareket ettikçe, AMORS'dan talebeleri görürüz. Talebelerin başları açık ve müphem bir şekilde tebessüm etmektedirler. Onları anfitiyatrodan tanırız. Faust'u selâmlarlar. Kamera birden geriye hareketinde süratlenir. Faust durur ve talebelere döner.

21 - (O.P.) — Yüzü adetâ gölge ile kesilmiş gibi olan talebe profesörü bir daha selâmlar.

22 - (O. P.) — Faust da ona endişe ile bakar. Birşey söylemek isterse de, fikir değiştirerek süratle uzaklaşır. Kamera, yeniden geriye hareketinde, evvelâ arkalarından, sonra da Faust'a doğru dönen talebeleri alır. Gene Anfitiyatrodaki kahkahalar duyulur.

ÜNİVERSİTENİN GİRİŞ KAPISI

23 - (O. U. P.) — Kapıcı kulübesinin bir yanı. Diğer taraftan birkaç merdivenle Faust'un dairesine girilir. Dipte, demir parmaklıklı açık kapıdan evvelce gördüğümüz meydanı tanırız. Faust, dairesinin kapısına doğru yürür. Merdivenlerde takip edildiğini sanarak aniden geriye dönüp bakar: sonra içeri girer. Bu sırada es-

rarengiz bir ses işitilir.

METHİSTOPHALES'İN SESİ: Faust ! Faust !

Faust arkasından kapıyı kapar. Ses devam ederken sahne boş kalır.

MEPHİSTOPHALES'İN SESİ: Niçin kapıyı kapıyorsunuz? Bilirsin ki, benim girmeme mani olamazsın. Hem de bilirsin ki günün her saatinde.

Gece olmuştur. Bir fener, üniversitenin girişini aydınlatmaktadır.

MEPHİSTOPHALES'İN SESİ : .... ve gecenin her saatinde, duvarlara ve kapılara rağmen, bir hırsız gibi, evine istediğim vakit girebilirim...

Kamera yaklaşırken yavaş yavaş duvar kaybolur.

FONDÜ KRUVAZE

FAUST'UN ÇALIŞMA ODASI — (gece)

24 - (U. P.) — Faust çalışma masasının başına oturmuştur. Önünde açılmış kalın kitaplar vardır.

MEPHİSTOPHALESİN SESİ : ... Ben ruhunuza bir dost olarak nüfuz ediyorum.

Kamera, dış duvarları aşarmışcasına Faust'a doğru ilerler.

...Mütemadiyen çalışmaktan ne kazanıyorsun ? ...

Faust okumasını bırakır. Kamera ilerliyerek O. P. da durur.

... Bu kitapların üzerine eğilmek neye yarar ? Senin keşfetmeye çalıştığın sırrı, hiç kimse sana öğretemez

Faust kitabı kapatır ve kalkar. Evvelki sahnelerdeki gibi jestle cevap verir.

25 - (O. U. P.) — Çalışma odasında Faust yalnız ve ayaktadır.

SES : Burada, inzivada elli sene yaşadın, ne öğrendin !

FAUST (kendi kendine): Hiç hiçbirşey !

SES : Neyse... Mübalâğa yapmıyalım. Sen şehrin en bilgili adamısın.

Kamera Faust'u önden görür. Sonra, raflardaki kalın kitapların üzerine PANORAMİK.

SES : Fakat senin suallerine bu kitapların hiçbiri cevap vermez. Bu kitapların hiçbiri sana, tabiatın tükenmez bereketini ve gizli enerjisini söyliyemez. Yakında öleceksin.

FAUST (kendi kendine): Hiçbir netice almadan...

SES : Eğer benim yardımımı kabul edersen, büyük tecrübende muvaffak olabilmen için herşey hazır olacaktır.

26 - (BAŞ P.) — Faust sesi dinler.

SES : Eğer beni çağırmak istersen...

FAUST : Eğer seni çağırmak istersem?..

27 - (O. U.P.) — Oda boştur Faust odanın nihayetindedir. Sonra, kamera ilk plânda kapalı bir kapı görür.

SES : ... derhal geleceğim.

Kapıya vurulur. Faust ürkmüştür. Hâlâ kapı vurulmaktadır. Faust korkar, kapıya koşar. Açılacakmış gibi mâni olmıya çalışır.

FAUST : Hayır! Hayır çağırmadım! Hiçbirşey demedim.

Kapı aralanır. Faust'un hizmetçisi Antuvan girer ve eşikte durur. Faust korkmıya başlar.

FAUST (yarım sesle) : Şimdi demedim.
ANTUVAN : Hayır, şimdi sayın profesör... Yemek hazır...

Faust kapıyı daha çok açar ve Antuvan'ı tanır. Gayri memnun bir şekilde onu takip eder.

FONDÜ KRUVAZE

FAUST'UN YEMEK SALONU— (gece)

28 - (A. P.) — Masada Faust yalnızdır. Masanın üzerinde sadece bir balık ve su vardır. Antuvan ona bakmaktadır Faust kendi kendine konuşuyormuş tesirini uyandırmak ister.

ANTUVAN : Sayın Profesör yemiyorlar mı ?

FAUST : İştahım yok ..

29 - (BAŞ P.) — Faust yalnızdır.

SES : Sen yalnız ilme açsın ! Doğru değil mi benim aziz Faust'um.

FAUST (hırslanmıştır): Oh!.. Susunuz.

30 - (A. P.) — Antuvan çıkmak üzereyken hemen dönüverir.

ANTUVAN : Ne söylediniz Sayın Profesör !

Faust tedbirsizliğinin farkına varır. Antuvan memnuniyetsizlikten homurdanarak çıkar.

FONDÜ KRUVAZE

FAUST'UN DARİRESİNİN ANTRESİ — (Gece)

31 - (O. U. P.) — Faust kapıya doğru gider, otomatikman askıdan elbiselerinden birini alır; çıkmak üzeredir. Kamera sokak kapısına kadar onu takip eder. Faust BAŞ P. da durur. Birşeyler unutmuş gibi kızarak, çalışmaya odasına döner.

FAUST'UN ÇALIŞMA ODASI

32 - (O. U. P.) — İşi başından aşkın bir halde içeri girer; bir masaya yönelir ve O. P. da durur.

SES : Hayatının son saatlerindesin. Bütün bilgin, yalnız cehaletini ölçmeye yarıyor.

Faust bir yığın kitabı iter ve kitaplar gürültü ile düşerler. Sonra odanın bir köşesinde karma karışık duran ilmî aletlerin yanına yaklaşır.

33 - Faust aletlerin yanındadır.

SES : Herşeyi öğrendin. Fakat bensiz hiç birşeyi bilemiyeceğin gibi, gene herşeyi benden öğrenebilirdin. Şimdi korkuyorsun.

Faust, bir tecrübe tüpü ile bazı aletleri hiddetle yere atıp kırar. Kitaplarla dolu başka bir masaya gider. Kamera geriye. Masayı devirir.

34- (O. P.) — Yerde dağılmış kitaplar arasında, evvelce karşılaştığımız şeytanın resmi olan cildi görürüz. Bir kahkaha duyulur.

SES : Korkuyor musun Faust ?

35 - (O. P.) — Faust kitaba bakarak.

FAUST : Senden korkmuyorum! Senin hoşuma gitmiye çalıştığın o gülünç yapılışından da korkmuyorum !

Diz çöker ve kitapları karıştırır.

36 - (O. P.) — Kitabın sayfaları Faust tarafından açıldıkça, şeytanın çeşitli ve kaba resimleri görülür.

FAUST (kadr dışı): Senin ne büyük boynuzlarından, ne sert derinden, ayaklarından, tırnaklarından, ve ne de maymunvari, yılanvari, keçivari burnundan, ve ne de yarasa kanatlarından korkmuyorum!... Zavallı şeytan, sahiden beni korkuttuğunu sanıyordun ha !..

37 - (O. P.) — Faust kitabın önünde diz çöker.

FAUST : Ben, Faust sana müsaviyim ve sana hükmedebilirim.

SES : O halde saat çalsın da geleyim.

FAUST : Saat çalmıştır.. Emrediyorum sana, meydana çık!

SES (müstehzi) : Bana bu emri vermek senin işine geliyor ha ?... İşte huzurunuzda diz çöküyorum.

Bu muhaverenin devamınca Kamera geriye gider. Ansızın açılan bir pencerenin önünde durur. Şiddetli bir rüzgâr perdeleri uçurmaktadır. Karşıdan Faust kalkar, açılan pencereyi kapamak için koşar.

FAUST : Hayır, gözükme! Henüz değil! Defol! Seni çağırmadım !

Pencereyi kapar. Perdeler düşer. Faust pardelere sarılır.

SES : Çok geç! Emret! İşte geldim.

Şimdi ses yaklaşmış ve değişmiştir. Faust etrafına korku ile bakar.

FAUST : Neredesin ?
MEPHİSTOPHALES (Kadr dışı) : Arkana dön, beni göreceksin.
FAUST : Kime benziyorsun ?
MEPHİSTOPHALES (kadr dışı) : Bak bana !..

Faust odanın merkezine doğru döner.

38 - (U. P.) — Faust pencerenin yanında bir adım atar.

FAUST : Birşey görmüyorum.
SES : Sana biraz ışık vereyim.

O. P. da yanan bir şamdan. Faust biraz daha ilerler. Kamera geriye hareket ederken, birden O. P. da şamdanın önünde silüet halinde birisi belirir.

39 - (O. P.) — Şamdanın önündeki bu hayal, Faust'un kendisidir. Yalnız bu Faust güzeldir ve tebessüm etmektedir. Elbisesi aynıdır, sadece gözlükleri ve beresi yoktur.

MEPHİSTOPHALES (Faust'un sesile): Kendinden korkuyor musun ? Şeytan sana benziyor ve senin sesinde konuşuyor.

40 - (O. P.) — Faust, Mephistophales'e hayretle bakar.

MEPHİSTOPHALES (kadr dışı) : Kendim için gelmedim. Hiç olmazsa bana bir hoş geldiniz deyin.

Faust başını çevirir, onu yanında görür.

41 - (DETAY) — Dağınık kitaplar arasında bir el uzanarak, üzerinde haç bulunan bir kitabı alır.

42 - (O. P.) — Faust sertçe Mephistopha'es'e bakar ve kitabı ona doğru fırlatır.

43 (O. U P.) — Faust arkadan O. P. dadır. Fonda Mephistophales kaybolur.

MEPHİSTOPHALES (kadr dışı ve neşeli) : Ne kadar uzaklardan sana itaat etmek için geldiğim halde, gerektiği kadar bana nazik davranmıyorsun. Yoksa benimle bir başka defa görüşmeyi mi tercih edersin ?

Faust O. P. da Kameraya doğru döner.

44 - (BEL P.) — Odanın nihayetinden, evvelce gördüğümüz talebe Faust'a doğru ilerler. Faust O. P. da arkası dönüktür.

MEPHİSTOPHALES (talebe gibi) : Tıpkı talebelerinden biri gibi. Hatırlıyor musun, seni kaç defa hürmetle selâmlamıştım ?

45 - (O. P.) — Talebe (beresiz) başında bere varmış gibi selâmlar.

MEPHİSTOPHALES (yukardaki gibi) : Benimle konuştuğunu, beni tanıdığını sanıyorum... Herhalde gençliğin seni korkutuyor.

46 - (O. P.) — Faust talebeye bakarak.

FAUST : Hilelerin beni şaşırtıyorsa da, senden korkmu-

yorum. Sana şimdi kaybolmanı emrediyorum.

Faust tebessüm ettiği için, görüntünün kaybolması lâzım.

FAUST (ferahlık'a) : Beni itaat etmeye mecbur ediyorsun...
MEPHİSTOPHALES (Faust'un sesiyle) : Size sadakatle hizmet etmekten | başka bir arzum yok.

47 - (O. P.) — Mephistophales (ihtiyar Faust gibi) kendini göstererek.

MEPHİSTOPHALES : Bak Faust,senin ihtiyar ve perişan haline bak...

Vucüdunun bazı yerlerini istihkârla gösterir.

...Heryerin çatırdıyor. Ölüm korkusu hoşuna gitmiyor değil mi ? Sonra da kaç günlük bir ömrün kaldığını biliyor musun ?

48 - (O. P.) — Faust oturur.

FAUST (birdenbire) : Onu bilmek istemiyorum.
MEPHİSTOPHALES (kadr dışı) : Ölümü düşünmek seni korkutuyor mu ?

Kamera g e r i y e giderken Mephistophales'i O. P. da arkadan ve Faust'u da A. P. da görür.

FAUST (birdenbire) : Hayır Fakat benim hayatım hakındaki düşüncelerin bir semere vermez.
MEPHİSTOPHALES (kadr dışı) : Ben sana yeni bir hayat verebilirim, ve sayemde bütün zevkleri tadabilirsin.
FAUST : Mukabilinde ne istiyorsun? Şeytanın menfaatsiz bir şey hediye etmiyeceğini bilirim de.

49 - (A.P.) — Faust arkası dönük oturmuştur. Mephistophales ayakta ve elinde bir parşömen kâğıdını bükmektedir.

MEPHİSTOPHALES: Bu mu-

kavelenin altına kanınızla küçücük bir imza atacaksınız.
FAUST : Asla !
MEPHİSTOPHALES : ... Ve ben senin bütün emirlerine itaat edeceğim....
... Oh ! Ayağındaki ağrıyı duyuyor musun ?

Yüzünü buruşturarak birden durur....

50 - (A. P.) — Faust oturur. Mephistophales AMORS'dan.

FAUST (yüzünü ekşitir) : Mafsal ağrısı. Havalar değiştikçe böyle fena oluyor.

51 - (A P.) — Faust'un AMORSUN'dan. Mephistophales ilerler ve Faust'un yanında durur. Kamera geriye giderken Faust başıyla Mephistophales'in hareketini takip eder.

MEPHİSTOPHALES : Fena bir rahatsızlık. Aziz dostum, senin bir ayağın zaten çukurda. Kalbinin nasıl çarptığını duyuyor musun ? Kan damarlarına bak. Fena işaret ...

Faust ellerine bakar.

...Yazık, büyük keşiflerine böyle mi hazırlanıyorsun ?

Faust O. P. da Mephistophales'e döner.

FAUST : Ruhumu asla satmıyacağım.

52 - (O. P.) — Mephistophales, odanın bir tarafında Faust'un arkasındadır.

MEPHİSTOPHALES : Benim muhterem patron ve üstadım, müsaade et de bu büyük adama istisnai bir iyilikte bulunayım .(Faust'a) Beni dinle. Sana acıyorum.

53 (O. P.) — Faust, Mephistophales'e döner.

MEPHİSTOPHALES (kadr dışı) : Şartsız olarak, sana eserini bitirmek için zaman vereceğim.
FAUST : Mukaveleyi imzalamadan mı ?

MEPHİSTOPHALES (kadr dışı) : Bizzat sen istemedikçe bir daha ordan bahsetmiyeceğiz.
FAUST : Teklifinde bir tuzak gizli olmasın ?

54 - (O. P.) — Cepheden Mephistophales.

MEPHİSTOPHALES : Seni temin ederim, hiçbirşey yüklenmiyorsun. Sana karşılıksız gençlik veriyorum. Aynaya bak.

Mephistophales elindeki geniş bir aynayı Faust'a uzattığı sırada, Kamera geriye gider. Faust aynanın arkasında gizlidir; O.P. da Kameraya doğru döner.

55 - (O. P.) — Aynaya bakarken. Faust profilden görülür.

MEPHİSTOPHALES (kadr dışı) : Ne görüyorsun ?
FAUST : İhtiyarlığın hüzün verici hayalini.
MEPHİSTOPHALES (kadr dışı) : O halde ?
FAUST : Şimdi alev ve duman görüyorum.

56 - (DETAY) — Faust'un elindeki ayna duman içinde kalır. Dumanlar dağılırken de, aynanın içinde yavaş yavaş başka bir sima belirir.

MEPHİSTOPHALES (kadr dışı) : Daha bak. Orada bir sima görüyorsun. Bir sima ki, sana onu evvelce göstermiş - tim. İşte, senin haset ettiğin bir gençlik !

57 - (O. P.) — Faust'un yüzü aynanın arkasında gizlidir. Aynayı indirirken, yavaş yavaş genç talebenin siması meydana çıkar. Net gözükmez.

Gözlüklerini çıkarınca; aynanın aksiyle gayet parlak görülür.

MEPHİSTOPHALES (kadr dışı) : Evet, budur senin gençliğin, benim aziz Faust'um bizzat gör kendini. İsteğin kabul edildi.

58 - (O. U. P.) — Faust kalkarak etrafına bakınır. (Bundan sonra Faust'u Heinrich diye çağıracaklardır.) Mephistophales kaybolmuştr. Koridorun kapısı açılır. Heinrich elindeki aynayı yere, gözlüğünü de kapıya doğru atar.

59 - (A. P.) — Heinrich kapının açık olduğunu görünce hole doğru ilerler.

HEİNRİCH : Yanımda dur. Seninle daha konuşmak istiyorum.

MEPHİSTOPHALES : Afedersiniz dönmek mecburiyetindeyim.

60 - (O. U. P.) — Koridorun giriş kapısının açık olduğu görülür.

MEPHİSTOPHALES'İN SESİ: Ben aşağılık bir şeytanın vekili değilim. Benim ismim Mephistophales'dir. İyi hatırla bu ismi !

Heinrich, şimdi giriş kapısının eşiğine varmıştır.

ÜNİVERSİTENİN GİRİŞ KAPISI — (gece)

61 - (O. U. P.) — Üniversitenin giriş kapısının yarım açık olduğu görülür. Heinrich fonda, kapıdadır.

HEİNRİCH : Mephistophales ! Geri dön! Sana emrediyorum!

Üniversitenin giriş kapısına O. P. oluncaya kadar koşar

MEPHİSTOPHALES'İN SESİ: İyi şanslar Faust! Gençliğinden güzel istifade et.

BÜYÜK MEYDAN — (gece)

62 - (U. P.) — Heinrich'yi omzundan alırız. Heinrich, görünmeyen Mephistophales'i takip ediyor gibidir. Bir sarhoş gibi müteredditadımlarla yürür. Uzaktan bir ışık görür ve bir sirk müziği duyar.

FONDÜ

SİRK ÇADIRININ İÇİ — (Gece)

63 - (U. P.) — Gösterimin sonundayızdır. Pistde Margarete'in kostümünü giyinmiş bir kızın köpeklerle beraber yaptığı bir numara biter. Alkışlar. Margarete köpekleri pistten çıkarırken müzik devam eder. Seyirciler ayağa kalkarlar. Margarete yeniden gelip, seyircileri selâmlayıp, çıkar.

ÇADIRIN KORİDORU

64 - (O. U. P.) — Margarete köpeklerle beraber çıkarken, bir lâternanın yanından geçer. Lâterna susar ve kameraya doğru yaklaştırılır. Lâternayı idare eden adam, yerde oturan iki erkek ve bir kadının yanına eğilir. Yere oturmuş ve arkası dönük olan bir kimseye bakarak gülmektedirler.

YENİGELEN : Eh!... İyi gidiyor.

SİRKDEN BERİ (elinde bir şişe vardır) : İyi yapıyorlar.

DİĞERİ (şişeyi göstererek) : En iyi ilâçtır.

65 - (O. P.) — Heinrich, sirk mensuplarının ortasından arkadan görülür, ve çadırın bir köşesinde samanların üzerine yarı uzanmıştır.

HEİNRİCH (yarı şuursuz) : Ne oldu bana ?

SİRKDEN BİRİ : Birisini çağırıyor gibi büyük işaretler yaptınız, sonra birdenbira düştünüz. Biz de sizi buraya getirdik.

HEİNRİCH (hatırlamıya çalışarak) : Bunlar hakikaten doğru mu ?

66 - (A. P.) — Sirk mensupları ve Heinrich .Sirkdekiler endişe ile ona bakmaktadırlar.

SİRKDEN BİRİ: Korkmayınız Bir yudum daha ilâç alın.

Sirkden birisi şişeyi uzatır. Heinrich yüzünü buruşturarak ilâcı makina gibi içer.

HEİNRİCH (şişeyi göstererek) : Nedir bu ?

SİRKDEN BİRİ: İlâç! Ona hayat suyu denir.

HEİNRİCH (düşünceli) : Hayat suyu ha!.. Bunu senden çok evvel, ama çok evvel içmiştim...

SİRKDEN BİRİ : Ne kadar zaman evvel ? Kaç yaşındası - nız ?

FAUST (cevap vermiye hazırlanırken vazgeçer) : Hakikaten... Ben de bilmiyorum.

Sirk mensupları yeniden gülerler.

HEİNRİCH : Kalkmak istiyorum.

SİRKDEN BİRİ : Kalkınız :
HEİNRİCH : Kalkabilecek

miyim acaba ?
SİRKDEN BİRİ : Tecrübe edin.

Heinrich, evvelâ gençliğini unutarak, yaşlıların ihtiyarları ile kalkmayı denerken kendini bir hamlede ayakta bulur.

HEİNRİCH (hayretle) : Ah! Gördünüz mü?
SİRKDEN BİRİ : Neyi ?
HEİNRİCH : Ayaklarım şayan-ı hayret bir şekilde iyi hareket ediyor.

Kendisinin de hayretini mucip olduğundan, bir kaç defa yere çömelir ve kalkar. Sirkdekiler onu taklit ederek eğlenirler.

67 - (A. P.) — Başka bir köşe. Çadırın açık cihetini katettikten sonra pisti ve Margarete'i farkeder.

68 - (O. U. P.) — Margarete AMORS'dan görülür. Heinrich aniden jimnastik hareketini keser ve ciddileşir.

HEİNRİCH (kendi kendine) : Tam suç üstünde. Hakikaten hayret edilecek birşey !
SİRKDEN BİRİ : Ne ?
HEİNRİCH : Gençlik ...

SİRK ÇADIRININ DIŞI — (Gece)

69 - (O. P.) — Margarete, yanında olan Heinrich'e bakar.

70 - (O. P.) — Heinrich Margarete'e bakar.

HEİNRİCH (ciddi) : Lütfen, yüzümde nasıl bir ifade olduğunu söyler misin ?

71 - (O. P.) — Margarete gülmez.

MARGARETE : Mutlaka öğrenmek mi istiyorsunuz?
HEİNRİCH : Kaç yaşında tasavvur ediyorsunuz ?

MARGARETE : Bence, siz genç bir budalasınız.

72 - (A. P.) — İkisi.

HEİNRİCH : Genç mi, dediniz?
MARGARETE : Evet.

Kıza doğru atılır ve sarılmak ister.

HEİNRİCH : Teşekkür ederim.

Margarete kurtulmak için çırpınır ve kücük bir çığlık atar

MARGERETE : Canımı yaktınız.

Onu iter.

HEİNRİCH : Affedersiniz ama, henüz benim kuvvetimi tanımıyorsunuz.
MARGARETE : Sahi mi ?

Kız, erkeğin üzerine hücum eder, ve uzun tecrübesi sayesinde onu devirir. Kız üste gelir. Köpekler havlamıya başlarlar. Margarete bir de ona yumruk atar. Heinrich hiç bir ses çıkarmaz; kalkar. Kameraya O. P. oluncaya kadar ilerler.

MARGARETE (Heinrich'ye bakmaksızın): Şimdi sizi tanıyorum: kuvvetinizi de...

Heinrich çadıra yaslanır, kımıldamaz.

MARGARETE (dönmeksizin): Doğru mu ?

73 - (A. P.) — Evvelki plânın aksi zaviyesinden. Margarete döner ve görür ki, Heinrich hareketsizdir. Margarete ona doğru koşar, ve O. P. da yanına çömelir.

MARGARETE (endişeli) : Lütfen kalkar mısınız. Gözlerinizi açın.

Sirk arkadaşlarını yardıma çağırır.

HEİNRİCH (gözlerini açarak) : Zahmet etmeyiniz. Alışık olmadığım için biraz sersemledim.

Sirk mensupları başka başka cihetlerden koşarak etrafını alırlar. Heinrich, Margaretein yardımıyla kalkar.

HEİNRİCH : Birdenbire kendim de bir bitkinlik hissettim, tıpkı.. tıpkı bir ihtiyar gibi. (bir elini göğsünde dolaştırarak) Acaip bir boşluk.

MARGARETE : Belki... (diğerlerine) Her karnı aç olana daima ben mi yardım edeceğim ?

HEİNRİCH : Aç mı dediniz? (hatırlıyarak) Aç mı olduğumu sanıyorsunuz?

MARGARETE : Ne zamandanberi yemek yemediniz ?

HEİNRİCH (cevap vermez) : Baş dönmesi galiba ? Burada. (midesini işaret ederek) Bir yırtılma, bir nevi soğukluk....

Sirk mensupları bu hastalığın alâmetlerini tanıdıklarından hepsi tasvip ederler.

HEİNRİCH : A!... Sizler de biliyorsunuz ha ?

SİRKDEN BİRİ : Bu hal bizde de sık sık olur.

HEİNRİCH : Hayret, açım!

Koşarak çıkar, diğerleri de onu takip ederler. Arkadan köpekler de koşuşurlar.

FONDÜ

LOKANTANIN İÇİ — (gece)

74 - (O. P.) — Yerde köpekler tabakları yalamaktadır. Bir gitar sesiyle karışık kahkahalar işitilir.

75 - (O. U. P.) — Dipde köpekler. Mutfağın kapısı önünde lokantacı bir şişe açmakta. O ilerler. Makina onu takibe-

derken, salonun bütünü meydana çıkar. Sirkden biri gitar çalmaktadır. Diğer ikisi grotesk bir dans yapmaktadır.

76 - (O. U. P.) — Bir tek masa meşguldur. Herşey gayri muntazamdır. Yemeğin sonu olduğu bellidir. Lokantacının karısı boş tabakları toplar ve kadrdan çıkar. Masada Heinrich, Margarete ve sirkden bir kaç kişi kalır. Heinrich birden kalkar ve lokantacıya bir bardak uzatır.

HEİNRİCH : Dostlarım !

Gitar susar. Dans edenler masaya yaklaşırlar.

HEİNRİCH : Şarabın aleyhinde konuşmayınız. Ben yıllardır su içiyorum.

Kalkar.

77 - (O. U. P.) — Sahnenin bütünü. Heinrich bir işaret yapar ve müzik durur.

HEİNRİCH : Dostlarım !. İçelim, beyaz sakallı ve asla genç olmamış, deli bir ihtiyarın hatırasına içelim. Profesör Faust'un şerefine.

FONDÜ

ÜNİVERSİTENİN GİRİŞİ —(Gece)

78 - (O. U. P.) — Faust'un dairesinin önündeki antre. Kapıcı kulübesi Faust'un dairesiyle karşıkarşıyadır. Kapıcı binayı dolaşmak için çıkar, elinde bir fener vardır.

79 - (A. P.) — Açık kalmış Faust'un kapısı önünde AMORS'dan kapıcı. Lokal elindeki fenerden aydınlanır.

80 - (O. U. P.) — Evvelkinin aksi plân. Kapıdan, kapıcıyı

görürüz. O ilerlerken, Kamera geriye doğru harekete geçer. Apartmanın eşiğinde O. P. da durur, içeriye büyük bir endişe ile bakar.

LOKANTANIN İÇİ — (gece)

FONDÜ

81 - (O. U. P.) — Eğlence bitmiştir. Davetliler kalkmaktadır. Heinrich de ayağa kalkar. Onları bir jestle durdurur. Konuşmaya başlarken, Kamera O. P. 'a kadar ona yaklaşır.

HEİNRİCH : Gitmeden evvel müsaade edin de birinin sıhhatine içelim. (durur ve gözlerini göğe kaldırır) İsmini söylemiyeceğim. Fakat onun sayesinde hiç para ödememek imtiyazına sahibiz.

82 - (O. P.) — Lokantacı ve karısı, telâşlanırlar.

LOKANTACININ KARISI : Senden mi bahsediyor ?
LOKANTACI : İnandın mı ? (diğerlerine) Holâ ! özür dilerim.

Lokantacı, Heinrich'ye doğru ilerlerken, komera onu PAN'la takibeder.

LOKANTACI : Fakat vanlıyorsunuz. Parasız yemek olur mu ?
HEİNRİCH : Müsterih olunuz. Sizin hakkınızı yemiyeceğiz.

Lokantacı tebessüm ederek beresini çıkarır. Heinrich ceplerini karıştırır, lokantacı ile karısı gene telâşlanırlar.

HEİNRİCH : Bir saniye müsade edin, para almıya gidiyorum.

Kapıya doğru kosar. Lokantacı tekrar beresini giyer.

BÜYÜK MEYDAN — (gece)

83 - (U. P.) — Fonda, lokantacı çıkmak istiyen sirk mensuplarına mani olmaktadır. Heinrich çıkar ve kameraya doğru kosar. Durur, vücudunun bu çevikliğinden mesuttur

HEİNRİCH : Teşekkür ederim Mephistophales, teşekkür ederim Mephistophales.

Kamera onu PAN'la takibederken o da bir keçi gibi zıplıyarak uzaklaşır.

FAUST'UN DAİRESİNİN ANTRESİ — (gece)

84 - (O. U. P.) — Kapıcı açık duran kapının yanındadır. Antuvan yarı giyinmiş bir halde elinde bir lâmbayla gelir.

ANTUVAN : Profesör odasında da yok.

Hek ikisi çalışma odasının karşısındaki kapıdan çıkarlar. Nihayette giriş kapısının önünde Heinrich görülür. Birkaç merdiven çıkar, iner. Sonra yeniden ikişer ikişer çıkar. Bu sefer inmek için hepsini birden atlar. Girer ve çalışma odasına doğru yönelir.

FAUST'UN ÇALIŞMA ODASI - (Gece)

85 - (O. P.) — Heinrich girer, odadaki karışıklığı görünce birden geriler. Sonra bir mobilyeye doğru ilerleyip O. P. da durur. Bir sandığı açar ve içinden bir çanta çıkarır. Onu ters çevirerek elini açar. Birtek para yere düşer. Almak için eğilir. Fonda antrenin kapısında Antuvan belirir.

86 - (O. P.) — Odayı hayretle seyreder. Bir an bakışları sa-

bit bir noktaya takılır ve görür ki...

87 - (O. P.) — Heinrich bir möbilyenin arkasından çıkar. Para ile oynarken Antuvan görür. Antuvan haykırmaya başlar.

HEİNRİCH : Korkma benim, benim!

Antuvan tekrar bağırır.

88 - (O. U. P.) — Bağırarak antre kapısına doğru kaçar. Heinrich de arkasından koşar

HEİNRİCH : Sana söylüyorum, benim! Korkacak birşey yok.

89 - (O. U. P.) — Antuvan antreyi geçerek kapıcının girdiği odaya iltica eder. Heinrich giriş kapısının önünde durur.

HEİNRİCH (Antuvan'a doğru dönerek) : Telâşlanma şimdi.

Koşarak giriş kapısından çıkar. Kaybolur kaybolmaz kapıcı ve Antuvan meydana çıkarlar.

KAPICI : Nerede ?

ANTUVAN : Kaçmış olacak. (Çalışma odasını işaret ederek). Orada, para alırken gördüm.

LOKANTANIN İÇİ — (gece)

90 - (A. P.) — Lokantacı kollarını açmış, çıkmalarına mâni olmaktadır. O. P. da sirk mensupları oturmaktadırlar.

LOKANTACI : Gitmek isterseniz, parayı ödersiniz.

SİRKDEN BİRİ : Biz davetliydik....

LOKANTACI : Biliyorum. Bana bir defa daha yapmışlardı bunu «Bir saniye, pa-

ra almıya gidiyorum» deyip, bir daha dönmiyorlar.

Onun arkasından Heinrich görülür. Lokantacı döner.

HEİNRİCH (dostlarına) : Affedersiniz, sizleri beklettim. (elini cebine sokar ve bir avuç para çıkarır, lokantacıya) Ödüyorum !

Lokantacı parayı görünce yüzünde ifade değişir ve başındaki bereyi çıkarır. Sirk mensupları ve Heinrich, lokantacı ile karısı parayı sayarken, onlar şarkı söyliyerek uzaklaşırlar.

FONDÜ

BÜYÜK MEYDAN - (gece)

91 - (O. U. P.) — Heinrich yalnızdır, şarkı söyliyerek ilerler ve O. P. da durur. Şşşşt diye bir ses işitir. Heinrich yeniden bir şarkı söylemiye başlar. Gene bir şşşşt! Döner ve seyyar bir barakaya koşarken PANORAMİK'le takip edilir.

92 - (A. P.) — Heinrich yaklaşırken, Margarete ona susmasını işaret eder.

HEİNRİCH (kayıtsızca) : Şarkı söylemeye hakkım yok mu ?

MARGARETE : Ama çok geç!

Pencereyi kapar.

HEİNRİCH : Tecrübeme güveniniz; asla geç değil.

Pencereyi vurur. Margarete gene pencereyi açar.

HEİNRİCH (tatlılıkla) : Yanlış anlamayınız, sadece size Allahaısmarladık demek istiyordum.

MARGARETE Addio

Pencereyi kaparken , Heinrich eliyle mani olur.

HEİNRİCH : Addiö! Sizi bir daha göremiyecek miyim ?

MARGARETE : Yarın hareket ediyoruz.

HEİNRİCH : Benim sizinle hareket etmiyeceğimi kim söyledi. ! Bu akşamdan itibaren dünyanın en hür insanı benim.

MARGARETE : Bizim hayatımız senin için değil. Siz bir talebesiniz, doğru değil mi ?

HEİNRİCH : Yeni bir ilme çalışmam isteniyor. Eğer başarabilirsem, yaşamayı öğrenmek istiyorum.

MARGARETE (tebessüm ederek) : Sizi çalışmalarınızla başbaşa bırakıyorum. İyi akşamlar !

93 - (O. U. P.) — Margarete pencereyi kapar. Heinrich, pencereye bir nazar attıktan sonra, barakanın köşesine doğru istikamet alır. İlerler, ve bir ayağını barakanın kapısındaki merdivene koyar. Yakından bir k ö p e k h a v l a m a s ı d u y u l u r. H e i n r i c h, beklemenin faydasız olduğunu anlıyarak, uzaklaşır Margarete kapıyı açıp bir an dışarıya bakar.

94 - (O. P.) — Heinrich barakadan uzaklaşınca, kendini meydandaki taş banklardan birinin yanında bulur. (O. P). Oturur, sonra uyuyacakmış gibi yatar.

MARGARETE'İN BARAKASININ İÇİ - (gece)

95 - (A. P.) — Barakanın içi bir lâmba ile aydınlanmakta. Margarete kapıyı kapar, ve üzerinde iskarbil kâğıtları bulunan yatağına gidip uzanır.

96 - (A. P.) — Heinrich bankta yatmakta. Yüzüne hafif bir şok vurur. Doğrulur.

BEKÇİNİN SESİ : Ne yapıyorsun orada ?

HEİNRİCH (nazik) : Ben, sen ve bütün insanlar, bu toprak üzerinde ne yaparız ? İşte bünük bir sual !

Kamera gerilerken bekçiyi alır.

BEKÇİ : Bu bankın üstünde ne arıyorsunuz?

HEİNRİCH : Düşünüyorum...

BEKCİ : Yatacak yeriniz yok mu?

Heinrich bu sualin karşısında irkilir ve kalkar.

HEİNRİCH : Nasıl söyliyeyim bilmem ki.. Hem var hem yok... Daha doğrusu bundan sonra yok.

BEKÇİ : Adınız ne ?

HEİNRİCH : Söylesem inanmazsın.

BEKÇİ : Yâni durumunuz karışık.

HEİNRİCH : Hükmünüzde haklısınız, durumum oldukça karışık.

Gülerek oradan giderken bekçi ona bakakalır.

BEKÇİ : Eh!.. Kalabilirdin burada.

97 - (U. P.) — Heinrich, Mar-

garete'in külübesine yaklaşır. Kuvvetli bir köpek havlaması onu uzaklaşmaya mecbur eder. Barakanın altından çıkıveren bir köpek havlıyarak arkasından koşar. Kapı açılır ve e'inde lâmba ile Margarete görülür. Dipten, bekçi Margarete'e doğru koşmaya başlar.

MARGARETE : Ne var ?
BEKÇİ : Şüpheli bir şahıs burada dolaşıyor da...

Heinrich'nin gittiği istikamete doğru koşar.

98 - (O. U. P.) — Sirke ait küçük bir çadır. Bekçi çadırın yanına varınca, korkunç hayvan sesleri duyulur. Bekçi, çadırın etrafını dönerken, Margarete onun yerine vasıl olur.

100 — (U. P.) — Lâmbanın ışığında, üç köpek, bir keçi ve daha başka sirk hayvanları müsahede edilir. Nihayette samanların üzerinde Heinrich'yi görürüz. Hayvanların bağırmaları kesilir.

BÜYÜK MEYDAN - (gece)

101 - (O. U. P.) — Bekçi, Margarete'in yanında , fakat çadırın içini göremiyecek vaziyettedir.

BEKÇİ : Ne var içerde ?

MARGARETE : Hiç. Herşey tamam.

BEKÇİ : Nereye kaçtı acaba ?

Hemen gider. Margarete uzaklaşıncaya kadar onu tarassut eder. Sonra çadırın örtüsünü kaldırır.

MARGARETE : Korkmayın gitti.

102 - (O. U. P.) — Ona doğru atılır ve gülerek yanına düşer.

MARGARETE : Tekrar görüşebileceğimizi biliyordum.

HEİNRİCH : Biliyor muydunuz ?

MARGARETE : İskambil falından anladım.

HEİNRİCH (alaylı) : Fal ile mi ?

MARGARETE (kızarak) : İskambil falına inanmıyor musunuz ? Kahve , bakla, hatta avuç falına da mı ?

HEİNRİCH : Böyle şeylere inanmam.

MARGARETE (saldırarak) : Siz hiçbir şeye inanmıyorsunuz.

HEİNRİCH : Hayır! Şeytana inanıyorum .

MARGARETE (korkarak) : Anmayın onun ismini.

Margarete etrafına göz gezdirerek kalkıp, çadırdan dışarı bakar. Sonra Heinrich'ye doğru döner.

MARGARETE : Bizi gözetliyen var gibi geldi de..

103 - (O. P.) — Heinrich.

HEİNRİCH : Artık , şeytan senin resmini gördüğün gibi çirkin değil.

MARGARETE (kadr dısı) : Susun ! Siz çok bilgiçsiniz. Bana istikbali söyleyiniz.

Margarete, Heinrich'nin yanına oturur. Kamera geriler.

Margarete Heinrich'nin elini avucuna alır.

MARGARETE : Ne garip el! Denilebilir ki, sizin iç hayatınız bittiği sırada yeniden başlıyor. Gene denilebilir ki, aşk çizgisi...

Margarete tuttuğu eli daha dikkatle tetkik ederek, sol eliyle mukayeseye başlar. Sonra gözlerini kaldırıp Heinrich'ye bakar. Heinrich'de ona bakar. Eli daima Margarete'in eli içindedir.

HEİNRİCH : Adınız ne ?
MARGARETE : Margarete.

Heinrich, Margarete'in öbür elini tutar.

HEİNRİCH : Çok gençsiniz.

MARGARETE : 19 yaşındayım!... Gülmeyiniz.. Siz daha da fazlasınız.

HEİNRİCH : Eliniz avucumda oldukça ben de öyle sanıyorum.

Margarete'in elini yanağına götürürken, dudaklarını uzatır. Margarete kalkar.

MARGARETE (korkarak) : Şimdi uyuyunuz . Sultan sizi bekliyecek.

104 - (A. P.) — Margarete ve köpek.

MARGARETE (Sultan'a) : Sultan, onu iyi bekle olmaz mı ? Onu her fenalığa karşı koru, hadi !

Köpeği okşar ve bırakır.

105 - (A. P.) — Heinrich ile meşgul olur.

106 - (A. P.) — O. P. da arkadan Heinrich ve köpek. Fonda, çadırın açık kısmında Margarete dönerek.

MARGARETE : Sultan orada dur. İyi geceler.. İyi geceler

Kız eliyle sultan'a doğru bir öpücük gönderir, bu belki de Heinrich'yedir. Sonra da gecenin karanlığına dalar.

FONDÜ KAPALI

ÜNİVERSİTENİN ÇANI — (gündüz)

FONDÜ AÇIK

107 - Çan çalar.

FAUST'UN DAİRESİNİN ANTRESİ

108 - (O. U. P.) — Kapıcı, asistan, bir sivil polis, iki resmi polis nihayette açık kapının önündedirler. Talebelerin üniversitenin avlusuna girdiklerini görürler. Çanın çalması durur.

KAPICI : Etrafı dolaşırken bu kapının açık olduğunu gördüm: O zaman çalışma odasına girdim.

FAUST'UN ÇALIŞMA ODASI

109.(O. U. P.) — Kapıcı girer. Arkasından asistan ve polisler dahil olurlar. İlk plânda devrilmiş masa ile Antuvan vardır.

KAPICI : Herşeyi böyle karmakarışık gördüm.

Kameraya doğru ilerler ve O. P. da durarak.

ASİSTAN : Bir mücadele olmuş.

Polis çömelir.

110 - (DETAY) — Polis yerdeki gözlüğü alır.

111 - (A. P.) — Grubun bütünü.

ANTUVAN : Profesörün gözlüğü.

FONDÜ

AMFİTİYATRO

112 - (U. P.) — Amfitiyatro boştur. Rektör, asistan, sivil polis ve siviller içeri girer'er. Kamera geriler. Rektör bir hayret jesti yapar.

REKTÖR : Hiç dışarıya çıkmazdı. Kendini çalışmaya ve tecrübelerine vermişti (sükût) kendi aramızda çok tuhaf şeyler söylerdi.

Rektör gayet samimi olarak güler.

FONDÜ

SAVCILIK

113 - (O. U. P.) — Savcı, yaşlı ve oturaklı bir kimsedir. Makamında oturmuştur. Savcı yardımcısı ve polis yanında, ayaktadırlar.

SAVCI : Altın !
SAVCI YARDIMCISI : Evet savcıbey , altın...

Savcı düşünür , sonra aklına dahiyane bir fikir gelmiş gibi :

SAVCI : İşte hırsızlığın, yahut da cinayetin suç unsuru.

Mahkemedeki gibi ayağa kalkar. Polis ve savcı yardımcısı ayakta durmasına yardım ederler.

SAVCI : Suçlu delikanlı, profesörün evinden bu altını aşırırken görülmüş bulunuyor.

FONDÜ

PRENSİN ÇALIŞMA ODASI

114 - (O. U. P.) — Prens cephededir. Yanında prenses vardır. AMORS'dan savcı oturmuş.

PRENS : Bu haber hakikaten çok mühim savcı bey.
SAVCI : Evet efendimiz.
PRENS (prensese) : Faust'un gizli çalışmalarından size bahsetmemiştim. Neticeyi sabırsızlıkla bekliyordum.

115 - (U. P.) — Prens ve sav-

cı prensin büyük çalışma odasının ortasındadırlar.

PRENS : Savcı bey, bu bir devlet işiydi. Profesörün kaatilini hemen bulmalıyız.

ÜNİVERSİTENİN GİRİŞ KAPISI

116 - (U. P.) — Giriş kapısında talebe ve oradan geçenler toplanmıştır. Polisler kalabalığı açmağa uğraşırlar.

117 - (A.P.) — Antuvan, Faust'un dairesinin önünde birikmiş olan meraklılara, hâdiseyi belki de onuncu defa anlatmaktadır.

ANTUVAN : Onu da sizi gördüğüm gbi gördüm. Beresiz, genç bir talebe. Deli gibiydi.

118 - (A.P.) — Kalabalık arasında hâdiseyi dinliyen, Antuvan'ın sözünü keser.

LOKANTACI : Beresiz ve talebeydi ha? Aynı zamanda deli gibiydi değil mi?

119 - (O.U.P.) — Antuvan, lokantacının sözüne önem vermiyerek.

ANTUVAN : Parayı alırken gördüm. Bana, «Benim! Hemen döneceğim!» diye bağırdı.

Lokantacı kendi başından geçen hâdisenin aynı şahıs olduğuna emin olur.

FONDÜ

LOKANTANIN İÇİ

120 - (A.P.) — Meydana açılan kapının önü. Lokantacı o geceki sahneyi polislere anlatmaktadır.

LOKANTACI : Bana parayı bile saymadan fırlattı. Bundan da şüphelendim.

POLİS : Sonra hemen gitti mi?

LOKANTACI : Davetlileri dahi onun kim olduğunu bilmiyorlardı.

FONDÜ

KIRLARDA BİR YOL

121 - (A.P) — Bir nakil vasıtası. Bir akordiyoncu ve sirkten biri katırların yanında yürümekteler.

122 - (A.P) — Sirk kervanının sonu. Heinrich yayadır, ve sirkde çalışanlar gibi giyinmiştir.

123 - (U.P.) — Kervanı bir yolun dönemecinde ve yukardan görürüz.

124 - (O.U.P) — Bütün vasıtalar yolun kenarından ve kameranın karşısından geçerler. Margarete son vasıtanın önünde yere iner ve beraber yürümek çin Heinrich'nin yanına gelir. Kamera yandan onlara refakat eder. Nihayet çalılar onları bizden saklar. İkisi de bir kaç an çalıların arkasında kaldıktan sonra, kervana yetişmek için koşarlar. Margarete ve Heinrich elele tutuşmuşlardır. Kamera onları PAN'la takip ederken kervanın epeyi uzaklaştığını görürüz.

FONDÜ KAPALI

KÖYDE BİR PANAYIR — (gece)

125 - (U. P.) — Küçük bir sirkin giriş kapısı. Sirk hayvanları ve mensupları resmî geçit yapıp, sıralanırlar. Kalabalığın arkasında, O. P. da müzisyenler yer almıştır. Aniden müzik durur. Ortada Heinrich görülür.

HEİNRİCH (teskin edici bir tonla) : Evvelâ, size asla gidemiyeceğiniz bir memlekette...

126 - (O.P.) — Heinrich nutuk vermiye başlar.

HEİNRİCH : ... ve siz doğmadan evvel, oralarda yaşamış bir filozoftan bahsedeceğim : Plâtone. O, insanları bir mağaraya toplayıp, dünyanın sırlarını izaha çalışıyordu.

127 - (O.P.) — Sirkden biri, iki tabağı birbirine vurmak suretiyle Heinrich'ye nutkuna yeniden başlaması için işaret verir. Margarete de onun yanındadır.

HEİNRİCH'NİN SESİ : Daha sonra, başka bir yerde büyük bir adam dünyaya gelmiştir. Oraya da gidemezsiniz...

Bir tabak darbesi onu durdurur.

128 - (U.P.) — Heinrich, kalabalığa konuştuğu sırada, AMORS'dan iki adam gelir.

HEİNRİCH : Astronom Newton, yıldızlar âleminin sırlarını insanlara çözmeye başlıyordu.

129 - (O.P.) — Cepheden o iki adam. Biri, evvelce gördüğümüz sivil polis Heinrich'yi tanır ve yanındakilerle konuşmaya başlar. Bunların gerilerinde resmî giyinmiş üç bekçi vardır.

HEİNRİCH'NİN SESİ : Yahu, bu filozof-astronomun ne kadar hakkı var. Aynı şeyi şimdi size üçüncü deha da tekrarlıyor: Ben, Heinrich!

130 - (O.P) — Heinrich nutkuna devam eder.

HEİNRİCH : Şimdi çözülmemiş bir kaç muamma kalmıştır: O da gençlik sırrı...

Tabak darbesi.

131 - (O.P) — Margarete, Heinrich'yi dinlerken tebessüm eder.

HEİNRİCH : . . Saadet sırrı, neşe sırrı...

Tabak darbesi.

132 - (U.P.) — Heinrich, kalabalığın karşısında.

HEİNRİCH : Hoşa gitmek sırrı. Bu muammaya da cehennemde mâlik olacaksınız. Giriniz, baylar bayanlar giriniz!

Müzik başlar. Heinrich yüksek bir yere fırlar, ve halkı içeriye girmeye dâvet eder.

133 - İki polis Heinrich'ye bakarken o da önlerinden geçer. (Kamera onları PAN'la takibeder.) Polisler Heinrich'yi aralarına alırlar, sonra birden ona hâkim olarak dışarı çıkarlar. Burada daima resmî geçit müziği duyulur.

FONDÜ

BİR SOKAK — (gece)

134 - (U.P.) — Atlı bir araba sür'atle geçer.

FONDÜ

ARABANIN İÇİ — (gece)

135 - (O.P.) — Polis ve bekçi uyuklamaktadırlar. Bir kahkaha duyulur. Heinrich bir gözünü açar. Kahkaha tekrar duyuluncaya kadar uyuklamıya koyulur. Heinrich, bekçiyi uyandırarak.

HEİNRİCH : Kim güldü?

Sağına ve soluna bakar.

HEİNRİCH: Siz mi güldünüz?

Polis ile bekçi birbirlerine göz edip, tekrar uyuklamıya başlarlar. Heinrich gözleri kapalı olduğu halde meseleyi anlamıya başlar. Mephistophales'in kahkahasını tanır.

FONDÜ

SAVCILIK - (gündüz)

136 - (O.P.) — Lokantacı ve Antuvan bir pencerenin önündedir.

LOKANTACI : O!
ANTUVAN : Ta kendisi!

137 - (O.U.P.) — Bir polis Heinrich'yi kolundan tutmakta. Savcı Heinrich'nin yanındadır. sonra sekreterine lokantacı ile Antuvan'ın kendisine refakat etmesini işaret eder. Heinrich'ye dönerek.

SAVCI : Doktor Faust'un parasını çalarken görüldünüz.

Heinrich cevap vermek üzereyken vazgeçer. Adeta imkânsız demek istemektedir.

SAVCI (tatlılıkla) : O zamandanberi Faust da kayıp.

Heinrich yukardaki gibidir.

SAVCI (gürliyerek) : Cesedi ne yaptınız?

HEİNRICH : Ne cesedi?
SAVCI : Doktor Faust'un cesedini?'

Heinrich cevap vermek üzeredir. Kendi vücudunu gösterir. Fakat izah edemez.

FONDÜ

FAUST'UN ÇALIŞMA ODASI — (gündüz)

138 - (A. P.) — Savcı çalışma odasında kırılmış aletlerin önündedir.

SAVCI : Ben söyliyeyim. Zira cinayetinizi tanıyorum. Nasıl işlediğinizi anlatayım.

Kamera gerilerken, Heinrich'yi, bekçiyi, zabıt kâtibini ve Antuvan'ı görür.

SAVCI (Heinrich'ye) : İhtiyarı vahşice bir mücadeleden sonra öldürdünüz. İşte herşey bunun izini taşıyor. Vücudunu...

Dramatik bir jestle laboratuvar fırınlarının kapağını açar.

SAVCI : ..... bu fırının içinde yaktınız.

FONDÜ

ÜNİVERSİTENİN GİRİŞ KAPISI — (gündüz)

139 - (U. P.) — Oradan geçenlerden ve talebelerden bir kalabalık Heinrich'nin çıkışını seyreder. Bir kısmı infial içinde, "idam" diye bağırır. Polisler kalabalığı açarak Heinrich'yi geçirirler. Arkasından Antuvan gelir. Heinrich'yi etrafı polislerle çevrili bir arabaya bildirirler. Kalabalık arabayı sarar.

ANTUVAN : Onu bize teslim edin.

Araba kalabalıkla beraber uzaklaşır.

FONDÜ

HAPİSHANEDE BİR HÜCRE — (gece)

140 - (A. P.) — Hücre, parmaklı bir pencereden görülür. Heinrich, kapılara ve duvarlara tekme ata ata sağa sola dolaşır. Birden durur.

141 - (O. P.) — Dinler. Bir kahkaha duyar. Bizim gibi, Heinrich de bu kahkanın kime ait olduğunu anlar.

HEİNRİCH : Evet, Mephistophales! Hem de gülüyor. Gül, en sonra kim gülecek göreceksin.

FONDÜ

MAHKEME SALONU— (gece)

142 - (O. P.) — Mahkeme sona ermiştir. Salon lâmbalarla aydınlanır. Savcı ayakta konuşmaktadır.

SAVCI : Efendiler konuşmam bitti. Bütün deliller bu adamın kabahatli olduğunu gösteriyor.

143 - (U. P.) — Mahkeme salonu. Arkada juri heyeti.

SAVCI : Maznunun masum olduğuna dair bir açıklamasını daima bekliyoruz. Profesörün yokluğu ile neler kaybettiğimizi bir düşünürsek...

144 - (O.P.) — Heinrich mahkûmlar sırasında oturmuş, etrafını polisler çevirmiştir. Kendisinden daima emin gözükür.

SAVCININ SESİ (kadr dışı) : ... Profesör Faust'un şahsiyetinin gaybubetiyle, yüksek bir âlimden, daha doğrusu, asrımızın en büyük adamından mahrum kaldığımızı şimdi anlamış oluyoruz.

Heinrich hoş bir şekilde gururlanarak tebessüm eder

145 - (U. P.) — Mahkeme salonu.

SAVCI : Bizi, çok acı bir şekilde matemin zulmetine ve hayatın kederlerine bırakarak gidiyor.

146 - (O. P.) — Heinrich tebessüm etmektedir.

SAVCININ SESİ (kadr dışı) : Adaletimiz, kaatilin korkunç cinayetine karşı şunu istiyor : Ölüm cezası!

Heinrich artık tebessüm etmez. Kalkmak ister. Polis kaba bir şekilde onu oturtur.

147 - (O. P.) — Uyuklamakta olan mahkeme reisi kendine gelir. Büyük bir ciddiyetle işle alâkadar olmıya başlar.

REİS : Sizi ittiham ediyorum! Bize söyliyeceğiniz başka ne var?

148 - (O. P.) — Heinrich yerindedir. Polis onu kaba bir şekilde ayağa kaldırır.

HEİNRİCH : Ha, evet! Söyliyeceğim şeyler var. Fakat tereddüt ediyorum. (gözlerini göğe kaldırır ve şiir okur gibi) Son dakikada söyliyeceğim. (etrafa bakınır) Fakat artık beklemek imkânsız.

149 - (U. P.) — Heinrich konuşmaya devam eder.

HEİNRİCH : Savcı bey söyliyeceğini söyledi! Beni kimse tanımıyor. Kimse ismimi cismimi bilmiyor. Bu size garip gelmiyor mu?

150 - (O. P.) — Heinrich oturduğu yerde.

HEİNRİCH : Ben Faust'un evinde görülmüşüm. Evet, para da alıyordum, doğru. Fakat ben bu eve serbestçe girebilir ve bu parayı da istediğim zaman alıp harcıyabilirim sa-

niyorum...

151 - (U. P.) — Reis, Heinrich'nin sözünü keser.

REİS : Müsaadeyi profesörden mi aldınız?

HEİNRİCH : Onun en yi dostuydum.

Savcı ayağa kalkar.

SAVCI : Profesör burda değil ki, aksini iddia edebilsin.

152 - (O. P.) — Heinrich.

HEİNRİCH : O halde nerede sizi aldattım. Beni buraya getiren melâneti teşhir etme sırası geldi. (Mephistophales'i kasteder) Son gülen tam güler. (Reise) Eğer profesör Faust'un ne olduğunu bilmek istersenız bunu size gene ben söyliyebilirim. Belki inanlımaz gibi gelecek ama. Profesör Faust yaşıyor. (Kollarını açarak) İşte o!

153 - (O. P.) — Reis şaşırmış ve müteredditt.

154 - (O. P.) — Savcı aptallaşmıştır.

155 - (O. P.) — Heinrich elde ettiği bu tesirden memnundur. Yeniden söze başlarken, dinleyiciler kısmından bir bağırma duyulur.

156 - (O. P.) — Antuvan ayağa kalkmış ve yanındaki kapıyı işaret ederek şiddetle bağırır.

157 - (U. P.) — Jurinin olduğu yerden salonu görürüz. Bütün dinleyiciler ayağa kalkmış kapıya doğru bakarlar. Herkes yeni bir kimsenin geldiğini anlamıştır. Bu yeni gelen şüphesiz Faust'dan başka biri değildir. Jüriye doğru yönelir ve O.P da durur. (fakat biz biliriz ki

bu şahıs Mephistophales'tir, profesörü artık bu isimle çağırmaktayızdır).

158 - (O. P.) — Reis sükûneti temin etmek için masaya vurur.

REİS : Fakat, sayın profesör, neredeydiniz?

159 - (O. P.) — Profesör şahitler mevkiine yanaşır.

PROFESÖR : Seyahatteydim Reis bey. Uzaklarda, buralardan oldukça uzaklarda.

Heinrich'ye doğru döner, göz kırparak.

160 - (O. P.) — Heinrich birşey söyliyemiyeceğini anlıyarak susar. Polisler ona yumruklarını sıkmaktadırlar. Ondan bir reaksiyon görmeyince vazgeçerler.

FONDÜ

HAPİSHANE KAPISI— (gece)

161 - (O. U. P.) — Parmaklıklı kapı açılır. Heinrich çıkar. ve önündeki arabaya biner. Araba hemen hareket eder.

162 - (O. P.) —Arabada Heinrich ve profesör yanyana oturmuşlardır. Profesörün gözleri uyuyormuş gibi kapalıdır.

PROFESÖR : Bana teşekkür etmelisin.

HEİNRİCH : Niçin döndün, ben seni çağırmadım ki.

PROFESÖR : Aramızdaki oyunun halk huzurunda söylenmesi hoşuma gitmez.

HEİNRİCH : Beni biraz kuvvetlendirmek ister miydin? Ha

yatımı kurtarmak için, ruhumu satmıya beni mecbur ediyorsun.

PROFESÖR (gülerek) : Ne çabuk ürktün, halbuki yumuşak bir ruhun var. Yâni bize iyi netice veriyor.

FONDÜ

ÜNİVERSİTENİN GİRİŞ KAPISI — (gece)

163 - (A. P.) — Heinrich ve Profesör, Faust'un dairesine geçit veren methalde yanyana yürümektedir. Profesör, Heinrich'nin koluna girmiştir.

PROFESÖR : Beni mağlup ettin, kabul ediyorum. Şimdi sen gençliğin zevk ve arzularını tatmakta serbestsin. Bu arada ben de romatizmamı tedavi ettireyim bari.

Profesör; Faust'un dairesine çıkan iki basamaklı merdiveni yalnız çıkar. Kapı açılır: Antuvan, Profesörü içerden selâmlar. Profesör girmek üzereyken, O. P. da Heinrich'ye doğru döner. Heinrich'yi AMORS'dan görürüz.

PROFESÖR : Eğer gene bir gün bana ihtiyacın olursa. daima evdeyimdir...

Sertçe girer.

164 - (O. P.) — Heinrich sersemlemiştir. Profesörün gerçekten kendi yerini aldığını anlar. Onun sesini işitir.

PROFESÖRÜN SESİ : İyi akşamlar, Antuvan...
ANTUVANIN SESİ : İyi akşamlar, profesör.

Kapı kapanır ve kapıdan sızan ışık kaybolur. Heinrich çıkış kapısına doğru ilerler. Rek-

tör ile karşılaşır; geçerler. Bu tesadüften ürken Heinrich, geriye dönüp seslenir.

HEİNRİCH : Rektör bey..

Rektör de Heinrich'ye doğru döner.

REKTÖR : Ne var delikanlı?!

D'pde, kapının önünde kapıcı bu konuşulanları işitir. Heinrich, Rektöre O. P. da yaklaşır.

HEİNRİCH : İnanmayın (kapıyı göstererek) o adam Faust değildir...

165 - (O. P.) — Rektör, Heinrich'ye hayret ve korkuyla bakar.

HEİNRİCH : Her şeyi öğrenmek istiyorsanız, bilin ki, profesör Faust benim!

Bu sırada kapıcı Heinrich'ye doğru yaklaşır ve koluna girer. Heinrich döner.

REKTÖR : Dışarı at şunu! Delinin biri!

Rektör ve kapıcı, Heinrich'nin direnmesine rağmen onu iterek kapıya doğru götürürler.

ÜNİVERSİTENİN CEPHESİ — (gece)

167 - (O. U. P.) — Heinrich dışarı atılır. Konuşmak isterse de, bir bekçinin kendisine doğru gelmekte olduğunu görerek vazgeçer. İlerleyip, kameranın karşısında O. P. da durur. Bekçi şaşırmış bir halde ona bakar. Heinrich çağırıldığını duyarak tam bize doğru döner.

REİSİN SESİ : Heinrich!

FAUST'UN EVİ — (harici) (gece)

168 - (O. P.) — Profesör açık pencereden sarkar. Heinrich pencereye yaklaşır.

PROFESÖR (yüksek sesle) : Heinrich! (alçak sesle) Benim

zavallı dostum, bu gece nerede uyuyacaksın? Düşünmedin mi? İşte gençler böyle düşüncesizdir. Bak, sana altın veremem, maalesef bunu imâl etmiyorum. Fakat işte biraz gümüş!...

Ona biraz para atar.

169 - (DETAY) — Paralar, Heinrich'nin ayakları ucuna düşerse de, yuvarlanarak kanalizasyon deliğinde kaybolurlar.

170 - (A. P.) — Profesör pencerede, Heinrich AMORS'da.

PROFESÖR : Teşekkür etmiyorsun? Sana daima yardıma hazır olduğumu bilmelisin.

Pencere kapanır.

FAUST'UN ÇALIŞMA ODASI — (gece)

171 - (U. P.) — Profesör ve Antuvan pencerenin yanında.

ANTUVAN : Sayın profesör fazlasıyla iyiler.

PROFESÖR : Biliyorum Antuvan, bu benim kusurum.

ANTUVAN : Yemek hazır, sayın profesör.

PROFESÖR : Yemek mi, iyi fikir! Hiç düşünmemiştim!

Profesör, ihtiyar Faust'dan bambaşka bir şekilde, sekerek yürür. Antuvan uzun yıllardır efendisine hizmet ettiğinden bu hali garipser. Profesör antreye doğru koşar.

ANTRE — (gece)

172 - (O. U. P.) — Antreyi neşeli ve şarkı mırıldanarak geçer. Antuvan arkasına gelir; aptallaşmıştır.

FAUST'UN YEMEK ODASI — (gece)

173 - (A. P.) — Profesör şarkı mırıldanmasına devam ederek içeri girer. Bir yabancı gibi odayı teftiş edip duvara yaklaşır ve bir tabloya bakar.

174 - (O. P.) — Yemek masası gayet zengindir: Pişmiş bir av hayvanı, istakoz, tatlılar, v.s.

175 - (A. P.) — Neşe ile masaya oturur. Antuvan girip bir yemek dolabına doğru gider. Bir tabak ve bir sürahi alır.

ANTUVAN : Seyahatten sonra ne kadar değiştiniz, sayın profesör!..

PROFESÖR : İyi mi, kötü mü?

ANTUVAN (kadr dışı) : İyi mânada tabiî...

Antuvan, Profesörün önüne içinde uzun bir balık bulunan bir tabak koyar. Sonra sürahiyi bırakır. Profesörün tebessümü zail olur. Bakar...

176 - (DETAY) — Duvardaki iştah açıcı tablo.

177 - (A. P.) — Profesör ve Antuvan.

PROFESÖR : Şarap?

ANTUVAN : Beyefendi içiyorlar mı?

PROFESÖR : Şarap istiyorum, en iyisinden. Ne zamandanberi canım ciğer, istakoz, tavuklu mantar, kremalı mantar istiyor. Anlıyor musun, bunları tatmak isterim. Antuvan, hayat kısadır, ondan istifade etmek lâzım.

FONDÜ KAPALI

BÜYÜK MEYDAN — (gece)

FONDÜ AÇIK

179 - (O. P.) — Bir kedi çöp tenekesini karıştırmakta. Travelling geriye hareket ederken, Heinrich'yi bir kapının saçağı altında, çömelmiş halde görür. Kapı açılır. Çıkan uşak ayağının ucuyla Heinrich'yi iter. Uşağın sadece ipek çorapları ve iskarpinleri görülür. Heinrich kalkar ve gider. Aynı kapıdan tuvaletli bir kadınla, frak giymiş bir adam daha çıkar. Heinrich uzakaşıncaya kadar PANORAMİK.

ÜNVERSİTENİN ÇATISI — (gündüz)

180 - (A. P.) — Üniversitenin camı saati vurur.

FONDÜ

FAUST'UN ODASI

181 - (A. P.) — Odaya bir gündüz ışığı süzülmekte. Çan sesleri duyulur. Büyük bir yatakta Profesör başında takkesi ile uyumaktadır. Çanın sesinden rahatsız olduğu hissedilir. Sağa sola döndükten sonra, yanağını yastığa koyar. Çanın çalması bitince, kapıya vurulduğu işitilir.

182 - (A. P.) — Odanın kapısı açılır, Antuvan girer.

ANTUVAN : Profesör!..

Endişe ile yatağa yaklaşır. Kamera onu PAN'la takibeder.

ANTUVAN (daha yüksek) : Profesör!..

Profesör uyumak niyetinde değildir. Yatakta bir daha döner. Antuvan yaklaşır ve sorar.

ANTUVAN (bağırarak) : Profesör!..

Profesör sertçe kalkar ve nerede olduğunu kestiremez.

PROFESÖR : Ne var?

Antuvan'ı görür.

PROFESÖR : Kimsiniz?

ANTUVAN : Benim... Antuvan.

Profesörün aklı başına gelmeğe başlar.

ANTUVAN : Bari iyi uyuyabildiniz mi sayın profesör?

PROFESÖR : Uyku!.. İnsanlar ne kadar talihli!... Cennet denilen şey belki de sadece uykudur.

ANTUVAN : Çoktan beri böyle iyi uyumadınız değil mi?

Profesör, Antuvan'a acıklı acıklı baktıktan sonra.

PROFESÖR : Bunu konuşmayalım.

ANTUVAN : Rektör bey henüz geldi. Kapının önünde bir araba bekliyor.

Çıkar. Profesör şarkı mırıldanarak kalkar. Sırtında uzun bir gecelik vardır. Kendisi de ona tecessüs duyar; odayı katederek aynanın önünde durur.

183 - (O. P.) — Profesör kendi hayâline bakar. Saçları dağılmıştır Sakalcığını okşar,

PROFESÖR (hayaline) : Günaydın sayın profesör FAUST!

ve güler.

FAUST'UN DAİRESİNİN ANTRESİ

184 - (A.P.) — Rektör nazik bir şekilde selâmlar. Arkasında prensin adamı durmaktadır.

REKTÖR : Günaydın, sayın profesör FAUST

Travelling geriye giderken, arkadan profesörü alır.

PROFESÖR : Günaydın, günaydın sayın rektör!

REKTÖR : Diyebilirim ki, üniversitemiz tekrar dönüşünüzden dolayı büyük bir saadet duymaktadır. Ha yalnız, prensi fazla bekletmek istemem.

PROFESÖR : Prens mi?

PRENSİN ADAMI (ilerliyerek) : Prens hemen sizi görmek istiyor, sayın profesör! Araba da hazır...

PROFESÖR : Gidelim. Emirlerine amadeyim (şarkı mırıldanmıya başlar)... Prensin emirlerine amadeyim...

Kapıya doğru yürür, kapı açılır.

ANTUVAN : Profesör!

Bir an sonra Antuvan gelir, elinde gözlük vardır.

ANTUVAN : Beyefendi gözlüğünü unuttular.

Antuvan, profesöre yetişerek.

PROFESÖR : Benim gözlüklerim mi? Ah, tamam gözlüklerim... Hatırlamamıştım...

Gözlüğünü takar ve çıkar.

ÜNİVERSİTENİN GİRİŞİ

185 - (O.U.P.) — Rektör, profesör ve prensin adamı çıkarlar. İki talebe geçerken onları selâmlar.

BİR TALEBE : Profesör Fa-

ust yaşıyor ha!...

Diğer talebeler bağırarak profesörün etrafını alırlar.

PROFESÖR : Teşekkür ederim çocuklarım. Şimdi heyecanlıyım, bana geliniz de uzun uzun gevezelik edelim...

Gider. Çocuklar hayret içindedir. Travelling g e r i y e. Kolunu prensin adamına vererek, beraberce meydana doğru ilerlerler.

PROFESÖR (prensin adamına) : Gençlere nasihat vermeyi çok severim...

FONDÜ

SARAYIN AVLUSU

186 - (U.P.) — Araba sarayın kapısından girer (Kemera PAN yapar) ve avluda durur.

FONDÜ

PRENSİN MAKAMININ ANTRESİ

187 - (U.P.) — Güzel bir kadın geçer. Profesörün yanındakiler onunla karşılaşırlar. Profesör geri dönerek, tebessüm eder. Sonra çenesini ve sakalını okşar. Fonda, prensin makam kapısı bir teşrifat memuru tarafından açılır. Ve profesör çağrıldığını işitir.

PRENSİN MAKAMI

188 - (A.P.) — Contr P. Teşrifat memuru tam karşıda profesörün geldiğini ilân eder. O. P. da (arkadan) prens çalışma masasının başında oturmuştur.

TEŞRİFAT MEMURU : Sayın profesör Faust!

Profesör çağrıldığını hissederek, hemen kapıya doğru iler-

ler; eşikte durur. Girdikten sonra arkasından kapı kapanır.

189 - (O.P.) — Prens başını kaldırır.

PRENS : Oturunuz, oturunuz sayın profesör. Seyahat size yaramış, iyi görünüyorsunuz. Sanki başka bir insansınız.

190 - (O.P.) — Profesör güleрek oturur.

PROFESÖR : Hakikaten kendimi başka hissediyorum efendimiz, tamamen başka.

191 - (A.P.) — Prens ve profesör.

PRENS (birden ciddileşerek): Bu gaybubetiniz, bu esrarengiz seyahatiniz, sonra ansızın dönüşünüzle, öyle ümit ediyorum ki... (mahremiyetle)... her halde çalışmalarınız hakkında bir takım raporlar getirmişsinizdir...
PROFESÖR : Altes Hazretleri iyi tahmin ettiler. Bu son günlerde çok çalıştım.
PRENS : Bu son çalışmalarınızın neticesi öğrenilebilir mi?
PROFESÖR : Teşebbüs ettiğim tecrübelerde muaffak oldum.
PRENS : Bizi yalnız siz kurtarabilirsiniz. Devletin vaziyeti hâlâ fena. Hazine bomboş. Ödemeleri nasıl yapacağımızı biliyor musunuz? Kâğıtla!

Prens masanın üzerinde yığılmış kâğıt paraları gösterir. Profesör gözlüğünü çıkartıp, paraları tetkike koyulur.

PROFESÖR : Harikulâde bir fikir, efendimiz.
PRENS (başını sallıyarak) : Ama pek yakında bunlar da kıymetini kaybedecek. (tum-

turaklı) Bize altın lâzım. Çalışınız profesör Faust!

BİR CADDE

192 - (A.P.) — Heinrich caddede yapılan tamiratta, bir çukurun içindedir. Daha geride diğer işçiler çalışmakta. Heinrich kürekle dışarıya toprak atar. Beli ağrır. Ellerindeki nasırlara bakar. Travelling, geriye giderken, yolun üstünde inşaat çavuşunu görür.

İNŞAAT ÇAVUŞU : Yoruldun mu? Çok mu çalışıyorsun?
HEİNRİCH : Bütün hayatımca çalıştım.
İNŞAAT ÇAVUŞU : Ne yapardın

Heinrich cevap vermek istemez, işine devam eder. İnşaat çavuşu ümitsizce omuzlarını kaldırır. Fonda, bir araba ve önünde ona refakat eden iki süvari belirir. İnşaat çavuşu arabaya doğru döner. Jestle.

İNŞAAT ÇAVUŞU : Geçilmez! Dolaşın.

193 - (U.P.) — Yol, arabanın gelmesiyle tıkanmıştır. Önünde bir toprak yığını vardır. Süvarilerden biri arabanın yanında kalır, diğeri de inşaat âmirine yaklaşarak.

SÜVARİ : Açılınız! Prenses geçecek!

İnşaat çavuşu birden hürmetle eğilir ve süvarinin emrini tekrarlar. Araba yerinden oynar.

Dipden Heinrich çukurun içinden çıkarak gelir ve arabaya yaklaşır.

194 - (O.P.) — Arabanın pen-

ceresinde güzel prensesi görürüz. Bir peri kızı gibi süslenmiştir. Dışarı bakar ve tebessüm eder.

196 - (O.P.) — Prenses, Heinrich'nin tebessümünü görür ve gururla başını çevirir, üzülür.

PRENSES : E...? Ne oluyoruz? Acale edelim!

197 - (O.U.P.) — Aynı sahne.

SÜVARİ (tekrarlar) : Acele edelim!

İNŞAAT ÇAVUŞU (tekrarlar): acele edelim...

Arabanın yanından geçerek, Heinrich'nin yanına gelir. O. P. da Heicrih'yi AMORS'dan görürüz. Heinrich'yi iterek.

İNŞAAT ÇAVUŞU : Başla çalışmıya.

Heinrich çukura düşer, kaybolur.
Araba hareket eder.

198 - (DETAY) — Arabanın tekerleği bir çukura girer.

199 - (O.P.) — Arabadan sıçrayan çamur Heinrich'nin yüzüne gelir, onu siler. İnşaat çavuşunun sesini duyar.

İNŞAAT ÇAVUŞU (kadr dışı) : Haydi! Çalışmıya, ne bekliyorsun?

200 - (A.P.) — Heinrich çalışmıya başlar. Çukurun üstünde inşaat çavuşunun ayakları gözükmektedir. Heinrich kürekle ayaklarına vurarak gülmeye başlar.

PRENSİN MAKAMI

201 - (A.P.) — Prens kapıya

kadar profesörü uğurlar. Profesör güler.

PROFESÖR : İşittiniz efendimiz, yakında, altına kavuşacaksınız.

PRENS : Allah da sizi işitiyor.

PROFESÖR : Ne dediniz?

PRENS : Allah sizi işitiyor.

Profesör br kahkaha atar.

PROFESÖR : Profesör Faust'u tanıyorsunuz. Tuhaf bir vehim ve korku içindeydi...

PRENS : Neden korkuyordun?

PROFESÖR : Altın imâl eden bir fabrika kurma teşebbüsünden... Nasıl demeli, şeytanca bir işten...

PRENS : Sahi mi? Ama siz şeytana inanıyor musunuz?

Prens, profesöre telâşla bakar.

PROFESÖR : Şeytana mı? Susunuz! Hakikaten onun aramızda olmadığını farzedelim. Çünkü, ondan bahsetmek doğru değil.

Süratle uzaklaşırken kamera onun üzerine PAN yapar.

PRENS (kadr dışı) : Profesör!

PROFESÖR : Efendimiz...?

202 - (A.P.) — Prens çalışma masasına yaklaşır. Dipde profesör.

PRENS : Gözlüklerinizi unutuyorsunuz!

Gözlükleri alıp, ona verir. Profesör, prensi selâmlar ve çıkar.

20. - (U.P.) — Profesör ilerler. (Travelling geriye) şarkı mırıldanarak giderken : «Unutuyordum... gözlüklerimi unutuyordum...» der ve kadrdan çıkar. Saray nedimleri geçtiği tarafa dönerler.

FONDÜ KAPALI

ŞANTİYE — (gündüz)

FONDÜ AÇIK

204 - (A.P.) — İşçiler o günkü yevmiyelerini alacaklarından, inşaat çavuşunun önünde sıralanmışladır.

HEİNRİCH : Paramı!

İNŞAAT ÇAVUŞU : Bir de para istiyorsun!.. Önce çalışmayı öğren.. Bir daha seni burada görmek istemiyorum.

HEİNRİCH : Siz bir hırsızsınız! Paramı verin!

İNŞAAT ÇAVUŞU : Şüphesiz çünkü sana para veriyorum.

Ayağa kalkar. Heinrich'yi de boynundan yakalayıp bir yumruk atar. Her ikisi işçilerin arkasından kaybolurlar. Bütün işçiler onlarla eğlenmiye başlar.

205 - (O.U.P.) — Heinrich'yi dışarı attıktan sonra, şantiyenin kapısını kaparlar. Heinrich bir açıklığı geçip kaldırımların üzerine uzar.

206 - (O.P.) — Heinrich kaldırımların üzerindedir. Başını kızgın bir şekilde kaldırır. Yanında bir adam durur. Yalnız onun bacaklarını görmekteyizdir. Adam eğilir ve Hein-

rich'yi kaldırmak için yardım eder. Travelling geriye giderken, o kimsenin profesör olduğunu anlarız.

PROFESÖR (centilmence) : Beni mi çağırdınız?

Heinrich onu tanıyarak, sertce kendini kurtarır.

HEİNRİCH : Hayır!

PROFESÖR : Affedersiniz, bana çağrıldım gibi geldi...

Nazikâne selâmlar ve uzaklaşır. Heinrich gözleriyle onu takip eder. Sonra da öbür tarafa gider.

FONDÜ

FAUST'UN ÇALIŞMA ODASI — (gece)

207 - Heinrich oda içinde yürür. Sonra ışık gelen bir pencerenin önünde durur.

FAUST'UN ÇALIŞMA ODASI — (gece)

208 - (O.U.P.) — Evvelkinin c o n t r plânı. Heinrich'yi AMORS'dan pencerenin önünden alır. İçeriyi görebilmek için ayaklarının ucunda kalkar. Bu arada kamera da yükselir. Profesör içerde bir takım garip âletlerle tecrübeler yapmaktadır.

209 - (A.P.) — Profesör kimya fırını yanında. Fırından küçük bir kürekle ateşten kıpkırmızı olmuş bir takım şeyler çıkarır. Bu parçaları elleri yanmadan tutup, tetkik eder. «Üç Kuyumcu» şarkısını mırıldanmıya başlar. Açıkça farkındadır ki, Heinrich'nin, arkasında kendisini tarassut ettiğinin farkındadır. Kadrdan çıkar.

FAUST'UN DAİRESİNİN DIŞI — (gece)

210 - (O.U.P.) — Heinrich O. P. da profilden pencereye bakmaktadır. Profesör fondan çekilerek, başka bir pencereye yaklaşır.

PROFESÖR : Hey, delikanlı!

Heinrich, profesörü görünce, pencereden iner.

211 - (O.P.) — Profesör cepheden alınır. Tebessüm etmektedir.

PROFESÖR : Niçin girmiyorsun?

BÜYÜK MEYDAN — (gece)

212 - (O.P.) — Heinrich, hayret'e profesöre doğru bir adım atar. Müteakiben anî bir kararla dönüp, kaçar.

FONDÜ

BİR NEHİR KENARI — (gece - hafif sisli)

213 - (O.U.P.) — Heinrich sislerin içinde, uzaktan kameraya doğru yaklaşır. A. P. da da dönüp, takibedilip edilmediğine bakar. Travelling geriye Heinrich camları buğulanmış bir kabarenin yanından geçer. İçerden hafif bir ışık sızmakta ve kederli bir müzik sesi gelmektedir. Durur, yerde bir şey farkeder ve eğilir.

214 - (DETAY) — Heinrich'nin eli, yerde bulduğu bir parayı almaktadır.

215 - (O.P.) — Heinrich'nin yüzünde neşeli bir ifade sezilir. Elindeki parayla oynar. Sonra bir kapıdan girip, bir masaya doğru yönelir.

MEYHANENİN İÇİ — (gece)

216 - (A.P.) — Müşterilerin ekserisi pis giyinmiş, ve geceyi burada geçirecek tiplerdendir. Patron bir masaya, bir şişe ve bir kaç bardak koyar. Heinrich bu masaya doğru ilerler. Masadaki şişeyi alıp bir bardağa doldurur. Yüzünü ekşiterek içer. Patron arkasından yaklaşır. Heinrich bu masadan bir ucuçuk ekmek ve bir de tabak alır.

217 - (O.U.P.) — Başka bir masaya oturmaya hazırlanırken, patron arkasından gider.

PATRON : Siz misiniz? Burada herkes keyfine göre hareket etmez!

HEİNRİCH (bir kalantor edasıyla) : O halde hizmet ediniz!

PATRON : Para peşindir!

Heinrich gülmeye başlar. Cebinden parayı çıkarıp masaya koyar. Sonra içmeye koyulur.

PATRON : Altın bir para!

Parayı alıp, tetkik eder.

PATRON : Bunların hâlâ bulunduğunu bilmiyordum...

(Heinrich'ye) Nereden aldınız?

HEİNRİCH : Allahın hediyesi...

Parayı tekrar alıp, avucunun içinde saklar .

HEİNRİCH : Bunu istemiyor musunuz?

PATRON : Nasıl! Eğer kalp değilse veriniz...

HEİNRİCH : Bakınız! İyi bakınız!

Avucunu açar ve gösterir...

218 - (DETAY) — Elini açtığı zaman, para yerine avucunda kum olduğu görülür. Elini biraz daha açınca da kumlar masanın üzerine dökülür.

219 - (A.P.) — Patron, Heinrich, diğer müşteriler.

PATRON : Bunlar ne?

Müşterilerden biri, parmağını masaya koyar.

MÜŞTERİ : Kum...

Patron hariç, hepsi gülmeye başlarlar.

PATRON : Dinle, benimle oynayabileceğini mi sanıyorsun? Bu imkânı vermiyeceğim.

220 - (O.P.) — Heinrich kumlara yeisle bakar. Her şeyi anlamıştır. Yavaş yavaş arkasına döner. Bu anda Heinrich'nin masasının gerisinde, sırtını bize doğru vererek oturmuş diğer bir müşteri de dönüp ona bakar. Bu şüphesiz profesördür. Gayet nezaketle Heinrich'yi selâmlar

PROFESÖR : İyi akşamlar...

222 - (A.P.) — Patron elinde bir bastonla gelir. Profesör bir jestle onu durdurur ve kendisine bir kaç kâğıt para verir.

PROFESÖR (patrona) : Üzülmeyin, arkadaş benim dâvetlimdir.

Patron kâğıt paraları tetkik eder. Sakin değildir. Müşterilerinden uzaklaşır.

PROFESÖR (herkese, kibarca): Bu hâdiseyi unutalım. Eğlenelim, hayat kısadır...

Müzik başlar; herkes yerine döner.

223 - (O.P.) — Profesör ve Heinrich. İkisini de arkadan görürüz. Yalnız profesör başını

eğerek Heirich'nin kulağına bir şeyler söyler.

PROFESÖR : Görüyorsun kimya ilminde usta değilim. İmâl ettiğim altınlar yazık ki hemen kum oluyor.

Güler, bardağı alarak yeniden Heinrich'ye doğru eğilir.

PROFESÖR : Sıhhatine!...

Heinrich, profesörün alaylarına kızarak geri çekilir.

224 - (A.P.) — Heinrich'yi cepheden alırız. Kendi şişesini alarak kalkar. Patron ve iki müşteri onlara bakarlar. Profesör yerinden oynamaz. Heinrich yerine oturur ve bardağına içki döker Profesör de aynı şeyi yaptıktan sonra Heinrich'ye döner.

225 - (O.P.) — Cepheden Heinrich. Profesör onun omzundan eğilir.

PROFESÖR : Senin benden daha usta olduğunun farkında mısın? Yaptıklarını görüyorum. Orada büyük bir kombinezon çeviriyordun. Altın imâl eden, her şey yapabilir... İlmin ebediliğine icelim. (bardaklar kalkar)... Kadehini tokuşturmaktan korkuyor musun?

HEİNRİCH : Ne senden ne de senin patronundan korkuyorum. Sıhhatine!... (tokuştururlar).

Cepheden profesör. Sakalını okşarken bir şeyler düşünmektedir. Heinrich döner ve ona doğru eğilir.

HEİNRİCH : Senin numaralarını gayet iyi biliyorum. Ruhumu sana satıncaya kadar benim arkamı bırakmıyacaksın değil mi? Açık konuşalım :

Teklifin ne?

Profesörün yüzü aydınlanır. Maksadında muvaffak olduğunu anlar .

PROFESÖR (süratle) : Uzun saadet dolu bir hayata, sefil bir hayatı tercih ediyorsanız.. Senin, dünyanın en zengin ve iktidarlı adamı olmana yardım edeceğim.

HEİNRİCH : Ya kabul edilmezse...?

PROFESÖR (kederli) : Beni zalimce üzüyorsun. Bu toprak üzerinde hakikî cehennem sefalet. Hiçlik ve her şey insanların fenalığıdır...

HEİNRİCH : O halde elinde miyim dersin? İstediğin zaman kıskacından kurtulabileceğimi unutuyorsun galiba.

PROFESÖR (kayıtsız) : Hangi kıskaç?...

226 - (O.U.P.) — Evvelâ Heinrich, sonra da profesör kalkar. Patron ve iki müşteri, bir şey anlamaksızın cereyan eden sahneye bakarlar (O.P.). Süratle Heinrich çıkar; onu takiben de profesör.

BİR NEHİR KENARI — (gece kesif bir sis)

227 - (U.P) — Heinrich, nehrin kenarına doğru ilerler. Profesör onu takip eder. Heinrich ayağıyla büyük bir çakıltaşına vurmaktadır.

228 - (DETAY) — Çakıltaşı nehre düşer.

229 - (A.P.) — Profesör, Heinrich'ye yetişir.

HEİNRİCH : Şu çakıltaşını ta-

kip edemiyorum.

PROFESÖR : Çünkü muktedir değilsin!

Heinrich, Profesöre bakar. Onun maksadını anladığından gülmeğe başlar.

HEİNRİCH : Benim ruhunu böyle çalmaya mı mâlik olacaksınız? Aziz şeytanım, vazifenizi fazla hasisleştiriyorsunuz. Sen istediğini yapabilirsin. Ben de zaaf göstermeden talihimi deniyebilirim.

Heinrich gider. Profesör kameraya doğru, O. P. oluncaya kadar yaklaşır.

PROFESÖR : Kazandığımı sanıyordum... Bana ilham ver ey şeytanların ilâhı!

Sislerin arasından ışık sızar. Profesör vecd içindedir. Şeytanlar ilâhının sesini dinlemektedir (şüphesiz biz duymayız).

PROFESÖR (görülmeyen şeytanların ilâhına hitabeder) : Bilirsin ki ben ikinci sınıf bir şeytanım. Sadece elimden geleni yapıyorum. Fakat onu enselemek o kadar kolay bir iş değil... (dinliyerek) Evet... hakikaten böyle dahiyane fikirler ancak sende bulunur yüce şeytan!... (hüzünle) Maamafih bunu yapmıya çalışacağım... Ne pis bir meslek!...

Sisler içinde kaybolur.

BİR KANALİZASYON GİRİŞİ

230 - (O.U.P) — Sisten hiçbir taraf görünmez. Heinrich silüet halinde kanalizasyonun ağzında durur. Sonra ilerler. Travel-

ling gerilirken, kanalizasyonun eski duvarları meydana çıkar Lokal haricen, uzaktan gelen bir ışıkla hafifçe aydınlanır. Heinrich geceyi burada geçirecektir. Yerlerde saman vardır. Belki ondan evvel burada başka bir serseri yatmıştır. Heinrich yere uzanır.

231 - (O.P.) — Uyumak için gözlerini kapar. Birden yerinden fırlar, doğrulur. Sanki birisi onu boğmak istiyormuş gibi intizamsız jestler yapmıya başlar.

232 - (O.P.) — İçerden bir köşe. İki fare kaçışır.

233 - (A.P.) — Heinrich fareleri kovalıyarak sığındığı yerden çıkar.

NEHİR KENARI — (gece)

234 - (A.P.) — Heinrich sislerin arasında yürür. Kamera onun önünden gider. Profesörün kendisini çağırdığını işitir : «Heinrich!». Heinrich durur. Profesör yanına gelince beraber yürümeye başlar.

PROFESÖR : Özür dilerim. Sana karşı fazla hamiyetli davrandığımdan, pişmanım. Sulh yapalım. Sana dostluk teklif ediyorum.

HEİNRİCH : Senin tekliflerinin ne kadar muteber olduğunu bilirim!

PROFESÖR : Unutma ki, ben iyi bir şeytanım.

HEİNRİCH : Bırakın beni...

PROFESÖR : Seni bu sefil şartlar içinde bırakmak mı? Sana yaptığım haksızlıkları telâfi etmeliyim.

235 - (O.P.) — Kamera profesörü cepheden alır.

PROFESÖR : Tecrübe et.. Senden hiç bir şey istemiyorum. İzin verirsen, sana işlerinde yardım edeyim. Tabiatın gizli sırlarını tanımak ister miydin? Senin onları keşfetmene imkân sağlıyacağım.

Evvelâ Heinrich yürümeye koyulur, profesör onu takip eder.

PROFESÖR : Altın imâl edebilir misin? Seni temin ediyorum, bu akşam muaffak olacağız.

Sis içinde uzaklaşırlar.

FONDÜ

FAUST'UN ÇALIŞMA ODASI — (gece)

236 - (O.P.) — İçerisi dumanlıdır. Duman borudan geçerek dağılmakta. Taktir âleti çekilince, fırının önünde eğilmiş olan Heinrich'nin yüzü belirir. Adetâ gördüklerinden sersemlemiştir. Yanında duran profesöre döner.

PROFESÖR : Sözümde durdum mu?! Halbuki sen hiç bir teahhüde girmedin; mamafih, istekler kolaylaşıyor. İşte yıllardır rüyâsını gördüğün şeyi bulmuş oluyoruz.

Kamera, süratle yükselmekte olan dumanla beraber PAN yapar.

ÇATIDA BİR BACA — (gece, sonra gündüz)

237 - (O.P.) — Bacadan devam-

lı duman çıkmaktadır. Dumanlar dağılırken bir güneş şuası bacayı aydınlatmıya başlar.

FAUST'UN ÇALIŞMA ODASI — (gece, sonra gündüz)

238 - (A.P.) — Pencereden gün ışığı girer. Profesörün ıslıkla çaldığı «Üç Kuyumcu» şarkısı duyulur. Kameranın geri hareketinde ise, bir küme altın meydana çıkar. Bir taraftan profesör de hâlâ kümeye yeni paralar atmaktadır. Gidip fırının yanından bir avuç daha altın para getirir. Kamera onu takip eder. Gene ıslık çalarak masaya oturur.

239 - (O.U.P.) — Fonda Antuvan belirir.

ANTUVAN : Uyandınız mı sayın profesör?

Şimdi profesör paraları bir çantaya doldurmaktadır.

PROFESÖR : Uyumadım ki, çok çalıştım.

Şarkı mırıldanmıya başlar, sonra keserek.

PROFESÖR : Zaten odamda başkası yatıyor.

ANTUVAN : Başkası mı?

PROFESÖR : Antuvan, siz onu tanırsınız

Şarkı mırıldanarak kalkar. Kamera onu takip eder.

PROFESÖR : O kimseyi tanırsınız. Ona, hürmete lâyık bir dâvetli gibi muamele etmelisiniz

Çıkar. Antuvan arkasından gider.

FAUST'UN DAİRESİNİN ANTRESİ

240 - (A.P.) — Profesör şap-

kasını alır.

PROFESÖR : Bırakın istirahat etsin...
ANTUVAN : Peki sayın profesör.

Profesör tam çıkarken, çantasını açar ve Antuvan'a bir altın para verir.

ANTUVAN : Altın para!

Profesör sokak kapısını açıp, şarkı mırıldanarak çıkar.

ÜNİVERSİTENİN GİRİŞ KAPISI

241 - (O.U.P.) — Profesör dairesinin önündeki merdivenlerin üstünde görülür. İlk plânda geçmekte olan talebelerin bir kısmı dururlar. Profesörün sesini duymazlar.

PROFESÖR : Günaydın çocuklar! Bakınız bu altın paralara? Bunlar, içinizde lâyık olanlara verilecek; yâni kim daha kuvvetliyse demek istiyorum.

242 - (O.U.P.) — Paraları atar. Talebeler coşarak boğuşmaya başlarlar. Profesör meydana doğru cephеden ilerler. Bir başka profesöre rastlarlar, beraberce talebelerin boğuşmalarını görürler.

ÖBÜR PROFESÖR : Nedir bu boğuşma? Ne oluyor?
PROFESÖR : Aziz meslekdaşım! Bu, hayatın rüyasıdır.

Meslekdaşına bir altın para vererek daha öteye gider.

243 - (O.U.P.) — Bir araba üniversitenin kapısı önünde beklemektedir. Arabacı profesöre kapıyı açar. Profesör şarkı mırıldanmaya başlar.

PROFESÖR : Çocukların var mı?

ARABACI : Hayır.
PROFESÖR : Anan ve baban ihtiyar mı?

Ona da bir altın para vererek, arabaya biner. Fakir bir kadın, arkasında çocuklarıyla arabaya yaklaşır.

FAKİR KADIN : Merhamet edin, benim iyi efendim.

Profesör arabanın kapısına yaklaşır.

PROFESÖR : Çocuklara fena bir örnek oluyor. Bir fakir ne zaman çalışırsa...

Araba hareket eder. Profesör fakir kadını selâmlar.

FONDÜ

SARAYIN MERDİVENLERİ

244 - (O.U.P.) — İki mühim şahsiyet merdivenleri inmektedir Biri yerde gördüğü bir altın parayı almak için eğilir.

BİRİNCİ ŞAHIS : Altın bir para!

Öbürü yere bakar.

DİĞER ŞAHIS : Bir tane daha!

İkisi de eğilirler. PANORAMİK. Bu esnada profesör merdivenlerin en yukarısına varmıştır. Uzaktan onları selâmlar.

FONDÜ

PRENSİN MAKAMI

245 - (O.U.P.) — Prens, hususî müşavirleriyle beraberdir. Nazırlar masanın etrafına oturmuşlardır. Profesör ayakta ve karşıdadır. Kral tık nefestir. Kalkar. Herkes ayağa kalkar.

PRENS (profesör) : Ne kadar altın imâl etmek mümkün

olabildi?

PROFESÖR : Efendimiz, eğer altes hazretleri emrederlerse...

PRENS : Evet bunu emrediyorum.

Dönüp oturur. Hepsi otururlar.

BİR NAZIR (kalkarak) : Efendimiz, neticeyi düşünmeliyiz.

BAŞKA NAZIR : Sonunda acaba daha fakirleşmez miyiz?

BİR BAŞKA NAZIR : Ya daha zengin olursak?

PRENS : Sizi temin ediyorum, efendiler, altın tevziî işiyle bizzat ben meşgul olacağım.

Kalkar Müteakiben diğerleri de.

ÜNİVERSİTENİN GİRİŞ KAPISI

246 - (O.U.P.) — İçerden, üniversitenin giriş kapısı görülür. Kapıcı uyuklamaktadır. Fonda bir araba durur ve içinden prens ve profesör çıkarlar. Prens süratle Faust'un apartmanına yollanır. Bazı nazırlar onu takip ederler. Askerî mızıka bir millî marş çalar.

FONDÜ

FAUST'UN ÇALIŞMA ODASI

247 - (O.P.) — O. P. da taktir âleti ve fırın. Onların karşısında prens ve profesör durmaktadır. Arkada nazırlar yer almıştır.

PROFESÖR : Biraz kimya bilen için hiç güç değil. Basit

bir muamele.. Bu altın, kumdan yapılmıştır.

İnanmaz görünmektedirler. Herkes susar. Bir nazır ilerliyerek.

NAZIR : Sayın profesör, kumdan altın elde edilebileceğine kim inanabilir?

PROFESÖR : Nazır bey, maliyede kâğıt paralarına, para diye halkı inandırabiliyorsunuz ya!...

Güler.

PRENS : Sayın profesör, siz insanların en büyüğü olacaksınız.

Profesör, prensin cihetine geçerek.

PROFESÖR : Bu keşfin şerefini bana atfetmemelisiniz.

PRENS : Başka kim olabilir?

PROFESÖR : Bu genç... Maalesef liyakatinden dolayı asla kâfi derecede mükâfatlandırılmadı.

Prens ve nazırlar, profesörün jestlerini takip ederek dönerler...

248 - (O.U.P.) — Heinrich, dipte oturmuş bir şeyler yazmak üzeredir. Bir gün evvelki gibi fakir giyinmiştir. Kendisine bakıldığını hissedince kalkar ve prensi selâmlar.

249 - (A.P.) — Travelling geriye. Prens ve profesör Heinrich'ye doğru ilerler.

PRENS : Bu genç mi diyorsunuz?

PROFESÖR : Kendisine bir yardımda bulunamadım.

PRENS : Adı ne?

PROFESÖR : Nerede doğduğu dahi bilinmiyor. Onu yalnızca «Heinrich» diye çağırıyoruz.

Prens, Heinrich'ye yaklaşır. Heinrich ayağa kalkar. (O. P. da.)

PRENS : Hayretimi hoş görünüz. Bu keşfiniz için çok mu uğraştınız?

250 - (A.P.) — Heinrich ayakta, prensin karşısındadır.

HEİNRİCH : Zamanını tâyin edemiyorsam da, çoktan beri efendimiz...

251 - (A.P.) — Prens ve profesör

PRENS (profesöre): Bir dakika dahi kaybetmiyelim. Altın yapmak için başka ne lâzım size?

PROFESÖR : Biraz kum, biraz deha... (Heinrich'yi göstererek) Deha var, kumumuz eksik.

FONDÜ

KUM ÇUKURU — (gece)

252 - (O.P.) — Bir kum çukuru açılmıştır. PAN, bir çuval kum götüren bir adamı takibeder. Bir takım adamların da getirdikleri kum çuvalları, büyük bir arabaya yüklenir.(O.P.)

FONDÜ

FABRİKANIN DIŞI

253 - (U.P.) — Büyük bir inşaat (metruk bir kiliseyi andırır) Etrafa polisler dikilmiştir. Önde büyük bir araba durur. PAN yapılır ve A. P. da arabanın içinde kum çuvalları gö-

rülür.

FONDÜ

FABRİKANIN İÇİ

254 - (A.P.) — Bir çuval kumu makinanın üstündeki büyük bir huniye boşaltırlar Makinalar, ilk lokomotife benzer. Travelling geriye giderken, prens ve nazırları, Heinrich'nin etrafını sarmış olarak görür. Prens, makinaların bazı kısımlarıyla alâkadar olurken, Heinrich dışarı çıkar. Cehennemi bir gürültü vardır.

TRANSFORMATÖR DAİRESİ

255 - (A.P.) — Kasa gibi muhkem yapılmış bir kapıdan geçip ilerlerler. Her iki cihette makina ve borular vardır. Önde prens, Heinrich, arkalarında nazırlar yürümektedir. Kamera onlara paralel bir şekilde refakat eder. Sonra, bir çarkın yanında oturmuş olan, profesörün üzerinde O. P. da durur. Profesör, prensi görünce ayağa kalkar. Konuşurlar, fakat makinaların gürültüsünden sözleri anlaşılmaz. Profesör, prensi adetâ çeker gibi bir kapıdan çıkarır.

KASALAR DAİRESİ

256 - (A.P.) — Prens ve profesör, kasalar dairesine girip, yaklaşırlar. Orada bir kaç işçi çalışmaktadırlar. Bunlardan biri, bir musluğu çevirince altın akmıya başlar

257 - (O.P.) — Açık bir musluk. Bir işçi musluktan çıkan altınları çuvala doldurur. Çuval dolunca musluk kapatılır. Diğer bir çuval getirilir.

258 - (A.P.) — Dolu çuvallar bir el arabasına yüklenir. Araba gider.

FABRİKANIN DIŞI

259 - (A.P.) — Küçük araba, büyük bir arabanın yanında durur. İşçiler, nöbetçilerin nezaretinde çuvalları büyük arabaya iyice yükleyip, kaybolurlar. Kamera yükselirken, fonda daha bir çok arabaların beklediği görülür.

260 - (O.U.P.) — Atlı bir büyük araba fabrikanın parmaklıklı kapısından çıkar. İlk plânda iki işçi kapıdan çıkarken, müfettişler tarafından iyice aranır.

FONDÜ

SARAYIN SALONU

261 - (O.U.P.) — Bir saray hizmetçisi, elinde küçük bir çuvalla, sarayın merdivenlerini çıkmakta.

SARAYIN ANTRESİ

262 - (U.P.) — Grup antreyi geçer. En arkada prens, profesör ve nazırlar bakmaktadırlar.

263 - (A.P.) — Saray uşakları bir salona girerler. Görürler ki, kapı yarı açık kalmıştır

Her taraf altın çuvallarıyla doludur. Bir muhasip ve bir saray memuru gelen altın çuvallarını kaydetmektedirler.

264 - (O.P.) — Diğer bir odaya da altın çuvalları yığılmıştır.

SARAYIN BÜYÜK SALONU

265 - (O.P.) — Altın paralar bir masa üzerinde teşhiredilmektedir Travelling geriye giderken, masanın üzerinde bir elin altınları avuçladığını ve yanda kâğıt oynıyan prens ve sarayın ileri gelenlerinin oturduğu masaya, attığını görürüz. Profesör, prensin arkasına geçer ve oynaması icabeden kartı işaret eder. Prens o kartı oynar, hepsini kazanarak, altınları önüne toplar. Profesör, büyük salonu kateder. Saray adamlarının kumar oynadığı başka bir masayı görürüz.

FONDÜ

MEYHANENİN İÇİ — (nehir yakınında)

266 - (U.P.) — Meyhanede pek az müşteri vardır. Hepsi fakir ve perişan giyinmiş kimselerdir. Herkes yerinden kalkıp yeni altın parayı görmek için toplanırlar. Kamera PAN yaparak O. P. da altın parayı gösteren bir şahsın üzerinde durur. Paranın kalp olmadığını muayene eder. İyi bulur. Travelling geriye giderken, müşterilerin hürmetle altın parayı tetkik ettikleri müşahede edilir.

FONDÜ

FAUST'UN YEMEK SALONU

267 - (A.P.) — Yemek salonunun kapısını açan Antuvan farkettiği değişiklikten afallamıştır. Servis yapan iki güzel kız, yemek tabaklarını getirirler. Canlı bir oda müziği duyulur.

268 - (U.P) — Yemek salonu şimdi daha güler yüzlüdür. Masada kristal takımlar ve çiçekler vardır. Odanın bir köşesinde üç müzisyen, insanı davet edici bir hava çalmaktadır. Profesör ve Heinrich bir masada karşılıklı oturmuşlar. Hizmet eden güzel kızlar profesöre yaklaşırlar.

269 - (A.P.) — Proseför.

PROFESÖR (servisi kendi yaparak) : Azizim, erkekler neden şikâyetçidirler bilir misiniz? Yerler, içerler, ve.....

270 - (A.P.) Heinrich, diğer hizmetçi kıza yaklaşır, ona erkek bir nazarla bakar

HEİNRİCH : Şimdiye kadar böyle hoş birşeyle asla meşgul olmamıştım...

271 - (A.P.) — Profesör yer, içer ve güler.

PROFESÖR : Ben de... Fakat şimdiye kadar çok çalıştık. Artık biraz eğlenmek hakkımız değil mi?

272 - (A.P.) — Hizmetçiler Heinrich'nin başına toplanmıştır

HEİNRİCH : Yaptığımız işler, daha yapacaklarımız yanında bir hiç mesabesinde kalır.
PROFESÖR (kadr dışı) : Sahi

mi?

HEİNRİCH : Altın neye yarar? Ben ilmî araştırmaları kasdediyorum...

Bir hizmetçi bardağına içki dökmekte. Heinrich reddetmek ister. Fakat ona ne bakabilir, ne de mâni olabilir.

HEİNRİCH : ..... Büyük gizli sırların izahını bulmak isterim. Bunlar bana daima azap veriyor...

Diğer hizmetçi girer. Ona da aynı şekilde bakar.

HEİNRİCH (kekeliyerek) : Daha pek çok şey var ki, tanımıyorum.

273 - (A.P) — Profesör elinde bardağıyla Heinrich'ye bakar.

PROFESÖR : Filhakika..... müstakbel araştırmalarımız şerefine içiyorum.

Gözüyle bir işaret yaparak, içer.

SARAYDA BİR SALON

274 - (O.U.P.) — Heinrich salona girip de ilerlerken cda müziği durur, orkestra başlar. Travelling geriye. Heinrich'nin sırtında bir gece elbisesi vardır. Ürkek ürkek etrafına bakar. Bazı dâvetliler ondan çekinir. O geçerken mütecessis hallerle onu süzerler. Heinrich, büyük salonun bir boşluğunda, O. P. da durur.

SARAYIN BÜYÜK SALONU — (gece)

275 - (O.U.P.) — Heinrich fonda, kapının boşluğundadır. Bazı dâvetliler ona doğru dönerler. Herkes yeni keşifden

bahsetmektedir.

276 - (U.P.) — Büyük salonun umumî plânı. Kadril yapılmakta.

277 - (O.U.P.) — Dans edenler daha yakından görülür. Aralarında profesörü tanırız.

278 - (O.P.) — Profesör dans ederken hakikaten eğlenmişe benziyor.

279 - (O.U.P.) — Profesörün uzaktan görünüşü. Dans ederken. O. P. da AMORS'dan görürüz. Prensesi gayet kibarca selâmlar.

280 - (A.P.) — Prens selâma zoraki bir tebessümle mukabele eder. Sonra yandaki nazırına bir göz atar.

281 - (A.P.) — Profesörü gene başka bir köşede, herkesi selâmlar ve dans ederken görürüz.

282 - (A.P.) — Maliye nazırı, rektör, göğsü madalyalarla dolu ihtiyar bir general, mecburen profesörün selâmına soğuk bir şekilde mukabele ederler. Rektör, bir iki kişiyle beraber giderken, kapı boşluğunda Heinrich'ye tesadüf eder. Maliye nazırı yanındakilerin kulağına bir şeyler fısıldar.

283 - (O.U.P.) — Heinrich, hâlâ kapının boşluğundadır. Travelling'in geriye hareketinde, prensesi O P. da, yanında bir bayanla görürüz.

284 - (O.P.) — Prensin yanındaki bayan yelpazesinin altın-

dan konuşur. Prenses yavaş yavaş Heinrich'ye bakmak için döner.

285 - (O.P.) — Heinrich, prensesin kendisine baktığını farkederek, ona ironik bir şekilde tebessüm eder.

286 - (O.P.) — Prenses aptallaşmıştır. Döner, ve Heinrich'yi ilk defa nerede gördüğünü hatırlamaya çalışır.

287 - (O.U.P.) — AMORS'dan prenses. Önünde kadril sona erer. Profesör dansını bitirir. Bazı kimselerin refakatinde prensesin önünden geçerken, onu selâmlar.

288 - (O.U.P.) — AMORS'dan. Dipte profesör yalnızdır; Heinrich'ye doğru yürür. Her ikisi küçük salona doğru yollanırlar. Kamera önden gider.

PROFESÖR : Senin gençliğinin bende olmadığına ne kadar tasalanıyorum. Şimdi bütün gece dans ederdim.

HEİNRİCH : Herkesin sana güldüğünü farketmiyor musun?

PROFESÖR (nefes nefese) : Biliyorum benim bacaklarım, dans için idmanlı değil...

HEİNRİCH : Unutuyorsun ki, sen benim ismimi taşımaktasın. Öyle bir isim ki bütün Avrupa üniversitelerinde hürmetle anılır.

PROFESÖR : Endişe etme. Yoksa pişman mısın? Bir kaç güne kadar sen sarayın en mühim şahsiyeti olacaksın. Prens

tarafından kabul edildin. Bütün kadınlar da sana bakıyor. Daha ne istiyorsun?

Profesör konuşmaktan yorulur. Kendini bir divan üzerine bırakır. Heinrich de profesörün bir kolunu destek alarak yanına oturur. Arkalarında büyük bir şamdan yanmaktadır.

HEİNRİCH : Ne istiyorum? İstiyorum ki daima prensesle beraber olayım.

PROFESÖR (hayretle) : Oh! oh! Bunu da mı organize edeceğiz?

HEİNRİCH : Hemen!

PROFESÖR : Hemen mi? Ne kadar müşkülpesentsin!

Elini Heinrich'nin yüzünde dolaştırarak.

..... *Fakat, eğer patronum bana bu iktidarı verirse.*

Arkalarındaki şamdan sönünce yarı gölgede kalırlar. Travelling geriye. Heinrich kalkar. Salon boş ve sessizdir. Pencereden ay ışığı girmeye başlar.

HEİNRİCH (gülerek) : Bravo aziz Mephistophales. Burada bulunurlarken ne yaptın ki, hepsi birdenbire yok oluverdiler?

PROFESÖR : Seni uyuttuğum vakit, onlar da uslu uslu yatmıya gittiler.

Heinrich arkadan, büyük salona doğru ilerlerken, müteakiben profesör de ilerler. Heinrich ona doğru döner.

HEİNRİCH : Prenses nerde?

289 - (O.U.P.) — Fonda profesör, Heinrich, O.P. da AMORS'dan.

PROFESÖR : Ümidederim ki

randevusuna tam zamanında gelecek.

Heinrich salona doğru ilerler, kamera onun önünde gider. Sonra bir pencerenin aydınlığında durur.

290 - (U.P.) — Salonun boş olarak U. P. ı H e i r i c h fondadır. İleri gelmeye devam ederken, beyaz elbiseli bir kadınla karşılaşır. Heinrich, merkezi ve açık olan bir pencerenin ışığını alan bir mevkide kalır.

291 - (O.U.P.) — Beyaz elbiseli kadın bir an durur, sonra tekrar yürür (arkadan). Prensesin ince geceliği pencereden gelen esintiden dalgalanmaktadır. Heinrich tekrar karşılaşmak için yürür. Prenses, elini Heinrich tutsun diye hafifçe uzatır.

192 - (A.P.) — Prenses karşıdadır. Gözleri kapalıdır. Heinrich'nin eliyle kendi eli temas eder etmez, hafifçe uyanır gibi sıçrar. Biran şaşırmış gibidir. Sonra Heinrich'yi görür.

293 - (A.P) — Heinrich tebessüm ederek dize gelir.

PRENSES : Kimsiniz?

HEİNRİCH : Altesin en sadık hizmetçilerinden!

PRENSES : Ne arıyorsunuz burda?

HEİNRİCH : Bunu ben de altes hazretlerine sormak isterdim. Talihime o kadar şükrediyorum ki, beni sizin yolunuzun üstüne çıkardı.

294 - (A.P.) — Profesör açık

duran kapının yanındaki duvara saklanmıştır. Heinrich'nin konuşmasını beğendiğinden tebessüm eder.

295 - (A.P.) — Prenses ve Heinrich

PRENSES : Bir rüya görüyordum, seni görünce uyandım.

HEİNRİCH (romantik) : Hayırdır inşallah, ne rüyâ görüyordunuz prenses?

296 - (A.P.) — Profesör sehpaların yanında duran bir mandolini alarak, hafif hafif çalar.

297 - (A.P.) — Prenses ve Heinrich.

PRENSES : Bu müzik nerden geliyor?

HEİNRİCH : Bilmiyorum, fakat dudaklarımın söylemiye cesaret edemediği şeyi onun söylemesini isterdim.

PRENSES : Burada, içinde bulunduğun şartları rica ederim suistimal etmeyin.

HEİNRİCH : Tebanızda, kim olursa olsun, böyle güzel bir prensesin karşısında bulunduğu zaman, emin olun aklını kaybedebilir... Elbiseniz çok mu azdır prenses?

Prenses bu sözden sonra elbisesinin gayri muntazam olduğunun farkına varır,

298 - (A.P.) — Profesör, mandolin çalmayı bırakır. Heinrich beceriksiz bir hâl alır.

299 - (A.P.) — Prenses ve Heinrich.

PRENSES (gücenerek) : Rica ederim!

PRENSES : Hükümdarınızın karısıyla konuştuğunuzu unutuyor musunuz?

HEİNRİCH : Hükümdar mışıl mışıl uyuyor, prenses! Onun rüyâları bile şu anda benim hazırlamakta olduğum şeylerden daha güzel olamaz.

PRENSES : Kâfi!

Fona doğru gitmek üzere döner. Fakat tam bu anda bir kapı açılır; ve elinde meşale bulunan bir adam görülür. Prenses evvelâ durur, sonra hemen Heinrich'nin yanına döner. Onu bir pencerenin önüne çekerek ateşli bir halde kendisini onun kolları arasına bırakır.

PRENSES (alçak sesle) : Birisi girdi.

Heinrich susmasını işaret eder, ve onu sıkıca tutarak kendisine çeker.

300 - (A.P.) — Elinde meşale bulunan adam. Dönünce profesör olduğunu tanırız. Kapıyı kaparken güler.

301 - (A.P.) — Heinrich ve prenses pencerenin boşluğunda durmuşlardır. Pencereden ay ışığı yayılmakta.

PRENSES : Bir kapı kapandı... Bir ayak sesi...

HEİNRİCH : Aman gözükmeyiniz prenses! Ortada sizin şerefiniz mevzubahis.

PRENSES (tebessüm ederek): Şerefim mühim değil, beni kollarınız arasında sıkıca tutunuz...

Gene mandolin sesi duyulmaya başlar.

PRENSES : Hâlâ o ses... Nereden geliyor acaba?

Heinrich'den ayrılır ve salona doğru döner. Heinrich, prensesin elini bırakmaz, o da o tarafa döner.

PRENSES : Elimi bırakmaz mısınız?

HEİNRİCH : Memnuniyetle, yalnız tekrar vermek şartiyle.

Prenses elini çeker, sonra tekrar uzatır. Heinrich eğilerek öper. Prenses tebessüm eder ve çıkar. Heinrich onu bakışları ile takip eder.

FONDÜ

SARAYDA BÜYÜK LÂBORATUVAR — (gece)

302 - (O.P.) — Profesör Heinrich'ye bir şeyler söylemektedir. Fakat kendisini görmeyiz.

PROFESÖR : Benden memnun musun? Artık dostluğumdan şüphe etmiyeceğini ümit ederim...

303 - (U.P.) — Profesör ve Heinrich, sarayın büyük salonu ortasındadırlar. Bu salon, tecrübe lâboratuvarı haline getirilmiştir. Burası Faust'un lâboratuvarının genişletilmiş holünü hatırlatır. O. P. da garip âletler vardır.

PROFESÖR : Yeni lâboratuvarımı nasıl buluyorsun? Yeter ki sen iste; arzu ettiğin her ilmî ihtiyaç, senin direktifinle yerine getirilecektir...

304 - (O.P.) — Profesör onun arkasından konuşur.

PROFESÖR: Yetmez mi? Baş-

ka ne istersin?

HEİNRİCH : Prensesi görmek isterim.

PROFESÖR (gülerek) : Bunun için bir mucize lâzım değil. O her yerde seninle beraber olacak...

PRENSİN MAKAMI

305 - (O.U.P.) — Prensin yanında prenses ve bazı kodamanlar vardır. Karşıda Heinrich ve profesör durmaktadır.

PRENS : Bu emirle, size şövalyelik ünvanı tevcih ediyorum. Buluşunuz için bu küçük bir şeydir.

Heinrich prensesin elinden emri alır.

306 - (O.P.) — Heinrich.

HEİNRİCH : Efendimiz bundan daha başa bir mükâfat beklemiyorum...

307 - (O.P.) — Prenses, Heinrich'ye alâkayla bakmakta.

HEİNRİCH : ..... Teşfikiniz benim için kâfi. Ümit ediyorum ki...

308 - (O.P.) — Heinrich.

HEİNRİCH : ..... (ismini kullanmakta tereddüt ederek). Ye ter ki, değerli dostum profesör Faust, yardımlarını benden esirgemesin ve benim fedakârlık yaptığım bu ilmî sahada, azimle çalışmaya devam etsin.

FONDÜ

ÜNİVERSİTEDE AMFİ SALONU

309 - (U.P.) — Profesör, prenses ve Heinrich amfinin karşı-

sındadırlar. Heinrich ayakta nutkunu okumaktadır.

HEİNRİCH : ..... Evvelkilerin araştırmalarına teşekkür ederiz. Bizden sonra da dünya yavaş yavaş değişecektir. Bu yeni yol...

310 - (O.P.) — Prenses süratle Heinrich'ye bakar.

HEİNRİCH'NİN SESİ : ... sayesinde yavaş yavaş bütün gizli şeyleri keşfedeceğiz.

311 - (O.P.) — Heinrich nutku okumakta.

HEİNRİCH : Yakında artık parasızlıktan hiç kimse ıstırap çekmiyecek ve pek yakında harp tamamen ortadan kalkacaktır.

312 - (O.P.) — Profesör alaylı bir şekilde gülümser.

HEİNRİCH'NİN SESİ : İnsanlığın kaderi için ilmî ilerleme asla durmıyacak. Tekâmülün zaferi olacak bu!

313 - (U.P.) — Anfiden. Heinrich'nin nutku bitmek üzeredir.

HEİNRİCH : Biz keşifler devrinin henüz başındayız. Dünyamız mes'ut bir dünya olacak.

Halk, Heinrich'yi alkışlamaya ve ona tezahürat yapmıya başlar.

FONDÜ

BİR CADDE

314 - (O.U.P.) — Caddeden bir araba geçmektedir. Arabaya bir kaç atlı refakat ediyor.

315 - (A.P.) — Araba geçerken işçiler çalıştıkları çukurdan çıkarlar. Önlerinde duran inşaat çavuşu (evvelce tanımıştık) arabayı hürmetle selâmlar.

316 - (O.U.P.) — Araba inşaat çavuşunun önünden geçerken, onu arkadan görürüz.

317 - (O.U.P.) — Heinrich ve prenses arabanın içindedir. Prensesin yüzünde şaşkın bir ifade vardır. Heinrich oldukça neşelidir.

PRENSES (ansızın) : Heinrich!

HEİNRİCH (sahte bir safiyetle) : Prenses!

Yukarıdan aşağıya PANORAMİK. Heinrich'nin prensesin elini tuttuğu görülür.

FONDÜ

SARAYIN BÜYÜK SALONU — (gece)

318 - Profesör gece elbisesi giymiştir. Sakalını okşıyarak tebessüm eder. Bir orkestra müziği duyulur. Profesör aynı melodiyi ışıkla çalmıya başlar. Travelling geriye giderken, profesörün yanında gran tuvalet giyinmiş bir bayan meydana çıkar. Bayan, profesöre bakarken, o da yanındaki bayana doğru döner ve çapkınca bir göz atar.

319 - (O.U.P.) — Profesör ayakta ve O. P. dadır. Büyük salonu görürüz. Bir grup kaberin dans etmektedir.

320 - (U.P.) — Prens, prenses ve bazı saray mensupları. Prenses bir elini şakağına dayayıp hayale dalmıştır. Travelling ona doğru yaklaşırken, gözlerini yukarıya kaldırır.

322 - (O.P.) — Heinrich ona

bakmaktadır.

323 - (O.P.) — Prenses bakışını kaçırır. Travelling geriye giderken yanında prens gözükür. Prens gülerek ona doğru eğilir ve prensesi rüyasından uyandırır. O zaman o da dans edenlerle alâkadar olmaya başlar.

324 - (O.U.P.) — Prens ve prenses arkadan ve O. P. dadır. Bunların önünde, an'anevî kostümlü ve boynuzlu bir şeytan dans edenlerin arasına karışır. Dansedenlere tokat savuruyormuş ve onları birer birer yere seriyormuş gibi oyunlar yapar.

325 - (A.P.) — Profesör yanındakiyle meşguldür. Ortada olanlara bir nazar atfettikden sonra kahkahalarla güler ve bir şey görür...

326 - (A.P.) — Şeytan yüzünü buruşturarak çelme takar.

327 - (A.P.) — Profesör kahkahalarla gülerken öksürmeye başlar. Sonra uzaklaşır.

328 - (O.U.P.) — Bale, dans yaptığı sırada salonu açık bir kapıdan görürüz. Profesörün öksürüğü devam ederken, O. P. da geriden Heinrich kadra girer.

PROFESÖR (Heinrich'ye) : Şeytanı gördün mü? Gördüklerin arasında en sempatiği bu değil mi?...

Beraberce ikinci salona geçerler. (Bu hareket evvelce gördüğümüz 288 numaralı plânın aynıdır.)

HEİNRİCH : Kes şakayı... Sa-

na ihtiyacım var.

PROFESÖR : Benden ne istiyebilirsin? Gençlik, ilim, zafer, talih hepsi sende!

HEİNRİCH : Biliyorum, biliyorum... Fakat kâfi değil. O beni seviyor!

PROFESÖR : Kim? (salonu göstererek) Prenses mi? İşte güzel bir keşif!

HEİNRİCH : Gece bir kaç saatimi onunla beraber geçirdim. Prensesle bir daha yalnız kalmak istiyorum.

Evvelce gördüğümüz gibi gene beraberce divanın üzerine otururlar. Arkalarında büyük şamdan yanmaktadır.

PROFESÖR : Bu defa da seni memnun edebilirim. Şimdiye kadar senin için yaptıklarıma inanmanı isterdim ki...

Profesör konuşurken, kamera yükselerek, şamdanı alır. Şimdi ne profesör ne de Heinrich görülür.

PROFESÖR (kadr dışı) :... hiç bir şey için bu derece çalışmadım. Teşekkür beklemiyorum. Yakınen mes'ut olup olmadığını bilmeliydim.

Bu anda şamdanın ışığı söner. Her taraf sükûta gömülür. Karanlık içinde profesörün gurur dolu kahkahası duyulur. Kamera alçalır: görülür ki, profesör yoktur. Heinrich de divanın üzerinde uyuklamaktadır. Travelling geri giderken, salonun boş olduğu meydana çıkar.

PROFESÖR (gülerek) : Oh

çok şükür : Aziz Faust nihayet beklediğim kelimeyi söyledi! İşte elde etmek için çalıştığım an, gelip çattı. Şimdi mes'utsun. Devamet saadet rüyâsına! Uyu aziz dostum uyu, huzur içinde uyu!...

BİR KANALİZASYONUN GİRİŞİ — (salonun temelleri)

329 - (A.P.) — Profesör uyuklamakta olan Heinrich'nin karşısında.

PROFESÖR : Bütün emirlerini yerine getirdim. Bir an bu aziz Heinrich'nin saraydan dışarı çıkarılmadığını farzet.

Profesörün arkasındaki duvar sis içinde yavaş yavaş kaybolur. Etrafı koyu renkli taşlarla çevrilmiştir. Uzakdan bir ışık ile aydınlanır.

PROFESÖR : Farzet ki, bir mezbelede gözlerini açıyorsun. Evvelce böyle bir yerde bana itimad etmediğini söylüyordun...

Profesör konuşurken, kamera geriye hareket eder, kanalizasyonu görürüz. Heinrich çamurların üzerine uzanmıştır. Sırtında evvelce giydiği eski elbisesi vardır. Diğer serseriler de onun önünde uyanmışlardır.

PROFESÖR : Şimdi uyan, aziz Faust uyan. Uyan ki, saadetin realitedeki lezzetini tad. Bu bakımdan bana çok şey borçlusun!

Profesör geriye doğru çekilirken sislerin içinde kaybolur. Heinrich önce hareketsiz, sonra gelişi güzel jestlerle birisini koğar gibi yapar.

330 - (O.P.) — Cephaden Hein-

rich. Etrafına bakar. Sonra gözlerini yukarıya diker...

331 - (O.P.) — ..... Bir duvar köşesinden bir fare kaçar.

332 - (O.P.) — Heinrich bulunduğu mahalli dehşet içinde tanır.

333 - (O.U.P.) — Kanalizasyonun dışardan alınışı. Heinrich ayağa kalkar ve dışarıya doğru koşmaya başlar O. P. da durur. Etrafda sisten başka hiç bir şey yoktur. Hep aynı tarafa bakar. Sonra elbiselerine göz gezdirir. Daha sonra da, sisler arasında en kuvvetli ışık sızan istikamete yollanır.

NEHİR SAHİLİ — (gece)

334 - (A.P.) — Cepheden Heinrich. Nehir kenarındaki meyhanenin ışığı vurur. Heinrich meyhaneye doğru bakar.

335 - (O.U.P.) — Yukardan ve Heinrich'nin AMORS'undan meyhane görülür. Profesör meyhanede yalnızdır. Evvelce oturduğu yerde oturmuş arkası bize dönükdür.

336 - (O.P.) — Profesörün yüzündeki ifadeden birini beklediği hissedilir. Kapı açılınca geriye doğru döner. Heinrich hızlı hızlı içeriye girip, profesöre yaklaşır.

HEİNRİCH : Bana son bir fırsat ver. Benim tanıdığımı zannettiğim saadet her halde bir rüyâ değil.

PROFESÖR (kendisi için şüphesizmiş gibi) : Evet insanla-

rın hayatı belki bir rüyâ değildir.

HEİNRİCH : Dünyanın patronuna tâbi olduktan sonra ben artık bir hiç bile değilim! Senin de zaten istediğin buydu, doğru mu?

PROFESÖR : Belki de dünya bir hayâldir.

HEİNRİCH : Olsun; bana bu hamali, bu saadeti geri ver. İstediğin fiyatla ödemeye hazırım.

PROFESÖR : Delikanlı neden bahsettiğini biliyor musun?

HEİNRİCH : Senin benden beklemekte olduğun şeyi vermeye amadeyim, diyorum.

Üzerinde şişe kırıkları bulunan bir masaya doğru gider. Onlardan bir parça alarak avucunda adamakıllı sıkar.

337 - (O.P.) — Heinrich yavaşça elini açar. Şişe kırıkları yere düşer. Avucunun ortasında kan içinde geniş bir yara görülür.

338 - (A.P.) — Heinrich elini profesöre göstererk.

HEİNRİCH : İşte istediğin buydu!...

Profesöre doğru döner. Masanın üzerinde yazılı mukavele vardır. Profesör cebinden bir tüy kalem çıkarır...

PROFESÖR : Ben senden bir şey istememiştim. Hatırla!

HEİNRİCH : Sen bana hayatımın sonuna kadar hizmet etmeye söz vermiştin, tamam

mı? Ve istediğim her şeyi vereceksin...

Profesör kalemi Heinrich'nin kanına batırırken, kamera O. P. a kadar yaklaşır.

PROFESÖR : Bir mukavele, mukaveledir. Ve benim sözüm sözdür.

Kalemi Heinrich'ye uzatır. Kamera geriye giderken de, Heinrich'yi kâğıdın üzerine eğilmiş görürüz.

HEİNRİCH : Hangi isimle imza edeyim?

PROFESÖR : Asıl isminle profesör Faust!

Heinrich imzalıyacağı sırada profesör onu durdurur.

PROFESÖR : Bekle! Benim kin tutamıyacağımdan tamamen emin misin?

HEİNRİCH : Kuruntuyu bırakınız!

PROFESÖR : Yaptığım hilelerden ötürü beni taktir etmiyeceksiniz.

HEİNRİCH : Aramızda bütün hileler meşrudur...

Profesör Heinrich'nin imzasına rıza gösterir. Bu esnada ona bakarak alaylı güler.

PROFESÖR : İstediğin gibi oldu!

339 - (DETAY) — Mukavelenin üzerinde Heinrich'nin imzası bitmek üzeredir.

340 - (A.P.) — Profesör mukaveleyi alıp, bir daha okur.

PROFESÖR : ..... ve ancak öldüğüm gün asıl ruhuma gireceğim..... Mükemmel, uygun...

Merasimle kalkar ve Heinrich'ye bir sandalye uzatır.

PROFESÖR : Rahat ediniz

patronum, artık sizin sadık hizmetkârınızım.

HEİNRİCH : Buradan gidelim...

Bir kapı açılır ve meyhaneci elinde bir şişeyle gelir.

MEYHANECİ : İşte en iyisi... Beklettiğim için özür dilerim.

PROFESÖR : Doldur iki bardak.

HEİNRİCH : Söyledim sana, gitmek istiyorum.

PROFESÖR (eğilerek) : Emrediniz patronum. (Meyhaneciye) Şişeyi bizim sıhhatimize iç!

Masanın üzerine bir altın para atar.

341 - (DETAY) — Para masanın üzerinde.

342 - (A.P.) — Heinrich paraya bakarken O. P. dadır.

HEİNRİCH : Görüyorum (parayı alır.) Altın para.

MEYHANECİ : Evet, iyi! Yeni fabrikanın...

Meyhaneci parayı Heinrich'den alır. Kamera O. P. a kadar Heinrich'ye kadar yaklaşır.

MEYHANECİ : Bu şövalye Heinrich, büyük bir adam olmalı! Dilediği kadar altın yapabiliyormuş... Bana bir formülünü verse...

HEİNRİCH : Şövalye Heinrich... Ondan ne zaman bahsedildiğini işittin?

343 - (A.P.) — Meyhaneci ve Heinrich. Geride profesör.

MEYHANECİ : Ama çoktan beri ondan bahsedilmiyor. Siz nerden geldiniz?...

Heinrich profesöre doğru dö-

ner. Profesör kapının yanında dalgın dalgın ıslık çalmaktadır; çıkar. Heinrich bu sefer meyhaneciye döner. Endişelidir; fırlıyarak kapıdan çıkar.

NEHİR SAHİLİ — (gece)

344 - (O.U.P.) — Heinrich meyhaneden çıkar ve nehir kenarında sisler arasında beklemekte olan profesöre doğru koşar.

HEİNRİCH : İzah et bana... Bu adam rüyâda benim başımdan geçenleri nasıl biliyor?

Profesör gülümser.

PROFESÖR : Bunların rüyâ olduğunu sana kim söyledi? Sen gerçekten altın imâl ettin. Gerçekten sen prensesi arzu ettin, ve sana gerçekten şövalye ünvanı verildi.

HEİNRİCH : O halde niçin buradayım?

PROFESÖR : Çünkü bizzat ben buraya getirdim... Üzerinde durma: Sen bana bütün hileler meşrudur dememiş miydin...

Kahkaha atar.

345 - (O.P.) — Heinrich kanlı eline bakmaktadır. Profesörün kahkahasını duyar.

346 - (O.U.P.) — Sislerin arasında profesörün eğilerek, geniş jestler yaptığını ve Heinrich'yi önden yürütmeye inadettiğini farkederiz. Heinrich yürür, profesör onu takip eder.

FONDÜ

BİR BAŞKA CADDE — (gece - sisler dağılmıştır)

347 - (U.P.) — Heinrich ve

Profesör beraber gezinirler.

348 - (A.P.) — Profesör ve Heinrich yanyana yürümektedir. Profesör Heinrich'ye bakar.

PROFESÖR : Surat asma! Oynamaya bak!

Heinrich cevap vermez.

PROFESÖR : Düşün bir defa, şimdi sen her şeye muktedir olan bir insansın! Ben de sana itaat etmek için emrinde yim.

HEİNRİCH : Sen benim emrimde misin?...

PROFESÖR : Bir saatdenberi, ve senin son gününe kadar...

HEİNRİCH : O halde emrime itaat et! Yalnız kalmak istiyorum.

Profesör durur ve eğilir. Heinrich uzaklaşır. Profesör tebessüm ederek ona bakar. Sonra şarkı mırıldanarak başka bir cihete gider.

FONDÜ

ÜNİVERSİTENİN BÜYÜK MEYDANI — (gece)

349 - (U.P.) — Heinrich, meydanı geçerken yukardan görülür.

350 - (O.U.P.) — Eski bir duvarı takiben yürürken, kameraya doğru döner. Travelling geriye hareket etmiye başlar. O. P. da alev, duman, sonra ocağın yanında oturmus bir kadın görür. Bu Margarete'dir. Fonda Heinrich ona bakmaktadır.

351 - (O.P.) — Heinrich duvara dayanmıştır. Yaralı eliy-

ıe yaslandığından acı hisseder. Yarasına bakar.

352 - (O. P.) — Cepheden Margarete, üzüntülüdür. Sanki Heinrich'nin bakışlarını üzerinde hissediyormuş gibi birden başını kaldırır. Heinrich'nin bulunduğu istikamete doğru bakar.

353 - (O.U.P.) — Margarete arkadan, O. P. dadır. Heinrich'ye doğru bir adım atar. Fonda Heinrich başını çevirir ve süratle uzaklaşır.

354 - (O. U. P.) — Heinrich fonda, duvar boyunca süratle uzaklaşır. Bu duvar onu Margarete'in gözünden saklamaktadır. Travelling g e r i y e Heinrich önünden giderken duvarın köşesini döner. Bu noktada, Heinrich geçerken profesör durmuştur.

PROFESÖR : Niçin yalnız kalmak istiyordun? Dışarda artık beıden başka hiç bir dostun olmadığını biliyorsun...

Heinrich'nin koluna girer. Beraberce giderlerken kamera onları PAN'la takip eder.

FONDÜ KAPALI

FONDÜ AÇIK

FAUST'UN APARTMANININ ANTRESİ — (gündüz)

355 - (O.U.P.) — Beyaz elbiseler giymiş bir grup genç kız, ellerinde çiçekler taşımakta. Hepsi koro halinde neşeli bir şarkı söylerler. O. P. da bir kapı açılır. Antuvan'ın elinde bir vazoyla, çaydanlık ve çaydanlığı vardır.

356 - (O.U.P.) — Antuvan merdivene doğru gider; merdiveni üzerinde profesör konuyu idare etmektedir. Antuvan merdiveni çıkar, profesör de onu takip eder.

FAUST'UN DAİRESİNİN KORİDORU

357 - (A.P.) — Antuvan odanın kapısı önünde durur. Profesör ona yetişir ve kapıyı açar, Antuvan'ın elinden vazoyu alarak odaya girer.

FAUST'UN ODASI

358 - (O.U.P.) — Profesör girer ve henüz yatakda olan Heinrich'ye doğru ilerler.

PROFESÖR (tebessüm ederek) : Selâm patron. Bugün bütün arzularınızın yerine getirilmesinden memnun kaldınız. Sizi tebrik ederim.

Vazoyu Heinrich'nin yatağının üzerine koyar ve bir dirseğinin üzerine dayanır. Bu şekil-

de Heinrich'nin uyumadığını da anlar.

PROFESÖR : Gülünüz. Bugün hava çok güzel. Gençsiniz, dünya size aitdir...

FONDÜ

SARAYIN ANTRESİ

359 - (U.P.) — Antreye giren Heinrich'ye ve profesöre bir saray nedimesi buyur eder. Selâm verenlere yalnız profesör mukabele eder.

Heinrich etrafındakileri görmez bile. Antrenin ortasında durur. Sonradan, selâm verenlerin kendisine baktığını farkeder. Profesör de onun arkasında bekler.

360 - (A.P.) — Profesör ve Heinrich. Profesör telâş içinde Heinrich'ye bakar.

HEİNRİCH . Hakkın var, rüyâ değilmiş. Herkes selâmlıyor, herkes beni takdir ediyor. Belki de talihime haset ediyorlardır...

Bir kahkaha atar. Profesör daha da telâşlanır. Heinrich, prensin makamına doğru gider. Profesör de arkasını takip eder. Girerler.

FONDÜ

PRENSİN MAKAMI

361 - (O.U.P.) — Prens masası başında oturmuştur Profesör onun karşısında ayaktadır. Bazı evrakları tetkik etmektedirler. Heinrich odada gezer ve aniden masaya yaklaşır. (A.P. da).

HEİNRİCH (birden) : Siz e-

fendimiz, beni tanıyorsunuz, değil mi? Ben şövalye Heinrich'nin ta kendisiyim. Altesimiz bundan emin mi?...

362 - (A.P.) — Prens aptallaşır. Heinrich'ye bakar. Bir an düşünür. Sonra, cevap vermektense, tebessüm etmeyi tercih eder. Profesör, prensin arkasında Heinrich'yi jestle teskin etmeye çalışır.

PRENS : Ondan pek emin değilim, b e n i m aziz şövalyem! Siz öyle bir insansınız ki, dehanızla memleket büyük bir zenginlik temin etmiştir. Doğru değil mi, sayın profesör?...

Profesör işaret etmekten vazgeçip, teyit eder.

363 - (A.P.) — Heinrich daha hararetlenir.

HEİNRİCH : Altın imâl etmek en yüksek gayemiz değil, efendimiz. İlmî sahada daha başka sürprizlerimiz saklı. Eğer bunu emrinize koyabilirsek, o zaman ne üstün kuvvetlerden ve ne de şeytandan artık korkunuz olmıyacak!

Bir kahkaha daha atar.

FONDÜ

SARAYIN BÜYÜK LÂBORATUVARI

364 - (U.P.) — Şimdi lâboratuvar daha da teçhiz edilmiştir. Masalar etrafında bir çok mühendis ve ilim adamı çalışmaktadır. Merkezdeki boşlukta prens ve profesör bulunmakta. Heinrich de yanlarına gelir.

365 - (A.P.) — Heinrih, prense büyük bir balık biçiminde

çizilmiş, fantastik bir denizaltı gemisinin plânlarını gösterir.

HEİNRİCH : Görünüz efendimiz, bu denizaltı ile insanlar denizlerin diplerini keşfedecekler...

PROFESÖR : ..... ve bilhasa bunlardan tam bir filo teşkil edeceğiz.

Heinrich, prensese uçan kartal biçiminde bir makina gösterir.

HEİNRİCH : Bu uçan makina dağları, denizleri aşmayı temin edecek...

PROFESÖR : ..... Şehirleri harap, insanları mahvedecek.

366 - (A.P.) — Üçü de cepheden.

HEİNRİCH : İnsanların vücudundaki hastalıkların tohumunu keşfedeceğiz...

PROFESÖR : ..... En sarî hastalıkların yayılmasını önliyeceğiz.

HEİNRİCH : Efendimiz, bütün insanların saadeti için her şeyi yapabilir!...

Oradan gider. Kamera onu takip eder. Bir kaç adım attıktan sonra, prensin yanına geri döner.

HEİNRİCH : Fakat ilim ölüme asla mânî olmayacak!...

367 - (A.P.) — Prens ve profesör. Profesör, Heinrich'nin sarfettiği son cümleyi prensin dikkatinden kaçırmak için çabuk söyler.

FONDÜ

SARAYIN YEMEK SALONU — (gece)

368 - (O.P.) — Heinrich masa

başında zihnen bir şeyle meşguldür.

369 - (O.P.) — Prenses onu müşahede etmektedir. Prenses yanında oturan profesöre döner; profesör büyük bir iştahla yemeğini yemektedir.

PRENSES : Bu gece şövalyenin suratı asık gözüküyor.

PROFESÖR (nazik) : Prenses, dünyanın bütün ilimleri, aşk yarasını tedaviye muktedir değildir...

Bir saray hizmetçisi geçer. Profesör bardakları doldurur.

FONDÜ

BÜYÜK SALON — (gece)

370 - (O.P.) — Bir koltuğa oturmuş olan Heinrich, başı elleri arasında, düşüncelidir. Yarasını hatırlar ve gözlerini kapatır.

371 - (O.U.P.) — Büyük salondan bir köşe. Oda müziği konseri vardır. Pek az saray mensubu dâvetlidir. Samimî bir hava. Prens dâvetlilerin ortasına oturmuştur.

372 - (O.P.) — Prens ve prenses. Prens esnerken, prenses ona bakar.

373 - (O.U.P.) — Heinrich başkalarının yanındadır. Kalkar ve bir kapıyı açarak başka bir salona geçer. O. P. da geriden prenses. Bakışları prensesin üzerine döner.

İKİNCİ SALON — (gece)

374 - (O.U.P.) — Barok sitilin-

de büyük bir aynadan, Heinrich'nin bir kaç adım attığı görülür. Travelling geriye giderken, aynanın yanında oturmuş profesör meydana çıkar. Elinde bir bardak tutmaktadır. Önünde bir şişe vardır. Profesör cakır keyiftir.

PROFESÖR : Buraya gel dostum, iç. Müzik sevmiyorum. Bana cenneti düşündürüyor.

375 - (O.P.) — Henrich aynanın önünde.

HEİNRİCH : İşte bir gece daha geçti. Her geçen saat ızdıraptan başka bir şey getirmiyor. Bana vaadettiğin saadet bu mu?...

376 - (O.P.) — Profesör Heinrich'nin karşısındadır.

PROFESÖR : O kadar müşkülpesent olma... Mes'ut olman yalnız sana bağlı değil... Prenses biraz sonra buraya sana gelecek...

HEİNRİCH (kadr dışı) : Nerden biliyorsun?

PROFESÖR (sarhoş) : Bu akşam vuku bulacak hâdiseleri gayet iyi tahmin ediyorum...

Profesör konuşarak kalkar. Aynada kendisinin ve Heinrich'nin hayali görülür. (Realitede O. P. dadırlar).

377 - (O.P.) — Cepheden Heinrich. O. P. da geriden profesör.

HEİNRİCH : Doğru mu söylüyorsun? Biraz sonra olacak şeyleri fiiliyata koyarsan çok memnun olurum. Hemen istiyorum, hizmet et!

378 - (A.P.) — Heinrich geriden O. P. da. Profesör, aynayla onun arasında cepheden. Aynaya Heinrich'nin hayali aksetmektedir.

PROFESÖR : Patronum, ora-

ya bak... (aynayı işaretle). Hayaline bak, şimdi o senden ayrılıyor, yaşıyacağın zamana gidiyor.

Heinrich'nin hayali dönüktür. Kımıldamaz. Fakat hayali dipdeki kapıya doğru istikamet alır.

PROFESÖR : Saat gece yarısını çalınca prenses bu salona gelecek...

Travelling aynaya doğru yaklaşır. Heinrich'nin hayali yavaş yavaş gözükmemeye başlar.

PROFESÖR (kadr dışı) : O da prensi bırakıp senin randevüne gelmek için sabırsızlanıyor. Göründüğü zaman...

Prenses kapıda görünür, ve Heinrich'ye doğru ilerler.

PROFESÖRÜN SESİ : ..... sen kapının yanında bekle ki, seni farkedince hayret içinde kalsın. O sana bakacak, sen de ona yaklaşırken hürmetle elini tutacaksın...

Heinrich, prensesin elini öper.

PROFESÖRÜN SESİ : İşte!... Gör, artık hiç bir şey zor değil...

Travelling, geriye giderken, aynanın yanına oturmuş profesörü yeniden alır.

PROFESÖR : Hemen yeni bir randevü daha tesbit et. Gerisini de sen düşün...

Aynadan prensesin büyük salona geri döndüğünü görürüz.

379 - (O.U.P.) — Aynanın yanında oturan profesörü bu sefer yandan alırız. Heinrich, bize profilden, aynada tamdır. Profesöre cepheden ilerler.

HEİNRİCH : Maceranın devamını öğrenemez miyim?
PROFESÖR (içerek) : Onu gördüğün zaman tahmin ede-

bilirsin.

HEİNRİCH : Ben istikbalden bahsediyorum. Hayatım nasıl olacak?...

PROFESÖR : Bunu öğrenme!...

Heinrich, profesöre yaklaşır.

HEİNRİCH : Yoksa ödediğim şeye göre öğrenmek hakkını vermiyor musun?...

330 - (O.P.) — Heinrich ve profesör.

PROFESÖR : Evvelden öğrendikçe şımarıyorsun...

HEİNRİCH (canlanarak) : Sana verdiğim, bu bir emirdir. Bütün kudretini bana tahsis edeceğine yemin etmemiş miydin.....!?

Profesör, bir kolunu tutarak onu sarsar.

PROFESÖR : Haksızsın, dostça söylüyorum...

HEİNRİCH : Benden sakladığın istikbalimin korkunç şeyleri nedir?

PROFESÖR : Hiç bir şey..... Bak!...

İkisi birden aynaya bakarlar. Aynada prenses ve Heinrich'nin salona girdiğini ve saray mensuplarının eğilerek onlara hürmetle selâm verdiklerini görürüz.

PROFESÖR : Biraz sonra gıpta edilecek bir meziyete ulaşacaksın. Gör ne hürmetle kabul ediliyorsun... Elini kime vereceksin?... Prensese...

Travelling aynaya doğru yaklaşır. (*)

PROFESÖRÜN SESİ : Bey-

(*) Bütün bu sihirle eldeedilen ve reel olmayan sahneler gayet sıkı monte edilmelidir; yâni imajların uzunluğu, dialoğların boyunu zaman bakımından katiyen aşmamalıdır.

hude yere gizlemiye çalışmayın. Herkes prensesin sevgilisinin kim olduğunu öğrenecek...

HEİNRİCH'NİN SESİ : Prens de öğrenecek mi?

Aynadan görürüz. Prenses aynaya yaklaşır ve saçının bir kıvrımını düzelterek, tebessüm eder.

PROFESÖRÜN SESİ : Prens mi?... Bir seneye kadar bu endişe son bulacak, ölecek o zavallı...

Yukarı doğru süratli bir PANORAMİK'le sahne kaybolur.

PRENSİN ODASI — (gece)

381 - Panoramik süratle prensin üzerinde.. Prens merasim üniformasıyla ölüm yatağında yatmaktadır.

PROFESÖRÜN SESİ : Gör! Bu acı hâdise bir kaç ay sonra vukubulacak. Bazı cihetlerden korkacak bir şey değil. Prens şüphelenmiş bile olsa bunu izhar edemiyecek.

Kamera, ölüm yatağı kenarında ayakta duran saray mensuplarına PAN yapar. Yeis içinde hepsi birbirine bakarlar.

PROFESÖRÜN SESİ : Prensin ölümünün tabiî olup olmadığına dair çıkacak dedikodulara maalesef mâni olunamıyacak.

İKİNCİ SALON

382 - (A.P.) — Heinrich ve profesör aynanın yanında cepheden aynaya bakmaktalar. Kamera yerine geçer.

HEİNRİCH : Öldürülecek mi demek istiyorsun?...

PROFESÖR : Şu veya bu şekilde, fakat ölmesi lâzım.

HEİNRİCH : Benden hiç bir şeyi saklama!...

PRENSİN ODASI — (gece)

383 - (O.U.P.) — O. P. da geriden Heinrich ve profesör aynada hâdiseyi takip ederler. Prenses geceliğiyle yatağa doğru koşar ve uzanır. Fondan bir kapı alçılır ve prens sabahlığıyla gözükür.

PROFESÖRÜN SESİ : Bu prensin hayattayken epeyce sıkıcı bir adam olduğunu kabul etmek lâzım. Yaşlı koca, genç karısının odasına işte böyle habersizce giriyor. Bir gece...

384 - (BEL P.) — Prens, prensesin bulunduğu istikamete şüpheyle bakar.

PROFESÖRÜN SESİ : ... sizi böyle suç üstünde yakalayabilir.

Prens, prensese doğru ilerliyerek kadrdan çıkar. Travelling'in yatağın perdelerine doğru hareketinde arkada saklanmış olan Heinrich'yi farkederiz.

PROFESÖRÜN SESİ : Allaha şükür, prens perdelerin arkasına bakmayı akıl edemez. Bu da senin şansın. Yoksa büyük bir hâdiseye irtikalen hazırdı.

Kamera, Heinrich'nin elinde tuttuğu bir hançerin üzerinde durur.

PROFESÖRÜN SESİ : Bir hançer mi?... Dostum başını kaybetmek üzeresin... Böyle bir âleti asla kullanma...

PANORAMİK süratle yukarı...

PRENSİN ODASI — (gece)

385 - (A.P., — Prens yatakta. Gene O. P. da bir el, bardağa küçük bir şişeden bir kaç damla ilâç döker.

PROFESÖRÜN SESİ : ... Eğer ilim bazı silâhlarını kullanmak isterse, ortada hiç bir iz bırakmaz.

HEİNRİCH'NİN SESİ : Cinayeti kim işliyecek?...

PROFESÖRÜN SESİ : Sen değilsin, emin ol.. Bu...

Travelling geriye. Profesör zehiri dökmektedir.

PROFESÖRÜN SESİ : ... senin sadık hizmetkârlarındır. Senin her arzunu yerine getirmeyi üzerine aldı. Bu tamamen meşru bir arzu...

PANORAMİK süratle yukarı...

PRENSİN ODASI — (gece)

386 - (O.U.P.) — Prens ölmüştür, Evvelce gördüğümüz gibi, merasim elbiseleriyle yatırılmıştır. Kamera, yatağın kenarında diz çökmüş prensese PAN yapar.

PROFESÖRÜN SESİ : Bu prense ihtiyacınız var mıydı? İşte mevlâsını buldu. Prenses ne kadar derin bir ızdırap duyuyor...

PANORAMİK süratle yukarıya...

İKİNCİ SALON — (gece)

387 - (O.U.P.) — Prenses aynanın önünde, evvelki gibi saçının bir kısmını düzeltir. Heinrich ona yaklaşır, prenses hafifçe tebessüm eder.

PROFESÖRÜN SESİ : ... Ar-

tık her şeyini yeni aşkına hasredecek. Ah! ebedî aşk! Ama belki de senin kalbinin arzusu bu değil.

PANORAMİK süratle yukarı...

PRENSESİN ODASI

388 - (A.P.) — Prenses yere oturmuş, Heinrich başını onun dizine koymuştur.

HEİNRİCH : Başka hiç bir arzum yok prenses. Sen daima böyle dur ve ben ebediyyen senin yanında kalayım...

PANORAMİK süratle yukarı...

SARAYIN PENCERESİ — (alaca karanlık)

389 - (A.P.) — Heinrich profilden. Bir kadın figürü de arkadan görünür. İkisi de pencereye yaslanmışlardır. Fonda gök alaca karanlıktır.

HEİNRİCH : Daima sizin yanınızda... Ancak yaşadığımı böyle hissediyorum. Sensiz bu dünyayı neyliyeyim ben...

PROFESÖRÜN SESİ : Hep aynı kelimeler... Bunları başkalarına söyle... Ne istiyorsun! Zaman geçiyor...

Kadın döner. Bu kadın prensesin mihmandarıdır. İkisi de şaşırmış bir vaziyette bakarlar.

BÜYÜK SALON — (gece)

390 - (A.P.) — Prenses önlerinden geçerken durur. Profesör arka tarafta eğlenmektedir.

PROFESÖRÜN SESİ : Bu dünyada ebedî hiç bir şey yok-

tur. Zavallı prenses bunu anlamalıdır. Hattâ şeytan da...

Prenses daha ileri geçer.

PANORAMİK süratle yukarı...

PRENSESİN ODASI — (gece)

391 - (O.U.P.) — Prenses yatağın üzerine oturmuş vaziyettedir. Sonra kendisini yere atar ve ağlamaya başlar. Heinrich arkasında ona bakmakta.

PROFESÖRÜN SESİ : ... Boşuna onu iknaya çalışma; kıskanç bir kadının ağlamasına tahammül etmelisin. Nasıl ben kocasının yolunu kestimse sen de bunun yolunu mu kesiyorsun?

Realitede Heinrich'yi arkadan görürüz. Ayna istikametine doğrulur. Aynada ise, O. P. dadır.

HEİNRİCH : Hayır!

Travelling aynaya doğru ilerler. Heinrich O. P. daki görünüşüyledir. Prensese kin dolu bir ifadeyle bakar.

PROFESÖRÜN SESİ : Şimdi söyle!... Yakında ondan kurtulmak için çılgınca bir isteğe kapılacaksın...

PANORAMİK süratle yukarı...

SARAYIN PARKI — (gündüz -harici)

392 - (A.P.) — Sarayın parkı. Heinrich ve bir kadın bir heykelin arkasına yarı gizlenmişlerdir.

PROFESÖRÜN SESİ : ..... ve sonuna doğru bütün hayatını yeni ihtisaslara hasredeceksin.

Şimdi kadının hareketleri

farkedilirse de, henüz kendisini görememişizdir.

PROFESÖRÜN SESİ : Bak! Bir başka kadın daha, ebedî sadakat üzerine yemin ediyor...

SARAYIN BÜYÜK SALONU — (gündüz)

394 - (U.P.) — Heinrich merdivenleri iner, arkasını nazırlar takip etmekte. Saray uşakları ve askerler her iki tarafa sıralanmışlardır. Merdivenin son basamağında O. P. da AMORS'da Heinrich ve profesör bakmaktadırlar.

PROFESÖRÜN SESİ : Müsbet bir patron olacaksın. Etrafında tebessüm etmeye cesaret edemiyenlerin bile itirazlarını duyacaksın.

395 - (A.P.) — Saray erkânını daha yakından görürüz. Heinrich geçerken yerlere eğilirler.

PROFESÖRÜN SESİ : Bu önünde eğilenlere büyük bir istekle mükâfatlarını verecek-sin.

PANORAMİK yukarı...

ESİR KAMPI — (gündüz - harici)

396 - (A.P.) — Esirlerin durumu çok perişandır.. Kampın arkasında bir ova uzanmaktadır.

PROFESÖRÜN SESİ : Gör, eğer hatalarını düzeltmezlerse, eski metodlar gene en iyisidir.

Travelling geriye giderken, sağda aynanın kornişinin bir parçasını alır.

İKİNCİ SALON — (gece)

397 - (A.P.) — Heinrich ve pro-

fesör aynanın karşısındadır. Sol taraftan aynanın kornişi görülür.

HEİNRİCH : Bunları asla yapmıyacağım...

HEİNRİCH : İnsanların saadetini istemiyor muyum?...

PROFESÖR : Fakat onların saadeti sert ve merhametsizdir, ve onların saadeti için...

398 - (O.UP.) — Heinrich ve profesör arkadan alınır. Aynada tuhaf bir makiyajla meşgul olan Heinrich'yi farkederiz.

PROFESÖRÜN SESİ : ... her gece çalışacaksın. Altın imâl etmek bizim için bir çocuk oyunudur.

Travelling aynaya yaklaşarak Heinrich'yi O. P. da görür.

PROFESÖRÜN SESİ : İlmin kuvvetiyle dünya değişecektir. İşte en büyük ideal budur...

FONDÜ

399 - (O.P.) — Büyük bir infilâk kesif bir duman salar. Dumanlar yavaş yavaş yükselir.

PROFESÖRÜN SESİ : Maddenin sırlarını parçala... Moleküllerin haiz olduğu enerjiyi faydalı bil...

FONDÜ

ŞEHRİN MAKETİ

300 - (EN U. P.) Kesif duman bulutları şehrin üzerine yayılmıştır.

PROFESÖRÜN SESİ : ... İşte bu büyük keşfin sayesinde, halkın takdirlerine mazhar olacaksın.

FONDÜ

BİR CADDE — (gece)

401 - A.P.) — Halkın tezahü-

ratı arasında Heinrich at üzerinde geçer.

FONDÜ

402 - (O.P.) — Bir başka infilâk daha. Duman. Tezahürat işitilir.

FONDÜ

ŞEHRİN HARABELERİ — (gece)

403 - (O.P.) — Heinrich at üzerinde, karşıdan. Arkadan yalnız sema gözükür. Tezahürat devam eder.

404 - (U.P.) — Heinrich atla harabelerin arasında koşarken, görünmeyen halkın tezahüratı duyulur.

405 - (A.P.) — Eski harabelerden detaylar. Gene halkın tezahüratı devam eder. Travelling geriye giderken, aynanın kornişi meydana çıkar.

İKİNCİ SALON — (gece)

406 - (O.P.) — Profesör ve Heinrich aynanın karşısındadırlar. Heinrich elinin yarasına bakarak.

HEİNRİCH : Böylece, arkamda yalnızca yokluğu ve harabeleri bırakacağım...

PROFESÖR (gülerek) : Niçin kendini kandırmak istiyorsun? Burada, aşağıda herşey toprakta nihayetlenmiyor.

HEİNRİCH : Ve hayatımın son gününde...

Merakla dolu sabit bir şekilde aynaya bakar.

HEİNRİCH (istihzalı bir tonla tekrarlar) : Ve hayatımın

son gününde...

PROFESÖR : Bakma!...

HEİNRİCH : Bakmak istiyorum! Orada kaderimi görmek istiyorum!

PROFESÖR : Niçin kendi kendini cezalandırmak istiyorsun?

HEİNRİCH : Bir gece yarısı, yılların bana kazandırdıkları her şey kaybolacak...

SARAYIN DIŞI — (gece)

407 - (O.U.P.) — Heinrich ve profesörün arkası dönüktür. Sahneyi arkadan görürüz. Sarayın kapısı. Bir çok kimseler geçmekte.

HEİNRİCH'NİN SESİ : Her zamanki gecelerden biri.

Travelling sarayın muhafızlarını görünceye kadar yaklaşır

HEİNRİCH'NİN SESİ : Muhafızlar sarayın kapısında bekliyecekler.

PRENSESİN MAKAMININ ANTRESİ — (gece)

408 - (U.P.) — Saray mensupları büyük salondan çıkmaktalar. Uşaklar geçer. Müzik.

BÜYÜK SALON — (gece)

409 - (O.U.P.) — Aydınlatılmış büyük salonda balo vardır. Çiftler dans etmektedir. Müzik durur. Sükût hissedilir...

HEİNRİCH'NİN SESİ : Ben hariç, herkes için lâlettâyin bir gece olacak.

Heinrich bir koltuğa oturmuş-

tur; arkadan O. P. da kalkar. Herkes ona bakar.

410 - (A.P.) — Cepheden Heinrich. Yüzünün çizgilerinden aradan yirmi sene kadar geçtiği anlaşılır. Etrafına bakınır.

HEİNRİCH : Nereye?. Nereye?.

Kimse cevap vermez.

411 - (O.U.P) — Heinrich kapılardan birine doğru yönelir. Saray erkânı onun geçişinden sakınırlar.

HEİNRİCH'NİN SESİ : Benim sırlarımı paylaşacak hiç kimse yok. Ne dostlarım, ve ne de sadık hizmetçilerim! Hiç kimse.. Artık Faust'un bir an dahi yapmak istemediğine ebediyyen muaffak olacağını bilemiyor...

412 - (A.P.) — Heinrich uzaklaşır. (arkadan) Bazı saray mensupları ürkerler .Travelling yaklaşır: Heinrich durur ve döner. Işık ölgünleşir.

HEİNRİCH'NİN SESİ : Cehennem onun haklarını ilân edecek. Bağıracak : «Gel Faust, son saatin yaklaşmak üzere»...

413 - (U.P.) — Contr plân. Heinrich O. P. da, arkadan, onun önünde. Büyük salonda herkes kaybolmuştur. Fonda tam, profesör görünür. Süliet halinde.

414 - (U.P.) — Contr plân. Profesör arkadan. Filmin başında giydiği eski Faust'un elbiselerini giymiştir. Eğilir. Fonda Heinrich antreye doğru kaçar.

PRENSESİN ANTRESİ

415 - (U.P.) Heinrich kaybolur. Takip ediliyormuş gibi döner bakar, ve merdivene doğru gider.

BÜYÜK SALON

416 - (U.P.) — Heinrich merdivenin yakınındadır. Profesör arkadan onu selâmlar.

417 - (A.P.) — Profesör cebinden dürülü bir kâğıt çıkarır ve açmıya başlar.

PRENSESİN DAİRESİNİN ANTRESİ — (gece)

418 - (A.P.) — Heinrich, merdivenin en yukarısından mukaveleyi tanır. Döner ve antreye d o ğ r u g i d e r

Nihayette, profesörün karşısındadır.

419 - (A.P.) — Profesör mukaveleyi tamamen açmıştır. Okuyormuş gibi yapar. Arkasındaki sahne bulutlar arasında kaybolur.

PROFESÖR : ... ve öldüğüm gün benim ruhuma sahip olacaksın. İmza, Profesör Faust.

420 - (A.P.) — Heinrich mukaveleyi dinlemekte. Onun da arkasında bulutlar birikmiştir. Bulutlar her tarafı istilâ edince, o da kaybolur. Bulutlardan başka hiç bir şey görmeyiz.

İKİNCİ SALON — (gece)

421 - (A.P.) — Bulutlar zail olurken profesör ve Heinrich meydana çıkarlar (bu sahne-

nin başındaki gibi). Aynaya baktıkları esnada, aynanın kornişi görülür. O. P .da Heinrich geriler.

422 - (O.U.P) — Heinrich'yi arkasından görürüz. Aynadan uzaklaşmaktadır. Hayali, gayet tabiî olarak aynaya aksedar. Yanımızdaki salondan müzik sesi gelir. Profesör sıkıntılı bir jest yapar.

PROFESÖR (ağlıyarak) : Niçin istikbali tanımak istedin? Neye beni dinlemedin?

Heinrich cevap vermez; büyük salonun ana kapısına doğru yürür ve eşikte durur.

BÜYÜK SALON — (gece)

423/A - (U.P.) — Heinrich'nin gözüyle büyük salonu görürüz. Heinrich, O. P. da AMORS'dadır. Konser devam etmektedir

423/B - (O.P.) — Prens ve prenses. Prens esnemekte, prenses Heinrich'ye bakmakta. Müzik kesilir. Prensesin arkasından prens ayağa kalkar.

İKİNCİ SALON — (gece)

424 - (A.P.) — Arkadan Heinrich. Cepheye döner, perişan bir haldedir. İlerler. (travelling geriye) İkinci salonda durur, bakar...

425 - (A.P.) — Profesör oturmuş, ve daha sarhoştur. Heinrich'nin mukadderatını düşünerek ağlar.

PROFESÖR : Ben sandığın gi-

gi fena değilim. Sana çok alıştım. Sen benim dostumsun. Düşündüğüm zaman... Bir imza ki kanla atılmıştır, silinemez. Mukadderat, mukadderattır. Ondan kaçınılamaz.

426 - (U.P.) — Heinrich kapıyı açar ve antreye çıkar. Profesör onu görür. Büyük bir cam kırılması gürültüsüyle kalkıp, sendeliyerek Heinrich'ye doğru koşar.

PROFESÖR : Nereye gidiyorsun? Gece yarısı; burada kalacaksın...

227 - (O.U.P.) — Aynadan prensesin girdiğini farkederiz. (evvelce hasta gördüğümüz gibi). Salonun ortasında durur. Kimseyi bulamayınca hayret eder.

PROFESÖR : Heinrich!. Heinrich!.

Döner ve prensesi görür, sonra koşmaya devam eder. Prenses yalnız kalır.

SARAYIN ANTRESİ

228 - (U.P.) — Profesör antrenin ortasında yere oturmuştur.

PROFESÖR : Heinrich!. Heinrich!.

İki uşak koşarak gelir profesörü kaldırırlar. Profesör onlara teşekkür eder. Yeniden yollanır. İki uşak koluna girerek onu salona doğru götürürler.

FONDÜ KAPALI

FAUST'UN YEMEK ODASI — (gece)

429 - (O.P.) — Profesör sırtında sabahlığı ile yemek masasının başına oturmuş; huzursuzdur. Gözleri kapalı, bir eli alnındadır. Travelling geriye giderken, iki güzel hizmetçiyi görür. Biri profesörün kahvesini dökmekte, diğeri ağzına kadar dolu bir tabak yiyeceği ikram etmektedir. Profesör bir kaç yudum kahveden içerek, öbür yiyecekleri iştahsızlığını ima ederek reddeder. Birinci hizmetçi kahve fincanını bırakarak kaçar.

FAUST'UN ANTRESİ

430 - (A.P.) Profesör gözüktüğü esnada, bir sabah korosu başlar. Profesör merdiveni çıkarken döner. Travelling geriye giderken de, kızları kadra dahil eder (daha evellki gibi). Kızlar merdivenin nihayetinde sıra olmuşlar. Sabahı tes'it eden bir koro parçası söylerler. Profesör önce merdivenin parmaklığına dayanır. Gayet keyifsizdir. Sonra mümkün olduğu kadar süratle merdivenleri çıkar.

FAUST'UN DAİRESİNİN KORİDORU

431 - (O.U.P.) — Antuvan'ın

elinde bir vazo vardır. Profesör yanından geçer. Profesör bakışlarını vazodan kurtararak keyifsizliğine hâkim olur. Sonra kapıyı vurur ve açar.

FAUST'UN ODASI

432 - (O.U.P.) — Profesör kapının boşluğundadır. Heinrich yatakta, O. P. dadır.

PROFESÖR (hüzünlü bir tonla) : Bu günümüzün de. arzu ettiğimiz bütün memnuniyeti getirmesini temenni ederim.

HEİNRİCH : Yegâne arzum, sizi görmemektir.

Profesör, Antuvan'ın duymaması için, Heinrich'ye yavaş konuşmasını işaret eder.

HEİNRİCH : Defol!...

Profesör derhal gider. Kapıyı kapar.

FONDÜ

FAUST'UN ÇALIŞMA ODASI

433 - (O.U.P.) — Profesör hâlâ sırtında sabahlığıyla odasında gezinmektedir. Bariz bir şekilde müşkül bir durumda olduğu anlaşılır.

FONDÜ

FAUST'UN ÇALIŞMA ODASI — (gece)

434 - (O.U.P.) — Profesör elbisesini giymiştir. Odanın içinde bir aşağı, bir yukarı gezinir. Sonra bir gürültü onu uyandırır. Antre kapısına doğru gider.

FAUST'UN ANTRESİ

435 - (O.U.P.) — Heinrich mer-

diveni inmekte. Hafif karanlık olmasına rağmen, Heinrich'nin evvelce gördüğümüz eski elbisesini giydiğini farkedebiliriz. Heinrich antreyi geçer, sokak kapısından çıkar. Çalışma odası açılır ve profesör vaziyeti çakar. Şaşa kalmıştır.

FONDÜ KAPALI

SARAYIN BÜYÜK LÂBORATUVARI — (gündüz)

FONDÜ AÇIK

436 - (O.U.P.) — Lâboratuvar dağınık, ve her çalışma yarım kalmış hissini vermektedir. Profesör yalnız olarak dolaşır. Fondaki kapı açılır, bir teşrifat memuru içeri girer. Profesör ona doğru döner; arkadan.

437 - (A.P.) — Teşrifat memuru kapıda.

TEŞRİFAT MEMURU : Sayın profesör, prenses şövalye hakkında haber soruyor.

438 - (A.P.) — Profesör lâboratuvarın ortasındadır.

PROFESÖR : Haber hep aynı. Her halde şu anda şövalye bazı büyük meseleleri düşünmekte. Kimseyi görmek istemiyor, hattâ beni bile...

Profesör fona doğru gider.

FONDÜ

SARAYIN ANTRESİ

439 - (A.P.) — Prenses ve profesör yanyana yürümekte. Travelling geriye.

PRENSES : Fakat niçin bu kadar melankoliksiniz?

PROFESÖR (ağlıyarak) : Bunu yalnız Allah bilir prenses. Üç gündür şövalye odasına kapanmış, sadece geceleri sokağa çıkıyor...

FONDÜ

FAUST'UN ANTRESİ — (gece)

440 - (O.U.P.) — Heinrich (arkadan), eski elbisesini giymiş. Antreyi geçerek sokağa çıkar. (435 numaralı plânda olduğu gibi) Çalışma odasının kapısı açılır, profesör görünür.

441 - (O.U.P.) — Profesör ve prens.

PRENS : Sözlerine inanamıyorum... Böyle genç, dirayetli...

PROFESÖR : ... Hem de devlete ve altesimize faydalı olan bir şahsiyetti.

PRENS : Bana öyle geliyor ki, bir büyüye, yahut üstün kuvvetlere kurban gitti...

PROFESÖR : Hayret etmem..

PRENS : Her gece nereye giderdi? Bir işi mi vardı?

FONDÜ

BÜYÜK MEYDAN — (gece)

442 - (A.P.) — Travelling geriye giderken, seyyar sirk barakasını görür. Margarete kapıda durmuş, birini bekliyor gibidir. Birdenbire yere birisi atlayıp ,kameraya doğru koşarken, travelling geriye hareketini devam ettirir. Heinrich O. P. dadır.

MARGARETE (neşeli) : Seni bekliyordum.

HEİNRİCH : Dün sana dönmiyeceğimi söylemiştim.

MARGARETE : Fakat dön-

dün...

HEİNRİCH : Ama gene sen de beni bekliyordun...

Margarete'i kolları arasına alır.

MARGARETE : Seni çoktan beri bekliyorum. Hep yollarda seninle karşılaşlcağımı ümit ediyor, her gün her sabah gene ümit etmekten kendimi alamıyordum. Peki, geçen gece seni görünce neden kaçtın?

HEİNRİCH : Senden, bana sual sormamanı istemiştim.

443 - (O.U.P.) — Kız, Heinrich'den ayrılır ve barakanın yanındaki bir ağaç kütüğünün üzerine oturur. Heinrich de gelerek onun yanına O. P. da oturur.

HEİNRİCH : Seni görmek istemedim...

MARGARETE (gülerek) : Niçin?

HEİNRİCH : Senin bedbaht olmanı istemiyorum.

MARGARETE : Artık değilim. Diyebilirim ki biz hiç bir zaman birbirimizden ayrılmadık. Her yerde daima seninle beraberdim. Bir günüm sensiz geçmedi...

HEİNRİCH : O halde mesutsun...

MARGARETE : Fakat niçin yanımda kalmak istemiyorsun, ne var ki değişecek?

444 - (O.U.P.) — Heinrich kalkar ve bir kaç adım atar. Uzaklaşırken bir manastırın ha-

rabelerinin silüeti görünür. Meydanın yan tarafında sirk bulunmakta.

445 - (A.P.) — Silüet daha yakından alınır. Evvelâ profesörü tanırız. Sonra onun yanında prens de belirir. Etrafı müşahede ederler.

446 - (U. P.) — Evvelkinin contr plânı. O. P. da profesörün ve prensesin başı. Fonda Margarete oturmuş, Heinrich ayaktadır

MARGARETE : Heinrich!

Heinrich, Margarete'e doğru yönelir.

MARGARETE : Geri dön!

Heinrich yavaşça Margarete'e döner, ayaklarının önüne oturur.

447 - (O. P.) — Margarete ve Heinrich.

MARGARETE : Özür dile...

HEİNRİCH (tebessüm ederek) : Özür dilerim, ama kabahatim ne?

MARGARETE : Bana bir düşman gibi muamele ediyorsun. Bana itimat et! Neden korkuyorsun?

HEİNRİCH : Senin yanında hiç bir şeyden korkmuyorum. Sen beni himaye ediyormuşsun gibi geliyor.

448 - (O.P.) — Prens ve profesör. Prens aptallaşmış bir halde profesöre bakar.

449 - (O.P.) — Köpek cepheden. Havlar ve saldırır.

450 - (O.U.P) — Margarete ve Heinrich arkadan, O P. da.

Fonda köpek, prense ve profesöre doğru koşar. (onlar görünmezler).

MARGARETE : Orada iki adam var. Bizi gözetliyorlar.

Kız yerden bir taş alıp, aynı istikamete atar. Heinrich de o tarafa koşarak manastırın duvarını aşar.

451 - (O.U.P.) — Heinrich iki gölge tarafından takip edilir, ve fondan uzaklaşırken biri düşer.

452 - (O.U.P.) — Evvelkinin contr plânı. Heinrich cepheden gelir, ve prensin kalkması için yardım eder.

HEİNRİCH : Bu karanlıkta gezinen siz miydiniz efendimiz? Altes hazretleri tedbirsizlik ediyorlar. (Profesöre dönerek) Siz ne arıyorsunuz burada sayın profesör?

PROFESÖR : Şövalye, prens sizi merak etmişlerdi de...

HEİNRİCH : Beni mi merak etmişlerdi? Acaba onu merak etmemişler midir? Şunu da bilirisin ki profesör, hem sarayda kalmam, prensin ölümü demektir! Yâni bütün diğer insanlar gibi ölecekti... (Prensin önünde eğilir).

PRENS : Gidelim, sayın profesör, Elveda, şövalye...

Prens, profesör ile uzaklaşır.

453 - (O.P.) — Cepheden Heinrich.

HEİNRİCH : İyi gezintiler, efendimiz, ve hiç bir şeyden korkmayınız. Yalnız refakatçiniz pek iyi değil.

Heinrich prensese bakar. Pro-

fesör gider, sonra Margarete'e doğru ilerler (A.P.).

MARGARETE : Kimdi o seni şövalye diye çağıran?

454 ? (A.P.) — Cepheden Heinrich.

HEİNRİCH : Şöyle zavallı bir adam. Bilmiyerek dünyaya gelmiş, ve ölüme de inanmak istemiyor.

Heinrich bir kaç adım atar. Margarete yanına gelir. Kamera travelling yaparak onların önüne geçer.

MARGARETE : Ama sen ona efendimiz diye hitap ediyordun...

HEİNRİCH : Efendimiz diyordum, çünkü prens!

MARGARETE : Prens mi? Sen prensle böyle konuşabiliyor musun? O da sana şövalye diyor. (durur ve dikkatle ona bakar) Seni hiç tanımıyorum, kimsin?

HEİNRİCH (tebessüm ederek) : Ben dünyanın en zengin ve en fakir insanıyım.

MARGARETE (şakayla) : Sen zengin misin?

HEİNRİCH : Eğer altın istersen... Sana istediğin kadar, bu arabalar dolusu getirebilirim.

MARGARETE : O halde niçin fakirsin?

HEİNRİCH : En sefil bir dilenci bile benim ruhuma sahip olabilir. Başka bir şey sorma Margarete... Yanında kalamam...

Kız, Heinrich'ye yanaşır ve

kollarıyla onu sarar.

MARGARETE : Yalnız bir sual, küçük küçücük bir sual. Neden üç gecedir bana geliyorsun?

HEİNRİCH : Saadeti senin yanında bulduğumu geç, ama çok geç anladım.

MARGARETE (gayet tatlı) : Niçin çok geç? Seni seviyorum Heinrich!...

HEİNRİCH (mağlup) : Dünyanın bütün ilmi senin şu söylediğin iki kelime kadar bile bir değer ifade etmez. Ne garip ki, bunu, bana aşktan bahsetmek yasak olduğu bir zamanda duyuyorum.

MARGARETE (birden öfkelenerek) : Başka bir kadını mı seviyorsun?

HEİNRİCH : Değil... Buralardan gitmek mecburiyetindeysen, beraber gidelim, hemen bu akşam...

Margarete onu sürüklemek ister.

HEİNRİCH : Nereye gidersem gideyim, onlar beni bulurlar.

MARGARETE (neşeli) : Eğer ben saklarsam, seni kimse bulamaz. Biliyorsun ben çingeneyim... Bizim için hapis yoktur. Kaçmaya daima muaffak oluruz.

HEİNRİCH (tebessüm ederek) : Sen küçük bir kızsın, ve senin bilgisizliğine çok kızıyorum.

MARGARETE (hiddetli) : Bilgisizliğime mi? Ben insan-

ların avuçlarını okumayı bilirim! (tebessüm ederek) Sana da öğrettiğim gibi, dünyanın en büyük felâketi, seven bir insanı terketmektedir. Buna sebep olmamı ister misin?

HEİNRİCH : En büyük bedbahtlık, bütün ümitleri kaybetmektir.

Şimdi, manastırın harabeleri yanında yıkılmış sütunların arasındaki Meyrem Ana heykelinin yanına gelmişlerdir. Margarete heykele döner. Heinrich onun bakışlarını takip ederek o da heykeli görür. Bir şimşek çakması sahneyi aydınlatmakta.

HEİNRİCH : Bu da bana yasak edildi...

MARGARETE : Artık Meyrem Ana'ya da dua etmiyor musun? O bir caninin dualarını kabul eder.

Margarete, Heinrich'yi iter ve hıçkırıklarla ağlıyarak, diz çöker.

HEİNRİCH (meydan okuyan bir gülüşle) : Beni red mi ediyorsun?

Haşin bir şekilde Margarete'den uzaklaşır.

455 - (O.U.P.) — Heinrich manastırın harabelerini geçerek gider. Margarete yerden bir taş alarak arkasından atar. Sonra heykele yaklaşır. Yüzü bir şimşek çakmasıyla aydınlanır. Margarete, heykelin kaidesine diz çöker. Travelling geriye giderek onu arkadan ve O. P. da alır. Profesör silüet halinde ona yaklaşır.

456 - (A.P.) — Cepheden pro-

fesör Margarete'in yanına gelip, onun duasını dinlemiye başlar. Tebessüm ederek sakalını okşar. Şimşek ve gök gürültüsü.

457 - (A.P.) — Margarete heykelin ayakları ucundadır. Başını kaldırır. Gözleri yaşla dolmuştur. Birden profesörü görür.

458 - (A.P.) — Profesör, Margarete'e babacanvâri gülümser.

PROFESÖR : Duaların kabul edildi kızım. Sana yardıma geliyorum.

459 - (A.P.) — Margarete hâlâ heykelin ayakları ucundadır.

MARGARETE : Kimsiniz?
PROFESÖR (arkadan) : Ben Profesör Faust...

460 - (A.P.) — Cepheden profesör. O.P. da, arkadan, Margarete kalkar.

PROFESÖR : ... Heinrich'nin biricik dostu. Öyle tahmin ediyorum ki, sevdiğin bu adam için her fedakârlığı yapmaya hazırsın. Doğru değil mi?

461 - (A.P.) — Margarete profesörün karşısındadır. Muvafakat mânasında başını önüne eğer.

462 - (A.P.) — Profesör.

PROFESÖR : Her şey senin lehine düzeltilebilir. Ender rastlanan bir ruha sahipsin Kıymetli ve çok enteresan bir ruh!...

Margarete, onun ruhunun değerlerini tanımış ve ona hürmet duyan bir eda ile bakar.

FONDÜ

463 - (O.P.) — Alev ve duman. Travelling geriye. Bu esnada Heinrich, kimya fırınına kitap ve kâğıtlarını atmaktadır. Oda dumanla dolmuştur. Heinrich döner...

464 - (A.P.) — Profesör girerken duman içinde kalır. Pencereden ışık gelmekte.

PROFESÖR : Çok meşgul görüyorum seni. Artık yardımıma ihtiyacın yok mu?

465 - (A.P.) — Heinrich.

HEİNRİCH : Bundan sonra benim çalışmalarımda bulunmamanı istiyorum. Artık ilim de beni kaybetmiştir.

Travelling geriye giderken, profesörün Heinrich'ye yaklaştığını görürüz.

PROFESÖR : Niçin kaderinin akışını değiştirmek istiyorsun? Aradağın zaferden ve memnuniyetlerinden niçin vaz geçiyorsun?

HEİNRİCH : Münakaşa etme. Saraya git, orada benim hiç bir izimi bırakma.

PROFESÖR : O işi yaptım, tamam.

Çıkar. Travelling, Heinrich'yi O. P. da alıncaya kadar ilerler.

HEİNRİCH : O lânet altın fabrikasını senin zorunla yaptım. Şimdi onların hepsinin, bütün altınların kum olmasını, kuma tahavvül etmesini istiyorum.

466 - (O.P.) — Profesör.

PROFESÖR (müteredditi, sonra tebessüm ederek) : İtaat ediyorum, yapacağım.

Hâlâ Heinrich'ye bakarak tebessüm eder.

FONDÜ

ÜNİVERSİTENİN GİRİŞ KAPISI — (gece)

467 - (O.U.P.) — Profesör çıkar ve O. P. da durur. Bir lâmbadan ışık gelmektedir. Güler.

PROFESÖR : Ey yüce şeytan göster kudretini! Göklerin bütün ateşleri bu şehrin üzerine yağacak ve vereceğin emirler çılgınca yerine getirilecek Bana itimat et. Biz dönek ve anarşist bir ruhun nasıl cezalandırılacağını biliriz.

468 - (O.U.P.) — Profesör arkadan. Lâmbanın ışığında rektörün girdiği görülür. Büyük meydandan gelmektedir, aydınlanmıştır.

REKTÖR: Akşam şerifler hayrolsun, sayın profesör.

PROFESÖR : Akşam şerifler hayrolsun, sayın rektör.

Profesör meydana doğru gider.

FONDÜ

İKİNCİ SALON — (gece)

469 - (O.U.P.) — Dışardan sarayın bir penceresi görülür. Rüzgâr pencereyi açar. Prens oturduğu yerden kalkar. Travelling ilerlerken, prenses kadra dahil olur. Bu anda profesör de bir saray hizmetçisiyle beraber geldiği zaman, prens ona doğru döner.

470 - (DETAY) — Altın bir şamdan yanmakta. Şamdanın alevi rüzgârda mütemadiyen titrer.

471 - (O.U.P.) — Prens çok heyecanlı. Profesöre doğru ilerler.

PRENS (pencereyi kapıyarak) : Hiç böyle fena bir hava gördünüz mü? Dünyanın sonu geldi denilebilir.

PROFESÖR : Henüz değil efendimiz, henüz değil... Vakti gelince söyliyebilirim.

PRENS (sertçe) : Neden şövalye benim ölümümden bahsetti.

PROFESÖR : Ne söylediğini bilmiyor....

PRENS : O çingene kızı bir büyücüdür; buna eminim...

PROFESÖR (prensese yaklaşarak) : Bazı defa büyücüdür hakikaten...

472 - (A.P.) — Prenses ve profesör.

PRENSES (inanmıyarak) : Şövalye onu her akşam gördüğünü bana söylemişti...

PROFESÖR (lâkayt görünerek) : Bir kapris olabilir...

PRENSES : Güzel mi bari?

PROFESÖR : Prenses, sizin önünüzde başka bir güzellikten bahsetmek mümkün mü? (israrla) yalnız onunla her akşam buluşuyor.

Prenses sert bir şekilde kalkar ve haşin bir jestle önündeki masayı devirir.

473 - (O.U.P.) — Masa devrilirken başka bir eşyayı daha devirir. Prens ve prenses her ikisi de irkilerek, biri masaya diğeri ikinci eşyaya bakarlar.

PRENS (prensese) : Ne kadar heyecanlandınız!

PRENSES : Sizi endişeli gördüğüm için heyecanlanıyordum...

Travelling geriye gidince, bütün bu cereyan eden sahnenin dışardan, pencereden alındığı anlaşılır. Pencere rüzgârdan yeniden açılır. Prens titrer. Rüzgârdan kandil de söhmüştür. Her taraf tamamen karanlığa boğulur.

FONDÜ

BÜYÜK MEYDAN — (gece)

474 - (A.P.) — Margarete'in seyyar barakası. Şimşek çakar. Rüzgârın kapıyı vurduğu duyulur. Kamera PAN yaparken köpeği görür.

FONDÜ

SARAYIN GİRİŞ KAPISI — (gece)

475 - (O.U.P.) — Bir araba durarak, içinden iki saray muhafızı ile sivil bir adam iner. Diğer bir muhafız onlara yaklaşır. Margarete de iner. Şiddetli rüzgâr ve şimşek. Margarete bir an durduktan sonra, muhafızları iterek süratle kaçmıya başlar.

476 - (O.U.P.) — Margarete

sarayın sütunları arasında koşmaktadır. Muhafızlar onu takip ederler. Margarete iki sütunun etrafını döner.

477 - (O.U.P.) — Margarete kameraya doğru koşarak aniden önünde durur. Travelling geriye. Profesör O. P. da, arkadan, kollarını açmış onu tutmak istemektedir. Margarete'in arkasından muhafızlar da yetişir.

478 - (A.P.) — Cepheden profesör.

PROFESÖR : Buraya, bana gel kızım. Seni himaye edeceğim.

Margarete muhafızlardan kurtulmak için profesöre yaklaşır. Travelling geriye giderken, muhafızlar profesörün önünde gözükürler ve dururlar.

BİR MUHAFIZ : Bu kızı prense gutürmek için emir aldık.

PROFESÖR : Biliyorum; onu bizzat ben götüreceğim.

DİĞER MUHAFIZ : Dikkat et... Kaçmayı düşünme...

PROFESÖR : Müsterih olun, benden kaçamaz.

Margarete, muhafızlara bir tekme atmak ister. Profesör onu elinden tutar, ve sarayın girişine doğru yönelir.

FONDÜ

SARAYIN BÜYÜK MERDİVENLERİ — (gece)

479 - (U.P.) — Profesör yanında Margarete olarak merdiveni çıkar. Margarete yine sıvışmak isterse de, arkasında mu-

hafızları görerek vazgeçer. Merdivenin köşesinden O. P. da evvelâ profesör, sonra da Margarete geçer.

FONDÜ

BÜYÜK SALON — (gece)

480 - (U.P.) — Profesör ve Margarete, kameraya cepheden yaklaşırlar. Margarete sertçe bir hareketle profesörden ayrılır.

MARGARETE (hiddetli) : Niçin beni buraya getirdiler.

Profesör tekrar elini tutmak için döner.

PROFESÖR : İnsanlar fenadır, kızım. Çok şükür onların uğradığı haksızlıklara ekseriya ben karşı koyarım.

481 - (A.P.) — Profesör ve Margarete karanlık salonda kameraya doğru ilerlerler. Pencerenin önünden geçerlerken, dışardan şimşek ışıkları içeriyi aydınlatır.

PROFESÖR : Bu sarayda yaşamak ister misin? Güzel elbiselerin, ziynetlerin olacak. Her gün eğlence ve balo. Burası, bütün senin yaşındaki kızların rüyâlarının gerçekleştiği yerdir.

MARGARETE : Bunların hiç birini istemiyorum.

PROFESÖR : İsteyiniz! Senden hiç birini esirgemiyecekler.

MARGARETE : Benim ne istediğimi biliyorsunuz.

PROFESÖR : Heinrich dönecek sana! İstiyorum ki talihiniz ebedî olsun.

İkinci salona varırlar. İçerde yalnız iki şamdan yanmaktadır.

İKİNCİ SALON — (gece)

482 - (A.P.) — Profesör.

PROFESÖR : Bir şartım var?

MARGARETE : Ne şartı?

PROFESÖR : Korkmayın ağır değil. Bileğinizi gösteriniz bana.

Bir şamdana yaklaşırlar. Profesör Margarete'in bileğini şamdanın altında tetkik eder.

PROFESÖR : Ne güzel bilek, henüz körpe ve ince!

Margarete şaşırmış bir halde profesöre bakarken o da tebessüm eder.

PROFESÖR : Size vaad ettiğim şeylere karşılık sizden ancak bir damla kan istiyorum.

MARGARETE : Heinrich'yi tekrar görmek şartıyla bütün kanımı verebilirim.

PROFESÖR (yanağını okşıyarak) : Romantik kız! Bana sadece bir damla kan lâzım. Onunla bir kâğıdın altına imza atacaksın.

MARGARETE : İmkânsız.

PROFESÖR : Niçin?

MARGARETE (tereddüt eder, sonra) : Yazmak bilmiyorum.

483 - (O.U.P.) — Profesör gülmeye başlar. Margarete geri çekilir. Profesör onu eski yerine getirmek için, gülerek ilerler.

PROFESÖR : İşte uydurma

bir bahane. Zor değil. Ben elini tutarak yazdırtırım.

Elini tutar. Kız bütün kuvvetiyle geri çekmektedir.

PROFESÖR : Bana itimadın yok mu?

MARGARETE (itimat etmiyerek) : Heinrich'den başka kimseye itimadım yok. O yapmamı söylerse, isteğinizi hemen yerine getiririm.

PROFESÖR : Heinrich! Daima Heinrich! Burada Heinrich'den başka itimad edilecek kimse yok mu?

MARGARETE (kararlı bir inatla) : Sizi tanımıyorum.

484 - (O.P.) — Profesör, Margarete'in karşısında.

PROFESÖR : Onu yi tanıdığınızdan emin misiniz? Onun hakkında sizden daha çok şey biliyorum. Fakat...

Cebinde dürülü duran mukaveleyi çıkararak.

485 - (O.P.) — Margarete yalnız.

MARGARETE : Ben sadece onu sevdiğimi biliyorum. Başka bir şey de öğrenmek istemem.

486 - (O.P.) — İkisi.

PROFESÖR (düşünceli) : Evet... (mukaveleyi tekrar cebine koyar) ne güzel şeydir sevilmek... (Margarete'i yumuşatmaya çalışarak). Beni seven hiç kimse yok.

MARGARETE (ondan uzaklaşarak): Sizi hiç kimsenin sevmemesi tabiîdir. Siz ihtiyar, çirkin ve fenasınız!

PROFESÖR : Fena mı? Size

ne zaman saadet teklif ettimse...

MARGARETE : Siz bir yalancısınız! Sizin dolaplarınızı gözlerinizden okuyorum ve sizden korkmuyorum. Bırakın gideyim.

487 - (O.U.P.) — Kız uzaklaşır. Profesör ona yetişerek.

PROFESÖR (ton değiştirerek) : Gitmek mi? Sarayı sizi yarın sabahtan evvel bırakmıyacak. Eşiği aştığınız zaman...

Elini tutar. Onu, kameraya karşı dönmeye icbar eder. Travelling gerilerken aynanın kornişini arkadan görürüz.

PROFESÖR : ... kapının önünde bir büyücüyü cezalandırmak için halkın beklediğini göreceksin. Bir zamanlar, bir büyücü nasıl cezalandırılmıştı, biliyor musun?

Aynanın önünden duman çıkar.

PROFESÖR : Ateşle! Adaleti yerine getirmekte, bir şeytan bile kalabalıkan daha insaflıdır!

BÜYÜK MEYDAN

488 - (A.P.) — Arkadan Margarete ve profesör. Aynanın fonunda, ot yığınlarının üzerinde Margarete'in silüeti görülür, etrafı duman sarmıştır.

PROFESÖR : Yarın beni yardıma çağırmak çok geç olur. Senden istediğim bir damla kanı vermekte de gecikeceksin. Kendini bir avuç kül olmaktan kurtaramıyacaksın.

SARAYDA KÜÇÜK BİR SALON

489 - (O. U. P.) Margarete

elini profesörden kurtarmaya muaffak olur. Şamdanların bulunduğu köşeye kaçar. Profesör arkadan O. P. dadır. Şimdi Margarete onun karşısında bir çocuk gibi kalır.

PROFESÖR (tatlılıkla) : Bakınız, istikbal hakkında ben de konuşmasını bilirim.

MARGARETE : Bırakın gideyim!

PROFESÖR : Şimdi aklınız başınızda mı?

MARGARETE : Kim olduğunuzu biliyorum.

PROFESÖR : Dostunuz olmak istemiyorum.

Kıza yaklaşır. Kameria arkasını bırakmaz.

MARGARETE : Siz meşum bir ruhsunuz!

PROFESÖR : Size hizmet etmek için kızım...

Kızın yanına varır varmaz, kız yakınındaki kapıdan kaçar bir kapı daha açar. Oradan çıkmıya imkân yoktur. Profesör gülmeye başlar. Şamdanı alıp takibe koyulur.

PRENSİN MAKAMI — (gece)

490 - (O.U.P.) — Margarete koşarak girer. Karşısında, savcı, prens ve prensesi görünce (arkaları bize dönük ve O. P. dadırlar), ne yapacağını şaşırır ve durur. Profesör de girerek, şamdanı Margarete'in arkasına koyar.

PROFESÖR : Efendimiz, soruşturma yapmak istediğiniz kız, işte budur.

MARGARETE : Efendimiz,

beni himaye ediniz.

PRENS : Eğer masumsanız, neye korkuyorsunuz?

Margarete, profesöre döner, o hiç cevap vermez.

PROFESÖR (lâkayt) : Bana öyle geliyor ki, bu kız garip bir şaşkınlığın esiri...

491 - (A.P.) — Prenses ve prens.

PRENSES : Şövalye Heinrich'nin bu kızın tesiri altında kaldığına inanılamaz.

PRENS : Bizzat gözlerimle gördüm. Bunun dizlerinde yatıyordu.

PRENSES : Böyle bir durum, büyüden başka hiç bir şeyle izah edilemez.

492 - (O.P.) — Profesör ve Margarete, gazap içinde prensese bakarlar.

PROFESÖR : Hadi kızım, hiç bir şeyi saklama... O seni seviyor, doğru değil mi?

Ellerini kızın omzuna koyar. Margarete sertçe ona doğru döner.

MARGARETE : Dokunmayınız! (prens ve prensese) Bu adam şeytandır!

Kuvvetli bir şimşek çakar. Profesör elindeki şamdanı yere bırakır.

493 - (O.U.P.) — Şamdan yere düşer. Margarete geri gide gide profesörden uzaklaşır Prens ve prenses arkadan O. P. dadır. Profesör yerden şamdanı almak için eğilir.

494 - (O.P.) — Profesör.

PROFESÖR : Efendimiz! O düşürttü elimdeki şamdanı... Bakınız!

495 - Profesörün, tuttuğu şamdan, elinde toz haline gelir.

PROFESÖR : Bu kumdan başka bir şey değil!

496 - (O.U.P.) — Herkes dipte durmakta olan Margarete'e bakar. Kapıdan kaçmak ister.

PRENS : Tevkif ediniz onu! Buraya getiriniz... İtiraf etsin!

Savcı kaçmak üzere olan Margarete'e yaklaşır.

FONDÜ

SARAYIN GİRİŞ KAPISI — (gece)

497 - (O.U.P,) — Margarete'i muhafızlar sürükliyerek geçirirler. O geçirildikten sonra profesör sütünlar arasından tebessüm ederek bakar.

FONDÜ

HAPİSHANE HÜCRESİ — (gece)

498 - (O.U.P.) — Margarete'i hücrenin içine iterler. Dizleri üzerine düser ve ağlamaya başlar. Parmaklıklı pencerenin önünde bir gölge belirir.

499 - (O.P.) — Profesör durumdan zevk duymaktadır.

FONDÜ

PRENSİN ODASI — (gece)

500 - (O.U.P.) — Prenses sabahlığını giymiş, ağlıyarak kendini yatağın üzerine atar. Başından geçenlerin neticesi olarak, asabi bir kriz içindedir. Yatağının yastığı...

501 - (O.P.) — ... pencerenin tam karşısına gelmektedir. Perde açılır. Profesör memnun bir şekilde prensese gözükür. Sonra perdenin arkasında kaybolur.

FONDÜ

PRENSİN MAKAMI

502 - (A.P.) — Prens ve savcı... Travelling geriye... Teşrifat memuru evvelce gördüğümüz altın torbalarından birinin ağzını açıp, masaya devirir. Fakat içinden kumdan başka hiç bir şey çıkmaz. Travelling hâlâ geriye gider. Prens kadrda meydana çıkar çıkmaz, hemen hiddetle elini cebindeki altın paralara götürür. Bakar ki, hepsi kumdur. Profesör arkasında görünür ve çekilir...

FONDÜ

BÜYÜK SALON — (gece)

503 - (O.P.) — Evvelce duvarda gördüğümüz kuş biçimindeki uçak resmi bir an içinde yanar.

504 - (O.U.P.)— Salon. Fonda, uçak resmi yanmaktadır. Travelling geriye giderken, açık bir kapıdan, yangını söndürmek için saray nedimelerinin girdiğini görürüz.

SARAYIN ANTRESİ — (gece)

505 - (O.U.P) — Askerler ve saray uşakları sıra olmuşlar,

elden ele yangına su iletmekteler. Profesör gayet sakin bir şekilde onları selâmlıyarak geçer. Kameraya yaklaşır ve şarkı mırıldanmıya başlar.

FONDÜ

FAUST'UN LÂBORATUVARI — (gece)

506 - (A.P.) — Heinrich dirseklerini masaya dayamış uyuyor. Profesör arkasında durmakta. Heinrich kalkar.

PROFESÖR (şapkasını çıkararak) : Bütün emirlerinizi yerine getirdim.

HEİNRİCH : Öyle olsun. Artık sana ihtiyacım yok.

PROFESÖR : Bundan emin misin?

HEİNRİCH : Derhal buradan gidiniz! Artık seni asla çağırmıyacağım.

PROFESÖR : Göreceksin...

Giderken tebessüm eder...

FONDÜ

ÜNİVERSİTENİN GİRİŞİ — (gece)

507 - (A.P.) — Profesör kapının önünde bir an durur. Kapının fenerinden ışık vurmaktadır.

KAPICI : Sayın profesör, daha yatmadınız mı?

PROFESÖR : Bu gece ne kadar çok işim olduğunu bir bilsen... Aynı anda her yerde bulunmak mecburiyetindeyim...

Gayet kibarca kapıcıyı selâmlıyarak, Büyük Meydana doğru gider.

FONDÜ KAPALI
FONDÜ AÇIK

BÜYÜK MEYDAN — (gündüz)

508 - (O.U.P.) — Profesör, güneşte, yaya kaldırımda yürümekte. Çalışmaktan yorulmuş bir adam gibi alnını siler. Bir bağırma duyulur.

LOKANTÂCININ SESİ : Hırsız! Hırsız!

Profesör lokantaya doğru koşar. Kamera PAN'la onu takip eder. Civardan geçenler de o tarafa koşmaya başlarlar

509 - (A.P.) — Lokantacı eşiktedir. Yanında duran karısı ağlamaktadır.

LOKANTACI (kendini kaybederek) : Dün yüz altın param vardı, bu çekmecenin içinde... Bakın bu sabah onların yerinde ne buldum!

Yeniden bağırmaya başlar : "Hırsız! Hırsız!" Çekmeceyi deşerek, içinden bir avuç kum çıkarır.

510 - (A.P.) — Profesör ve diğerleri, lokantacının arkasına toplanmışlardır.

PROFESÖR (sahte bir merhametle) : Gösteriniz bana dostum!...

Lokantacı çekmeceyi profesöre uzatırken, içinden bir avuç kum daha alır.

PROFESÖR : Kum!

Çekmeceyi lokantacıya geri verir. Bu anda başka bir bağırma duyulur.

BİR SES : Hırsız! Hırsız!

Profesör meydana gelir. Karşısında durun bir grup insan arasında bir de polis vardır. Hepsi heyecanlıdırlar. Profesör süratle onların arasına karışır.

FONDÜ

BİR CADDE

511 - (O.U.P.) — Koşan insanları Bir çok kimseler de pencerelere üşüşmüşlerdir. Profesör caddededir. Sağa ve sola bir şeyler söyliyerek yürür. Rastladığı herkesi nazik ve memnun bir şekilde selâmlar.

FONDÜ

BİR MEYDAN

512 - (O. U. P.) — Bir hatip irticalen konuşmaktadır. Halkın dinlemek istememesine rağmen, o konuşmakta ısrar eder.

513 - (O.P.) — Profesör kalabalığın arasına karışır. Konuşmasının mahiyetini öğrenince, tensip eder mânada başıyla işaret yapar; ve çekip gider.

FONDÜ

BİR KÖŞE BAŞI

514 - (O.P.) — Kameraya doğru ilerlemekte olan bir kalabalığa polis mâni olmaya çalışmakta. Kalabalık geçmek için birbirini itmektedir. Polis ka-

car; PANORAMİK onu takip ederken, öbür caddeyi görür. O taraftan da büyük bir nümayişçi grubu gelmektedir. Her iki kalabalık köşede birleşirler.

515 - (O.P.) — Profesör de nümayişçiler arasında. Daima etrafını taciz edici bir vaziyette onlarla beraber bağırmaktadır.

516 - (O.U.P.) — Kalabalık ilerlemeye devam eder. Travelling geriye giderken, O. P. da hapishanenin parmaklıklı penceresi meydana çıkar. Bir mahkûm pencereyi kapatır.

HAPİSHANENİN HÜCRESİ

517 - (O.U.P.) — Margarete hücrenin içinde diz çökmüş, bağırmaların geldiği pencereye doğru bakmaktadır. Elleriyle yüzünü kapar. Hücrenin kapısı açılır.

518 - (O.U.P.) — Savcı eşikte. Arkasında da nöbetçiler vardır. Margarete ayağa kalkar.

SAVCI : Büyücü, dua ediyormuş gibi yapma.

Margarete savcının yanındadır.

MARGARETE : Siz şeytanla beraber çalışıyorsunuz, ha!...

Savcı ve nöbetçiler gülerler. Margarete, savcının yüzünü tırmalamak için arkasından üzerine atılır. Savcı korkar, ona vurarak iter. Nöbetçiler sürükliyerek Margarete'i dışarı çıkarırlar.

SARAYIN ANTRESİ

519 - (O.U.P.) — Profesör kameraya doğru ilerler. Şarkı mırıldanır; çok neşeli gözükmekte. Prensin kapısının eşiğinde O. P. da durur. Kapı açıktır. Profesörün arkasında saray mensupları ve uşaklar, oraya buraya koşmaktadırlar. Yan tarafda iki saray mensubu gayet neşelidirler. Profesör derhal müteessir gözükmeye çalışır.

PRENSİN MAKAMI

520 - (O.U.P.) — Prensle profesör karşı karşıyadır. Kamera profesörün lehinedir. Prenses de prensin yanında durmuştur. Yerde evvelce altın dolu çuvallar bulunmaktadır. Masanın üzeri ise kum doludur.

PRENS : Yaklaşınız sayın profesör. Şahadetinize ihtiyacımız var. Şövalye Heinrich'yi tevkif ettirdim. Büyücü ile onu yüzleştirmek istiyorum.

DAHİLİ BİR MERDİVENİN SAHANLIĞI

521 - (O.U.P.) — Döner bir merdivenin sahanlığı. Her taraf taştır. Burası, sadece parka bakan küçük bir pencereden ışık alır. Margarete nöbetçilerin arasında merdiven sahanlığına varmak üzeredir. Savcı, kızın yanında yürüyerek bir kapı açar.

PRENSİN MAKAMI

522 - (O.U.P.) — Savcı küçük

bir kapıdan prensin odasına girer. Prens savcıya doğru döner.

PRENS : İtiraf etti mi?

SAVCI : Bu büyücü yüzümü tırmalamak istiyordu.

PRENSES : Kabahati mi, değil mi? İtiraf etmesi lâzım.

Dışardan borazan sesi duyulur. Travelling geriye giderken, prens ve etrafındakilerin pencereye doğru döndüklerini görürüz.

SARAY — (harici)

523 - (O.U.P.) — Sarayın bir balkonunda iki asker borazan çalmakta. Bunların arasında bir nazır, bir emir okumaktadır.

524 - (U.P.) — Halk sakinleşmek üzeredir. Borazanlar durur. Halk onlara doğru bakar. Nazır emri okumaya başlar.

525 - (O.U.P.) — Nazır okur.

NAZIR : Sizin ve devletin zenginliğine karşı bir suikast tertip edilmiştir. İnkişaf etmekte olan bu hâdise...

PRENSİN MAKAMI — (harici)

526 - (O.U.P.) — Prensin makamı dışardan, bir pencereden görülür. Prens, prenses ve profesör pencereden nazırın nutkunu dinlemektedirler.

NAZIRIN SESİ : ..... tabiatüstü bir kuvvet saikiyle olmuştur.

527 - (O.P.) — Profesör başıyla teyit eder.

NAZIRIN SESİ : Bu harekete sadece şeytanî bir ruh il-

ham vermiştir.

SARAY — (harici)

528 - (O.P.) — (bundan evvelki sahnenin aksi cephesinden alınışı) Kalabalık arasında lokantacı nutku dinlemektedir.

NAZIRIN SESİ : Fakat biz bu büyücülerin fenalığını durdurmaya...

Lokantacı haç çıkarır.

SARAY — (harici)

529 - (O.U.P.) — Halk dinlemektedir. Fonda nazır.

NAZIR : ..... aldığımız kusursuz tedbirlerle muktediriz. Evlerinize dönünüz. Prensin güvenilir adaletini orada bekleyiniz...

Kalabalığın protesto sesleri, nazırın nutkunu keser.

530 - (A.P.) — Nazır hayret içindedir. Sesini biraz daha yükselterek nutkunu bitirir.

NAZIR : ..... ve prensimizin bu emrine itaat ederek dağılınız (büyük bir jestle).

Yeniden protesto sesleri. Nazıra karşı bir kaç silâh atılınca, nazır süratle uzaklaşır. Halkın bağırması artar.

531 - (A.P.) — Kalabalık arasında lokantacı.

LOKANTACI (bağırarak) : Suçluyu bize teslim ediniz!

PRENSİN MAKAMI — (harici)

532 - (A.P.) — Pencereden görülür. Prens ve etrafındakiler, halkın bağırma ve küfürlerini duyunca içeri çekilirler.

533 - (A.P.) — Heinrich, bir pencerenin camından halkı seyretmekte. Kalabalığın gürültü ve bağırmaları devam eder.

PROFESÖRÜN SESİ : Ümit ederim ki, benden memnunsun...

Heinrich döner. Profesör onun yanındadır. Dipte bir kaç asker Henrich'yi göz altında tutmaktadır. Profesör, Heinrich'yi kolundan tutarak, askerlerden uzaklaştırır.

PROFESÖR : Bütün emirlerini yerine getirdim; ve şimdi neticeyi gör (güler). İnsanların hayatlarından çok zenginliğe ehemmiyet verdiklerini bilmiyor muydun?

HEİNRİCH : Margarete nerede?

PROFESÖR (daima tebessüm ederek) : Burada nümayişçilere teslim edilmeyi bekliyor. Zavallı kızcağız, bunu hayatıyla ödeyecek.

HEİNRİCH : Prensle görüşmek istiyorum...

PROFESÖR : Bekle.

HEİNRİCH : Ona bütün hakikatı söyliyeceğim.

PROFESÖR : Ölümden sonra neler vukubulacağını öğrenmekte çok sabırsızsın! Konuştuğun taktirde sevgilinle beraber her şeyi mahvolacak.

HEİNRİCH : Margarete'i kurtar! Sana emrediyorum!

PROFESÖR : Elimden geleni

yapacağım Zira ebediyete kadar birbirimize bağlıyız.

Profesör çıkar. Halkın daha kuvvetli bağırmaları duyulur.

PRENSİN MAKAMI

534 - (O.UP.) — Prens pencereden bakmaktadır O anda içeriye bir subay girer. Prens ecpheden ona döner.

SUBAY : Efendimiz, isyan genişlemekte. Askerler artık nümayişçileri durdurmaya mu affak olamıyorlar.

PRENS : Ne istiyorlar?

SUBAY : Suçlunun derhal cezalandırılmasını.

PRENS : Büyücüyü onlara teslim ediniz.

SAVCI : Henüz o bir şey itiraf etmedi efendimiz...

535 - (DETAY) — Pencerenin bir kısmı. Dışardan atılan bir taş parçası camı kırar.

536 - (O.U.P.) — Prens, pencereye doğru döner. Dışardaki gürültü fazlalaşır.

PRENSES : Artık beklemeyin!

Prens karar verir. Sonra küçük bir kapıya doğru gider ve onu açar.

GİZLİ MERDİVENİN SAHANLIĞI

537 - (A.P.) — Prens kapıda Margarete'e bakmaktadır. Margarete'i O. P. da arkadan görürüz.

PRENS : Halk kendiliğinden adaleti tecelli ettiriyor. Kızı

onlara teslim ediniz!

Profesör, prensin arkasında gözükür.

PROFESÖR : Efendimiz merhamet ediniz! Bu kızı ölüme göndermeden, bir dakika müsaade rica ediyorum. Onun ruhunu tedavi edeyim.

538 - (A.P.) — Evvelkinin contr plânı. Margarete dehşetle profesöre bakmakta. Profesör kıza doğru ilerler, ve nöbetçlere uzaklaşmasını işaret eder.

PROFESÖR : Bizi yalnız bırakınız!

Pencereye yaklaşır ve açar.

PROFESÖR (Margarete'e) : Ne diyorlar? (pencereyi göstererek) Bu işte sen kaybettin Margarete. Seni yalnız ben kurtarabilirim. Ruhunu bana ver. Mesut yaşıyacaksın.

MARGARETE : Benim ruhum bana ait değil.

PROFESÖR : Heinrich'ye ait değil mi? Beni Heinrich gönderdi.

MARGARETE : İnanmıyorum.

PROFESÖR : Heinrich'de senin gibi hapiste. Aynı karar onun içinde verildi. İkiniz de ateşe atılacaksınız. Her şey hazırlanmakta.

MARGARETE : Öyle ha!... Mukadderatımız demek ki aynı... O halde ölümden sonra birleşeceğiz.

PROFESÖR (gülerek) : İşte bunda yanılıyorsun, kızım. Eğer teklifimi kabul etmezsen ölümden sonra bile daima ayrı kalacaksınız.

MARGARETE : Allah buna razı olmaz.

PROFESÖR : Heinrich her şeyi kabul etti.

MARGARETE : Size inanmıyorum...

PROFESÖR : Sana korkunç bir sırrı açıklıyacağım. Şeytanlar ilâhı beni affetsin!

Mukavele elindedir; imzaya hazırlar.

PROFESÖR : Eğer sen sevgilini takip etmek niyetindeysen, o zaman onunla beraber cehenneme gideceksin.

MARGARETE : Zannetmiyorum...

PROFESÖR : O muzır bir insandır. Bak! Bak! Bu çocuk imzasını kanıyla attı.

Mukaveleyi gösterir. Margarete bakmaz.

MARGARETE : Bir mucize onun ruhunu kurtaracaktır.

PROFESÖR : Onun ruhu mu? O ruhunu bana sattı. Acele et, elini bana ver.

Margarete'in elini tutar. Mukavele hazırdır.

MARGARETE : Hayır! Bu kâğıt beni korkutuyor...

Kız mukaveleyi alıp, açık duran pencereden dışarı atar.

MARGARETE (kızgın) : İstediğini yapabilirsin artık.
PROFESÖR (sersemleşmiştir) : Mukavelem!

Pencereye koşar. Margarete profesörün üzerine atılıp onu döğmeye başlar.

MARGARETE : Gidiniz buradan! Sizden korkmuyorum! İster şeytan olun, ister insan,

gözlerinizi çıkaracağım.

Profesör hâlâ sersemdir. Haykırır.

PROFESÖR : Mukavelem!

Kapı açılır, prens girer. Profesör kendini kaybetmiş bir halde kapıya doğru koşarken prense çarpar.

PRENSİN MAKAMI

539 - (U.P.) — Profesör, prensin makamında yere düşer. Prens'e hiç bir nezaket hareketi göstermeden, odayı katederek, entreye çıkar.

SARAYIN ÖNÜ — (harici)

540 - (O.U.P.) — Bir grup nümayişçi sarayın kapısına doğru koşmaktalar. Bunlardan biri, yukardan bir parşömen kâğıdının düştüğünü görür. Durur ve alır. Sonra O. P. a kadar ilerler. Bağırarak.

541 - (O.U.P) — Contr plân. Arkadan ve O. P. da. Bağırarak nümayişçler tarafına koşar. Fonda bütün halk, sarayın kapısına yığılmıştır.

BÜYÜK SALON

542 - (O.U.P.) — Yukardan görülür. Profesör koşarak merdivenin başına gelir ve hemen süratle inmeye başlar.

SARAY — (harici)

543 - (U.P.) — Bir grup nümayişçi, ellerinde mukavele

ile beraber, bağırarak sarayın iç kapısına doğru ilerlemektedirler.

BÜYÜK SALON

544 - (O.U.P.) — Profesör büyük merdivenleri süratle inmeye başlar.

545 - (O.U.P.) — Merdivenlerin dibinde, (yukardan) kalabalıkla beraber, mukaveleyi elinde tutan adam durmaktadır.

546 - (O.P.) — Kalabalığın içinde bulunan lokantacı, mukaveleyi alıp, okumaya başlar.

LOKANTACI : ..... ve benim öldüğüm gün ruhuma sahip olacaksın. İmza: profesör Faust.

547 - (O.U.P.) — Evvelkinin contr plânı. Kalabalığın üzerinden, profesörün merdivenin son alt basamağına geldiğini görürüz. Lokantacının elinde duran mukaveleye atılır.

PROFESÖR : Bu evrak bana aittir.

Lokantacıdan mukaveleyi kaparak kaçar.

548 - (A.P.) — Lokantacı ve diğerleri profesörün etrafını çevirerek, hayretle ona bakarlar.

LOKANTACI : Profesör Faust... Budur! Suçlu budur!

549 - (U.P.) — Profesör bütün süratiyle merdivenleri çıkarak geriye kaçmıya başlar. Kalabalık bağırarak onu takip eder.

550 - (O.U.P.) — Merdiven in-

sanla dolmuştur. Profesör elinde mukavele, merdivenleri çıkmaya devam eder. Onu takip eden halkın üzerine PAN.

BÜYÜK MERDİVEN

551 - (O.U.P.) — Merdivenin yukarısından. Profesör merdivenin başına varırken son basamakta takatsizlikte düşer. Cepheden O. P.

PROFESÖR : Ey şeytanlar ilâhı, yardımıma gel!

Döner ve kalabalığın gelmekte olduğunu görür. Kaçar.

SARAYIN ANTRESİ

552 - (U.P.) — Profesörü antrede arkadan görürüz. Prens ve Margarete dışarıya fırlamışlardır. Profesör koşarak onların arkasına saklanır.

553 - (U.P.) — Yukardakinin contr plânı. Prens ve yanındakiler O. P. da arkadan alınır. Kalabalık antreye hücum eder.

554 - (U.P.) — Prens ve yanındakileri cepheden görürüz. Yana kaçarlar. Profesör açıkta kalınca, o da öbür tarafa, büyük lâboratuvara doğru kaçar. Kalabalık arkasını takip eder.

SARAYIN BÜYÜK LÂBORATUVARI

555 - (O.U.P.) — Profesör arkasından kapıyı kitler, ve makinaya doğru O. P. oluncaya kadar koşar.

PROFESÖR : Yüce şeytan, aptallığımdan dolayı beni ce-

zalandırma! Her şeyi berbat ettim, biliyorum. Bana işkence yaptırma! Parçalıyacaklar beni! Istırap çeken bu vücudu kurtar.

556 - (U.P.) — Profesör büyük salonun ortasındadır. Dipdeki kapı birden açılır, halk içeri girer. Profesör öbür tarafa kaçar. Sonra makinaya doğru koşar ve cephede durur.

PROFESÖR : Ey şeytanlar ilâhı! Bütün şiddetinle üzerime düşme! Cehennem bile insanlara bu kadar zalim değildir.

557 - (O.U.P.) — Evvelkinin contr plânıdır. Profesör cepheden. Üçüncü bir kapı açılır, bir grup nümayişçi daha girer. Profesör çevrilmiştir. Acık pencereye doğru koşmaya çalışır. Mukaveleyi katiyen elinden bırakmaz.

558 - (O.U.P.) — Arkadan, O. P. da kalabalık. Profesör, dipdeki balkonun parmaklığını aşar.

SARAY — (harici)

559 - (O.P.) — Profesörün eli hâlâ konturatı bırakmamaktadır. Fonda nümayişçiler ilerlemekte.

PROFESÖRÜN SESİ: Ey şeytanlar ilâhı, bana merhamet!

Profesörün mukavele tutan eli birden düşer. Anlaşılır ki profesör, kendisini boşluğa atmıştır. Kamera düşmeyi takip eder. Fakat düşme, kameranın takibinden daha süratle olduğundan eli ve mukaveleyi gör-

mez hale gelecektir. Kamera profesörün düştüğü yerde, bir alevin ve bir dumanın üzerinde durur.

SARAY — (harici)

560 - (U.P.) — Yukardan görünüş. Profesörün düştüğü yerden halk biraz geriye çekilmiştir. Biz duman ve alevi göremeyiz.

561 - (DETAY) — Mukavele yanmakta. Kamera dumanın üzerinde PANORAMİK.

562 - (U.P.) — Halkı arkadan ve O. P. da alırız. Herkes sarayın önünde bir sütun halinde yükselmekte olan dumanı seyretmekte.

563 - (O.U.P.) — Dumanın gölgesi dehşet içinde bulunan halkın üzerinden geçmektedir.

ŞEHRİN MAKETİ

564 - (EN U. P.) — Kesif bir bulut tabakası şehri örtmekte.

BÜYÜK MEYDAN

565 - (U.P.) — Bütün meydandan geçenler bir gece gibi kararmış gökyüzüne bakarlar.

SARAY — (harici)

566 - (U.P.) — Halk sarayın duvarlarının dibinde durmuş, korkuyla göğe bakmaktadırlar. Kamera sarayın üzerindeki muazzam duman gölge-

sini takip eder.

HÜCRE

567 - (O.U.P.) — Margarete'in hücresi, dışardan, penrereden görülür. Margarete'in başı elleri arasındadır. Arkasında Heinrich belirir. Kız başını kaldırır. Bu esnada pencereye vuran duman gölgesi geçip gider. Her ikisi üzerine ışık gelir. Margarete ve Heinrich, başlarını göğe doğru kaldırırlar.

SARAY — (harici)

568 - (EN U.P.) — Duman gölgesi sarayın üzerinde kaybolmakta. Kamera göğe doğru yükselir. Gökteki bulutlar...

FONDÜ

ŞEHİR DIŞINDA BİR YOL

569 - (U.P.) — ... hafif hafif dağılmakta. Kamera aşağı doğru PAN yaparken bir yol meydana çıkar. Yolda uzun bir sirk kervanı görürüz. Ve yavaş yavaş ufka doğru ilerliverek kaybolur. Güneş parıldar.

FONDÜ KAPALI

SON

Fiyatı 380 Kuruş